

פרשת כי תצא	רע"מ
וענשו אותו מאה כסף וגו' מצוה זו לדון בדין מוציא שם רע זהו שכתוב וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל רבתינו וזהו אחר נשואין שאמר לא מצאתי לבתך בתולים ולא כל שם רע שקול ³ דמרגלים דאפיקו שום ביש על ארעא אתענשו בגינה ומיתו ולא זכו לה ואתתא קרקע איהי ⁴ בארעא כמה דאוקמוה אסתר קרקע עולם היתה	וענשו אתו מאה כסף וגו' מצוה זו לדון בדין מוציא שם רע זהו שכתוב וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל רבתינו וזהו אחר נשואין שאמר לא מצאתי לבתך בתולים ולא כל שם רע שקול שמרגלים שהוציא שם רע על הארץ נענשו בגללה ומתו ולא זכו בה ואשה היא

¹ בא ליתן טעם לעונש זה למה הוא מאה כסף, ולכן אמר פקודא דא וכו'. ומובן במ"ש באוצרות חיים בסוד הצרעת, [שפגם לשון הרע] גורם להסתלק אור אבא לבדו ונשאר אור אי', ואז יוצאים שלשה מיני אורות משונים בלאה וברחל שנקראים תמיד בשם שם טוב, ואז נעשים שם רע שמשם יונקים החיצונים, והיינו ענין מוציא שם רע. ונמצא שעיקר הפגם באור אבא והסתלקות החסדים, ולכן עונשו מאה כסף, שהוא לבן מצד החסד, ולכן הנגעים הם לבנים, ומאה הוא י' פעמים י' דהיינו אבא. ומפני כך ונתנו לאבי הנערה, דוקא. ונתן טעמו כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, היא השכינה בת יש"ס הוא אבא, דכתיב בה (משלי ג, יט) ה' בחכמה יסד ארץ. וגם ידוע שבהבחן ארבעה סוגי נמצאי העולם דצח"ם שהם כנגד ד' אותיות הוי"ה, נמצא הדיבור כנגד ה', וכמו כן פגם בי' דאדנ"י שה"ס נקודת ציון, שהרי ד' אותיות אדנ"י הם כנגד חבת"ם דמלכות. ואפשר דמשום זה לוקה ומשלם, כנגד שתי הפגימות שפגם, שמאה כסף הוא כנגד ה' כנזכר, וגם י"ד ברבוע [כזה י' י"ו י"ד] בגי' מא"ה העולה מ"ו. ועוד ששם רע נמשך מהסתלקות י' מן ה"ה, ולכן בעונש זה של הכסף יחזור לובן חסדי אבא להתייחד עם אי' זוז"ן שהם ה"ה (נ"א הוי"ה), ואם תרבה כל ג' אותיות ה"ה עם ה' ותאמר י' פעמים ה"ה יעלה כס"ף. וכן פגם בשכינה שהפריד ה' אחרונה מחברותיה, ובעבור זה סופג ארבעים, להחזיר י"ד ה"א וא"ו אל ה' אחרונה (רמ"ז).

² כלומר הבינו שטעם דין זה של מוציא שם רע הלזה הוא מפני שפגמה בבואו עליה, וגם פגם בה הוא רוחא דשדי בגוה, וכל זה פגם בשכינה הוא. ועוד דאמר לא מצאתי לבתך בתולים, שהעין פניו נגד אביה לומר לו כן בפניו. ובזה מדויק למה לא הזכיר הפסוק הקודם ולא מצאתי לה בתולים, מפני שלא נזכר בו אביה אלא שאמר כן לאחרים, אבל תכלית הפגם הוא באומרו כן לאביה, שבו הוא עצם הפגם, בין מצד הדיבור כאמור, בין מצד השכינה דאבא יסדה. ומה שהגיה הרב זלה"ה והוסיף מלת רבנן, הוא משום דדעת רעיא מהימנא לדבר עמהם, כדאמר ואי תימרן שום ביש וכו' (רמ"ז).

³ פי' שיש בחינות הרבה בשם רע כמו שישנו בצרעת עצמה, מראות נגעים שנים שהם ארבע, וכמו כן פגם השם עלילות דברים הוא בפרטות בחינה פרטית, ושל מרגלים היא כללית, ולכן החמיר עליהם העונש בשלשה דברים, האחד אתענשו בגינה, בהשתרבות לשונם ותולעים יוצאים ממנו. ואחר כך מיתו, ולא זכו לה, פי' להורישה לבניהם כי ניתנה אחוזתם ליהושע וכלב כמ"ש רז"ל בפסוק (במדבר יד, לח) חיו מן האנשים ההם. וכל זה מפני שאמרו שהחיצונים היו שולטים [לגמרי] על ארץ ישראל, ושעבדו כח הקדושה (נ"א השכינה) ביניהם בלי תקוה לפדותה (נ"א לעזותם), והוא מאמר רז"ל אין בעל הבית, שהוא זעיר, יכול להוציא כליו משם, הם שברי כלים דמלכין קדמאין, ושכמו ששלטו על צד הקדושה ישלטו עליהם (רמ"ז).

⁴ פי' היא בחינת [בית קיבול לפרטיות בעלה, כמו הארץ העליונה היא רחל שהיא] בית קיבול כולל לכל האצילות שכולם משפיעים בה (ז), וכמו שהיא זכה וטהורה בבחינת עצמיותה, שהרי אין כח חלילה לשום חיצוני אלא בבחינת חיצוניות שבכל חיצוניותיה, ר"ל במדרגה היותר חיצונה, וכל יתר בחינותיה קדושות ומשמרות בסוד (כב, יט) בתולת ישראל, כן הוא בכל בת ישראל הצנועה וחסודה דומה לאמה הקדושה, והפוגם בכבוד הבת פוגם בשל אמה. וז"ש רז"ל אסתר קרקע עולם היתה, לפי שהיתה מרכבה מצד נשמתה אל השכינה בבחינת פנימיותה, ולכן קראוה קרקע עולם בדרך כוללות, מפני רוח הקדש שבקרבה. וידוע ששרשי כל השמות הם אה"ה הוי"ה העולים מ"ז, וי"פ מ"ז עולה קרק"ע, ורצו בזה שכיון שזכתה למדרגה זו בודאי לא משל בה אחשוורוש. ולכן ואי תימרן וכו' הא אמר וכו' אני, ה"ס השכינה בפנימיות בסוד שם ב"ן וט' אותיות העולים אנ"י. וזהו אומרנו הוא שמי, שהוא שם הוי"ה ממש, וכבודי, ה"ס פרצופה וכל קומת עשר ספירותיה שהוא מלבוש אל הפנימיות, כמ"ש דרבי יוחנן קארי למאני מכובדותיה. ותהלתי לפסילים, תהלה לשון הארה, שרק היא הניתנת לצד החיצונים לחיותם, בסוד ההוא נהירו דקיק דכתיב (תהלים קג, יט) ומלכותו בכל משלה. דאיהי

	<p>קרקע בארץ כמו שבארורה אסתר קרקע עולם היתה.</p>
<p>ואי תימרון שום ביש עלה דאסתאבת באחשורוש וזכתה להתלבש בה רוחא דקדשא הה"ד ותלבש אסתר מלכות הא אמר קב"ה אני יי⁵ הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים ורוחא דקדשא שכינתא הות דאיהי שם⁶ דאתלבשת באסתר</p>	<p>ואם תאמרו שם רע עליה שנממאה באחשורוש וזכתה להתלבש בה רוח הקודש זהו שכתוב ותלבש אסתר מלכות הרי אמר הקדוש ברוך הוא אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים ורוח הקודש שכינה היתה שהיא שם שהתלבשה באסתר.</p>
<p>אבל רבנן ווי⁷ לאינן דאכלין תבן⁸ תבל דאורייתא (חמור דאורייתא⁹ דאתחשיב ח"כם מ'פלא ו'רב ר'בנן) ולא ידע בסתרי דאורייתא אלא קלין¹⁰ וחמורין דאורייתא קלין תבן דאורייתא חומרא דאורייתא חטה חט ה' אילנא דטוב ורע</p>	<p>אבל רבותינו אוי לאותם שאוכלים תבן תבל של התורה (חמו"ר של התורה שנחשב ח'כם מ'פלא ו'רב ר'בנן) ולא יודע בסתרי תורה אלא קלים וחמורים של התורה קלים תבן של התורה וחומרה של התורה חטה חט ה' עץ של טוב ורע.</p>
<p>לית דרכא דמלכא ומטרוניתא למרכב על חמרא אלא על סוסון¹¹ הה"ד כי תרכב על סוסך מרכבותיך ישועה דאין מולזלין במלכותא למרכב מטרוניתא על חמרא כ"ש</p>	<p>אין דרך של מלך ומלכה לרכוב על חמור אלא על סוסים זהו שכתוב כי תרכב על סוסך מרכבותיך ישועה שאין מולזלים במלכות להרכיב המלכה על חמור כל שכן מלך אין זה מקום הדיוט</p>

שם דאתלבשת באסתר, פי' בפנימיותה הנקרא שם ממש כאמור, הוא אשר התלבש בה בסוד הנקודה הפנימית המתלבשת בבריאה כנזכר בסה"כ, וכמ"ש לקמן (רמ"ז).

⁵ ר"ל אני מל' כמ"ש לקמן (יהל אור).

⁶ ר"ל דכתיב הוא שמי כו' (יהל אור).

⁷ שסוברים שאסתר ממש נבעלה ונמצא מתחלל השם שהיה בקרבה. ולא ידעי וכו', דון (נ"א דוק) מינה כי אינו ממעט העסק בפשטי תורה רק אותם שלא יודעים גם כן בסתרי תורה, כי העסק בפשט הוא נתינת כח בניצוצות להחיותם ולהתקן, אבל אין בהם כח גמור לעלות עד האצילות להברר ולהתקן כראוי, ולכן נקרא טבל דאורייתא, שהוא ערוב קדש בחול, וממדרגת יצירה ולמטה ששם עיקר הערבוביא ורוב הרע כפי הנודע מכמה מקומות, וגם טבל הוא ט"ב ל"א, טוב ורע, כדאיתא באדם ישר במרכבת יחזקאל פי"א. ועל כן אותם שאינם חפצים אלא בפשט תמיד הם בערבוביא, כי אין להם כח לתקן ולברר הרע מן הטוב לגמרי. וז"ש שאינן יודעים אלא קלין וחמורין דאורייתא וכו', נלע"ד שר"ל שאלו הם צריכים לעסוק בספרות וחקירות מכח השכל ההיוליאני שהוא מעורב מאמת ומשקר, ומכח עיונם והיקשם הם מולידים סברות רעות (נ"א ודעות), על דרך החטה שמתגדלת עם התבן, וידוע שאין בדרכי החקירה דרך הנראה יותר מוכרח ומוכיח ממה שהוא הקל וחומר שהוא מסור לכל [ישראל] משכיל, והנה הוא מיוסד על מלמד ולמד, ונראה שממשיל את המלמד לתבן, קלין תבן, [להיות] שהוא המגדל החטה אבל אין ממנו הנאת סברה מחודשת, פי' בו בעצמו, כי אין הכוונה בהצעת טבע המלמד אלא להוציא ממנו הלמד, על דרך משל, ומה אם דבר פלוני שהוא קל יש לו חומרא זו, דבר פלוני שהוא חמור אינו דין שיהיה לו אותה החומרא, ואמנם גם אותו הלמד לפעמים אינו למד בבירור כל הנרצה בו, דאמרינן דיו, ונמצא שהיה בו בתחילה אמת ושקר. וז"ש חטה ח"ט ה' אילנא דטוב ורע, פי' ח"ט הוא צד השקר וה' הוא צד האמת, ונמצא שהוא מקלי' נוגה המעורבב, לאפוקי סודות התורה שהם ממש כמו שעתיד להיות, שעתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות, בלי תבן ובלא סובין, כמו שהוא בחטה, כי הח"ט הוא הסובין והה' הוא הדגן המנוקה, אבל לעולם יש בו קצת סובין דקים. ואם תשכיל מספר תב"ן וחט"ה תראה שעולים דע"ת, בסוד עץ הדעת. וז"ש חז"ל עץ שאכל ממנו אדה"ר חטה היה, ותנן כוותיה בפ"ק דראש השנה משנה ב' (רמ"ז).

⁸ י"ג תבל וצ"ל תבן (יהל אור).

⁹ כמשי' בפשוטי תורה (יהל אור).

¹⁰ ר"ל דקלין הוא תבן. וחומר הוא חטה, ובשניהם טו"ר, כמ"ש חט"ה ח"ט ר"ע, ה' טוב (יהל אור).

¹¹ מסט' דכ"י. כמשי' בסתרי קבלה (יהל אור).

<p>מלכא לית¹² דין אתר הדיוט¹³ עבד דארחיה למרכב על חמרא ובג"ד כתיב ביה במשיח עני</p>	<p>עבד שדרכו לרכוב על חמור ולכן כתוב במשיח עני</p>
<p>רעו/א</p>	
<p>הרוכב על חמור¹⁴ עני איהו תמן בסימן ערובין¹⁵ נדה יבמות ושאר משניות בכלל ולא אתקרי¹⁶ תמן מלך עד דרכיב בסוסיא דיליה כנסת ישראל</p>	<p>ורוכב על חמור עני הוא שם בסימן ערובין נדה יבמות ושאר משניות בכלל ולא נקרא שם מלך עד שרוכב בסוסה שלו כנסת ישראל.</p>
<p>קב"ה כד איהו לבר מאתריה לאו איהו מלך וכד אתהדר לאתריה 'והיה יי' למלך והכי ישראל אתמר בהון כל ישראל בני מלכים כגונא דאבא אינון בנוי לאו אינון בני מלכים עד דיהדרון¹⁷ לארעא דישראל ואי תימא¹⁸ דהדיוט דא אף ע"ג דאיהו הדיוט לגבי מאריה ברכתא עלה אתמר אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך והדיוט דא לגבי מלכא עבד מטטרון ואדם קדמאה דלא נטר יקר דיהבו ליה נחתו ליה למיכל עם חמריה ואמר אני וחמורי נאכל באבוס אחד ויששכר בהאי חמרא זכה לאתקרי 'יששכר חמור גרם</p>	<p>כשהקדוש ברוך הוא מחוץ למקומו אינו מלך וכשהחזר למקומו והיה ה' למלך וכך ישראל נאמר בהם כל ישראל בני מלכים כדוגמת האב הם בניו אינם בני מלכים עד שיחזרו לארץ ישראל ואם תאמר שהדיוט זה אף על גב שהוא הדיוט לרבנו ברכה עליו נאמר אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך והדיוט זה לגבי המלך עבד מטטרון ואדם הראשון שלא שמר את הכבוד שנתנו לו הורידו אותו לאכול עם חמורים ואמר אני וחמורי נאכל באבוס אחד ויששכר זכה להקרא בחמור הזה יששכר חמור גרם.</p>
<p>ורבנן מארי מתניתין מטרוניתא אתמר בה 'ומלכותו בכל משלה בתר דאתלבשא ביה אסתר שליטת אסתר על אחשוורוש ואומתיה ואתמר בהו 'והרוג בשונאיהם ואי תימא דאתיחד עמה אף על גב דהוו בביתא דא ח"ו אלא כגונא דיוסף דאתמר ביה 'ותנה בגדו אצלה ולא לבושו אלא בגדו לישנא דבוגדים בגדו'</p>	<p>ורבותינו בעלי המשנה במלכה נאמר ומלכותו בכל משלה אחר שהתלבשה בה אסתר שלטה אסתר על אחשוורוש ואומתו ונאמר בהם והרוג בשונאיהם ואם תאמר שהתייחד עמה אף על גב שהיו בבית אחד חס ושלום אלא כדוגמת יוסף שנאמר בו ותנה בגדו אצלה ולא לבושו אלא בגדו לשון בוגדים בגדו.</p>
<p>והכא סתרא רכרבא ובגין דא אסתר לישנא דסתראה¹⁹ אתה סתר לי שכינתא אסתירת לה מאחשוורוש ויהיב ליה שידה באתרה²⁰</p>	<p>וכאן סוד גדול ומשום זה אסתר לשון הסתרה אתה סתר לי השכינה הסתירה אותה מאחשוורוש ונתנה לו שידה</p>

¹² נמחק ציהל אור.

¹³ ר"ל מט"ט, שנק' הדיוט, והוא רוכב על חמור, דמסט' שית סדרי משנה (יהל אור).

¹⁴ בזמן שאין זכאין כ"כ כמ"ש בגמ' {סנהדרין צח.} (יהל אור).

¹⁵ שהן חומרי ש"ס. וזהו חמור כנ"ל. והוא אוכל תבן קלין דאורייתא כנ"ל (יהל אור).

¹⁶ הקדוש ברוך הוא (יהל אור).

¹⁷ שא"י בדרגא דכ"י, וישראל בדרגא דעד"א (יהל אור).

¹⁸ ר"ל אע"ג שכינה אותו הדיוט, מ"מ אל תהי כו', רק נגד בעלי קבלה קל (יהל אור).

¹⁹ היכל קודש הקדשים דהבריאה אשר שם מתלבש המלכות דאצילות בסוד (יחזקאל א כו) אדם היושב על הכסא, ונקראת בשם אסתר על שהיא מסתרת בראש הבריאה, כי אסתר הוא לישנא דסתרא כמ"ש ברע"מ (פ' תצא רע"ו ע"א), וכמבואר כ"ז בדברי הרב בשער כסא הכבוד ע"ש (פ' ב' ה' (הקדו"ש כה ע"ב).

²⁰ דע כי ג' אינון אמה עבד שפחה אמה היא אמא מטטרון שבבריאה דאמא מקננת בכורסייא עבד ז"א מטטרון שביצירה שפחה סנדלפון שבעשייה פי' כל זה בנוקבא דז"א שאחר המיעוט נסתרה בכסא ולא נסתרה רק המלכות שבה וראש מלכות זו דהיינו כתר מלכות שבה הוא עתיק דבריאה

<p>ואתהדרת איהי בדרועיה דמרדכי ומרדכי דהוה ידע שמא מפרש ושבעין לשון עבד כל דא בחכמתא ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין דאפילו בלא דא אית ליה לב"נ קודם דיתחד²¹ עם אתתיה למללא עמה בגין דשמא שידה אתחלפא באתתיה</p>	<p>במקומה והיא הורה לזרועות מרדכי ומרדכי שידע את שם המפורש ושבעים לשון עשה כל זה בחכמה ולכן פרשה בעלי המשנה שאפילו בלי זה יש לאדם לפני שיתייחד עם אשתו לדבר עמה משום ששמא התחלפה שידה באשתו.</p>
<p>ודא באתתא מאילנא דטוב ורע אבל אם היא משכינה לית לה שנוי הה"ד 'אני יי' לא שניתני אני דא שכינתא ולית לה דחילו מכל סטרין אחרנין הה"ד 'כל הגוים כאין נגדו ובאתרא דשכינתא תמן כמה סגולות תמן ובגין דאסתר אתלבשת שכינתא בה חזיא הות למעבד עמה כמה סגולות (ס"א צומות) כגוונא דשרה קב"ה נטיר לה בגין שכינתא דהות עמה נטיר לה מפרעה ואפי' לבושה ותכשיטיה בכלהו שוי קב"ה סגולות בגין שכינתא ובגין דא אתא פרעה לסנדלא מחא ליה עמה והכי נמי בכל תכשיטין דילה בכל תכשיט ותכשיט דהוה נגע ביה מחי ליה עד דאתפרש מנה ההוא טמא ואחזר לה לבעלה</p>	<p>וזה באשה מעין טוב ורע אבל אם היא משכינה אין לה שנוי זהו שכתוב אני ה' לא שניתני אני זו השכינה ואין לה פחד מכל הצדדים האחרים זהו שכתוב כל הגוים כאין נגדו. ובמקום שיש שם שכינה כמה סגולות יש שם ומשום שאסתר התלבשה בה השכינה ראויה היתה לעשות לה כמה סגולות (צומות) כדוגמת שרה שהקדוש ברוך הוא שמר אותה משום השכינה שהיתה עמה שמר אותה מפרעה ואפילו לבושה ותכשיטיה בכולם שם הקדוש ברוך הוא סגולות משום השכינה ומשום זה בא פרעה לסנדלה הכה אותו בו וכך גם בכל תכשיטיה בכל תכשיט ותכשיט שהיה נוגע בו היה מכה אותו עד שאותו הטמא נפרד ממנה והחזירה לבעלה.</p>
<p>ואי בתכשיטין דילה כך כ"ש מאן דנגע בגופא ואפי' באצבע דילה לסטרא דיהודא 'והזר הקרב יומת²² דקב"ה לא יהיב ליה רשו למקרב גבה הה"ד 'אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן²³</p>	<p>ואם בתכשיטיה כך כל שכן מי שנוגע בגופה ואפילו באצבע שלה לצד היחוד והזר הקרב יומת שהקדוש ברוך הוא לא נתן לו רשות לקרב אליה זהו שכתוב אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן.</p>

ואמא מקננא בה ואבא כלול בה דלא מתפרשין לעלמין ונשאר כתר שבה מגולה כדכתיב (יחזקאל א כו) דמות כמראה אדם דהיינו יצירה דבריאה וזהו שצפה יחזקאל בבריאה דיצירה דהיינו דמות הכסא ולא הכסא וכן דמות כמראה אדם ולא מראה אדם דהיינו המלכות שבה. ואדם היינו ת"ת וז"ס אסתר שנסתרה בכסא וז' (אסתר ב ט) הנערות הראויות אינן ז' עלאין דהיינו ז' בחי' דמל' שבמלכות שבה שהם הנסתרים לגמרי דראש היינו ג"ר יש בהם קצת גילוי. והקליפה שנגד הבריאה כדי שלא תתערב באצילות דלא יכיל לאתערבא ובחי' אחשוורוש הוא דכורא דקליפה שהיה לו אחיזה כנגדו ועל"ז לא היה משמש בה כמשארז"ל שנזדמן לו שידה היינו נוקבא דקליפות נוגה. (דברים לא יח) ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא בינה ולכן אין נסתר אלא מאמא וביום ההוא שייך נמי בבריאה שהיא בעולמות נגד בינה ובתוך היום ההוא אסתיר (דברים לא ז) ומצאוהו היינו הקליפה שכנגד' הוא בבריאה וכוס של ברכה היינו בריאה כי כוס גימ' הכס"א והיין הה"ג שבה מתלבשין בבריאה. וגם ה"ח הנשפעין מז"א הם שם רק הם (נ"א: נפרדין) שנברדין ובבינה שבבריאה משפעת ה"ג לעשיה והת"ת דבריאה משפיע ה"ח ליצירה, וז"ס ת"ת מקנן ביצירה במט"ט. ונ"ל ששמעתי ממורי זלה"ה כי לזה מקבלו הכוס בב' ידיו ומניחם בה' אצבען דימינא שהם הה"ח וזהו (תהילים קטז יג) כוס ישועות אשא (תהילים צח א) ותושיע לו ימינו למתק ה"ג עם ה"ח (זהר הרקיע).

²¹ וכ"ז רומז ליחוד עם הנשמה, כידוע בסוד היחודים, שסכנה גדולה שלא יתחלף ברע. וכ"ש בנשמתא דטו"ר כמש"ו (יהל אור).

²² מעצם האצילות ואין פגם וחובה מגיע שם כלל, אך זהו רק שאין מגיע שם נגיעת ואחיזת הסטרא אחרא ח"ו, כי על זה נאמר (במדבר א נא) והזר הקרב יומת (הקדו"ש מו ע"ד).

²³ הנה כבר ידעת כי פסוק זה לא נאמר רק באצילות כי בבריאה יכול לאתערבא תמן קליפין. והענין כי אסתר היא נקודת מלכות דאצילות המסתתרת בראש הבריאה בסוד לכי ומעטי את עצמך לכן

<p>ובגין דא לא כל ש"ר שקול מרגלים דאפיקו שום ביש על ארעא דישראל מיתו מאן דאפיק שום ביש על שכנינתא כל שכנין דלקיין בנשמתהון דאלין דאפיקו שום ביש על ארעא לקו בגופייהו²⁴ ומיתת גרמיהו מיתו אבל מאן דאפיק שום ביש על שכנינתא נשמתא דלהון לקאה והאי למאן דידע רזא דא ועיניו פתחין אבל מאן דעיניו סתימין לית ליה עונשא כל כך</p>	<p>ומשום זה לא כל שם רע שקול מרגלים שהוציאו שם רע על ארץ ישראל מתו מי שמוציא שם רע על השכנה כל שכנין שלוקים בנשמתם שאלה שהוציאו שם רע על הארץ לקו בגופם ומיתת עצמם מתו אבל מי שמוציא שם רע על השכנה נשמתם לוקה וזה למי שיודע סוד זה ועיניו פתוחות אבל מי שעיניו סתומות אין לו כל כך עונש.</p>
<p>ומה דרבנן דמתניתין שויין קמיהו דאתתא אנוסה מותרת לבעלה ודאי איסור והיתר דמתני' לא ממלל אלא במיליה דב"נ ואתתא דאיהי²⁵ מאילנא דעץ הדעת טוב ורע אבל אתתא דאיהי מאילנא דחיי לאו לה דינא כאלין (דאינון מאילנא דעץ הדעת טור) דההוא דאילנא דחיי צדיק וטוב לו ובגיניה אתמר 'לא יאונה לצדיק כל און ולא לבת זוגו צדקת ואוליפנא משרה בביתא דפרעה דלא הוה ליה רשו למקרב בהדה</p>	<p>ומה שרבותינו של המשנה שימו לפניהם שאשה אנוסה מותרת לבעלה ודאי אסור והיתר של המשנה לא מדבר אלא בדברים של האדם ואשה שהיא מעץ הדעת טוב ורע אבל אשה שהיא מעץ החיים אין דינה כאלה (שהם מאילן עץ הדעת טוב ורע) שאותו עץ החיים צדיק וטוב לו ובשבילו נאמר לא יאונה לצדיק כל און ולא לבת זוגו הצדקת ולמדנו משרה בבית פרעה שלא היתה לו רשות להתקרב אליה.</p>
<p>ומאן דאיהו צדיק ורע לו האי דאיהו מאילנא דטוב ורע דכיון דרע עמיה אין צדיק אשר לא יחטא בההוא רע בתר דאיהו עמיה רשע וטוב לו דאתגבר יצר הרע על יצר טוב אתמר וטוב לו טוב איהו תחות רשותיה ובגין דרע שליט על טוב רשע איהו דההוא דאתגבר נטיל שמא רשע ורע לו אל אחר סמאל ורע לו סם המות דיליה עכו"ם 'תמותת רשע רעה ובג"ד אנוסה לאו איהי אלא אי אית בה תערובת בההיא נשמתא דטוב ורע</p>	<p>ומי שהוא צדיק ורע לו זה שהוא מעץ של טוב ורע שכיון שרע עמו אין צדיק אשר לא יחטא באותו רע מאחר שהוא עמו רשע וטוב לו שהתגבר יצר הרע על יצר הטוב נאמר וטוב לו טוב הוא תחת רשותו ומשום שהרע שולט על הטוב הוא רשע שאותו שהתגבר לקח את השם רשע ורע לו אל אחר סמאל ורע לו סם המות שלו עובדי כוכבים ומזלות תמותת רשע רעה ומשום זה אינה אנוסה אלא יש בה תערובת באותה נשמה של טוב ורע.</p>
<p>ואורייתא דאתבריאית (נ"א דאתייהבת) אתברו לוחין דילה דאינון משולים לכתולים וקב"ה הדר יהיב לון לישראל לנפרא לה אורייתא דבע"פ אתקריאת הלכה למשה מסיני וחתן דידה תבר בתולים דילה ומאן דאפיק שום ביש עלה דיימא דהא ההיא אורייתא לאו איהי דא דהא לוחין דילה אתברו קב"ה יימא ליה דאיהו אבי הנערה בת דאיהו בתיבת בראשית איהי ברתא דמלכא</p>	<p>והתורה שנבראה (שנתנה) נשברו לוחותיה שמשולים לכתולים והקדוש ברוך הוא חזר ונתן אותם לישראל לשמור אותה תורה שבעל פה נקראת הלכה למשה מסיני והחתן שלה שבר את בתוליה ומי שמוציא עליה שם רע שיאמר שהתורה ההיא איננה זו שהרי לוחותיה נשברו הקדוש ברוך הוא שהוא אבי הנערה יאמר לו בת שהיא בתיבת</p>

נק' אסתר לשון כי אתה אל מסתתר. מצאתי כתוב קליפה באצילות אינה מושגת כלל ובבריאה היא כנגדה וביצירה היא דבוקה ובעשיה היא מעורבת (זהר הרקיע).

²⁴ שדברו על א"י הגופנית (יהל אור).

²⁵ ר"ל נשמתא (יהל אור).

<p>קב"ה אמר ופרשו השמלה ואתפתחת יריעה מס"ת ויחזון דאתמר ביה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על</p>	<p>בראשית היא בת המלך הקדוש ברוך הוא אומר ופרשו השמלה ונפתחת יריעה מספר תורה ויראו שנאמר בה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על</p>
<p>רעו/ב</p>	<p>הלוחות הראשונים אשר שברת.</p>
<p>הלוחות הראשונים אשר שברת</p>	<p>מיד קם אליהו וכל בעלי הישיבה וברכו אותו ואמרו סיני סיני כך ראוי לשמוע דברים שלך ולשתוק אבל ברשות הקדוש ברוך הוא ושכינתו אני רוצה לדבר דבר אליך לכבודך אמר לו אמור.</p>
<p>מיד קם אליהו וכל מארי מתיבתא וברכו ליה ואמרי סיני סיני הכי אתחזייא למשמע מלין דילך ולשתוק אבל ברשותא דקב"ה ושכינתיה אנא בעי למללא מלה לגבך ליקרא דילך א"ל אימא</p>	<p>פתח ואמר רועה הנאמן הכלה הזו שלך נתן אותה הקדוש ברוך הוא לאברהם לגדלה אליך ומשום שהוא שמר אותה נקראה בתו זהו שכתוב בת היתה לו לאברהם ובכל שמה ובה קיים כל התורה כלה ואפילו ערובי תבשילין זהו שכתוב וישמור משמרתי וגו' והוא היה אומן אליה כמו ויהי אומן את הדסה והקדוש ברוך הוא ברך אותו בגללה זהו שכתוב וה' ברך את אברהם בכל וגידלה מכל מדות טובות וגמל עמה חסד והעולה אותו בגדולה במדת חסד של אברהם והיה ביתו בגללה פתוח לרווחה לגמול חסד עם כל באי עולם.</p>
<p>פתח ואמר רעיא מהימנא האי כלה²⁶ דילך קב"ה יהב לה לאברהם לגדלה לה לגבך ובגין דאיהו נטיר לה אתקריאת בריתה הה"ד בת</p>	

²⁶ איתא בדרוש תיקון המלכות שעד זמנו של אברהם אבינו ע"ה העלו קדמונים את השכינה כל השבעה רקיעין, ועניינו שנתעלו כל הו' קצוותיה למעלה ונכללו בג"ר שלה והיו אחוזות בראשי נה"י דז"א, וסיום נה"י דהיינו ו' פרקין חג"ת נה"י היו יורדים למטה משיעור קומתה, וכשבא אברהם איש החסד הורידה רקיע אחד והוא החסד שלה שנתפשט, וכן עד שבא משה שאז נתפשטו כל ז' קצוותיה והיתה בעלת י' ספירות. והנה מפני זאת נקראת בחינת בת, לפי שהיתה קטנה. והתחיל אברהם לאמן אותה ולשאת אותה על זרוע ימינו, וז"ש וסליק לה בגדולה, שנתן גדולה תחת ראשה. וגם כי כל העלם נקרא ירידה כנזכר בסוד ירידת מצרים, וכל גילוי נקרא עליה (רמ"ז).

<p>היתה לו לאברהם ובכל שמחה²⁷ ובה קיים²⁸ כל אורייתא כלה ואפילו עירובי תבשילין הה"ד ויישמור משמרתיו וגו' ואיהו הוה לגבה אומן כגון ויהי אומן את הדסה וקב"ה בריך ליה בנינה²⁹ הה"ד ויי' ברך את אברהם בכל וגדיל לה מכל מדות טבין וגמיל לה חסד וסליק לה בגדולה במדת חסד דאברהם והוה ביתיה בנינה פתוח לרווחה למגמל חסד עם כל באי עולם</p>	
<p>ובגין דאיהו גמיל חסד עמה כד בניו דאברהם הוו ממושכנין בכמה חובין במצרים אמר קב"ה לך רעיא מהימנא זיל וגמיל טיבו</p>	<p>ומשום שהוא גמל עמה חסד כשבני אברהם היו ממושכנים בכמה חטאים במצרים אמר הקדוש ברוך הוא לך רועה</p>

²⁷ שהרי ה' מדות גגתנ"ה הם בסוד כ"ל. ועכשיו היתה מתחלת להתפשט במה שהוא כ"ל. ומה גם דחסד אקרי (תהלים מב, ט) יומם, דכליל כולהו יומי. וזהו בכל, פי' שמתפשט בכל, ושצריך שכל שפע הבא לעולמות התחתונים אינו בא אלא בצוות החסד שלה, ולכן חסדה נקרא בכל. ומה שנזכר למטה שיש שם ב"ן בחסד, נראה שגם שם ב"ן גי' ע"ב אם תמנה הד' ההין בצורת ד"ו. ועוד שגם שם ב"ן שהוא גי' בכל"ה"ס החסד דאתגלי בפום אמה, כמ"ש בסה"כ בדרוש אכילה ושתיה בסוד (שמות כ, ה) אל קנא. ואמנם אברהם היה מתגבר בכל כחו להחזיק אותו התפשטות של הגדולה שלה, בין בקיימו כל התורה, שיסודה מאבא, שורש החסדים, ובין במעשיו במעשי החסד עם כל באי עולם. ועוד הפליא להמשיך עליה אור י"ג מדות ששרשם מ"ג חיוורתי דהיינו י"ב וויין של ג' ע"ב שבחסד עילאה כנודע מיחוד היודין והוויין, וי"ב וויין הוא בגי' חס"ד. ולכן ג' השמות ו"ה"ו א"י"ו ו"ה"ו ר"ת וא"ו, י"ג. וענין סוד שלהם הוא כי ו"ה"ו הראשון הוא השם הראשון, ושם א"י"ו הוא שם ל"ו שהוא חצי ע"ב, ושם ו"ה"ו האחרון הוא שם מ"ח שהם שני שלישים ע"ב. הרי שבשלתם נרמז ראשו וחציו ושלישו, ולכן אמר שבהם נכללים ע"ב שמות, וא' היתירה שבוא"ו ה"ס מזלא י"ג הכולל כולם כנודע שסודו אה"ה, וזה סוד הא'. באופן שבהיות הנוק' בתכלית הקטנות גדל כחו של אברהם איניו ע"ה להרקיע רקיע חסדה בכח מעשיו וכוונותיו, והמשיך אור חסד העליון. וזה נשלם אחר שגבר חסדו בעקידת יצחק, ואז היה בן קל"ז שנה שהוא גימ' וא"ו אל"ף וא"ו, בסוד ג' שמות הנ"ל הכוללים שם ע"ב, ואז נאמר וה' ברך את אברהם בכל, שהיה (בראשית כד, א) זקן בא בימים, העליונים, שסודם מחסד ולמטה, והבן שאז נאמר בתורה שאברהם ישב (שם כג, ב) בקרית ארבע, שסודו יחוד ד' שמות הו"ה אה"ה הו"ה אדנ"י שה"ס שם אידההנוה"י, שה"ס הארת י"ג תיקונים על הנוק' כנזכר בדרוש מקורא דג' שמהן בשער אריך פ"ה. ולכן לא היה אדם שקראו אדון להקב"ה עד שבא אברהם, שהרי עד זמנו היתה הולכת ונסתרת והוא התחיל להמשיכה. וזה סוד (יחזקאל לג, כד) אחד היה אברהם, שגדל כחו לירש את הארץ בהיותה רק ברקיע אחד, ובכח י"ג תיקונים אשר המשיך דאינון אח"ד. ולכן בהיות ישראל במצרים שאז היה ענין הקטנות, האיר משה שזיו פניו כשל אברהם שסודו מאבא. והיה גם הוא כ"ג [כהן גדול] (נ"א ג"כ) כאברהם, ושם מ"ה כולו סגול גי' מש"ה, והוא הוציא את ישראל ממצרים, הם החסדים שהיו נעלמים בדעת ז"א. ובקריעת הים הוזכר שם ע"ב דאברהם, וקריע הים בהמשכת אור הו"ה הנ"ל וכמ"ש בפרשת בשלח (שמות יד, טו) מה תצעק אלי, בעתיקא תליא, שאז ה"ס הקטנות, והוצרך להמשיך אור עתיקא כמו שעשה אברהם. וענין ו"ו וא' האמורים כאן ה"ס תרי מזלי שנזדווגו, וכח מזל (שם לד, ז) נצר חסד, קרע הים, ובכח מזל (שם) ונקח, שסודו א' דהיינו אה"ה שבכחו במילוי יודין כמנין ונקח אז נשלם [תיקון] נוצר חסד לאלפים, דאינון ג' אלפין דג' שמות של שורש הדינין שהושלכו למצולות וטבעו הסיגים שלא יש להם אחיזה בא' הוא אח"ד, והיו ישראל נקיים ועברו ביבשה בתוך המצולות, וזהו הנלע"ד בכללות הענין ועוד אפרשנו בפרטות (רמ"ז).

²⁸ מפני שחסד כליל כולהו יומי קל"ז, וכמו שבתר"ג מצוות נתקנים ז'ין בכללם, כך אברהם קיים כולם בבחינה הכוללת שנכללים במדה זו כל המדות, וכיון בזה לגדלה ככל האפשר (נ"א בכל האופנים). ואפילו עירובי תבשילין, נראה לי דאיתא בסה"כ קלח) בענין היתר אוכל נפש ביום טוב ולא בשבת, הוא מפני שביום טוב לא יש עליה גמורה לכל העולמות ויש קצת אחיזה לחיצונים ביצירה ועשיה, ולכן אם יעשו מלאכה יתירה ביום טוב, שאין שייכות בה ליום טוב שאינו נאכל בו ביום, נמצאת מרבה כח לחיצונים יותר מדאי, לכן עושים עירוב, שהוא עירוב והמשכה באותה הכנה מקדושת שבת על יום טוב, כדי שכל מה שיבשלו מיום טוב לשבת לא תהיה ממנה הנאה לחיצונים (רמ"ז).

²⁹ בגינה כו'. צ"ל בגינה. ור"ל דבית הוא שכינה, והוי פתוח כו' במדת החסד, דסליק לה בגדולה כנ"ל (יהל אור).

<p>למאן דגמיל ליה עמך דדא כלה דילך יהיבת לה ליה לגדלא לה³⁰ במדות טבין ואיהו גדיל לה בתליסר מכילין דרחמי דרמיון בתלת תיבין והי' אני' והי' דאינון ואי' דכליל בהון ע"ב שמהן כמנין חסד דבהון הוה אתגבר אברהם על ע"ב אומין ובכלה דילך הוה ליה סגולה בע"ב שמהן והוה נצח לכל אומה ולישן</p>	<p>הנאמן לך וגמל טובות למי שגמל עמך שהרי הכלה שלך נתתי לו אותה לגדלה במדות טובות והוא גדולה בשלש עשרה מדות הרחמים שרמוזות בשלש תבות והי' אני' והי' שהן ואי' שכלולים בהן שבעים ושנים שמות כמנין חסד שבהם היה מתגבר אברהם על שבעים ושתיים אומות ובכלה שלך היה לו סגולה בשבעים ושנים שמות והיה מנצח כל אומה ולשון.</p>
<p>ובגין דא' מוליך לימין משה זרוע תפארתו³¹ ובוקע מים דימא קרעת ליה קדם בנוי בתריסר קרעין בחושבן וי' ובזכות א' (ס"א ובגינה) עברת (ס"א עברת) ימא יבשתא ובה טובעו מצרים דלא מהימנין בואי' דאיהו אחד ולזמנא דאתי' כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות יתקיים בישראל זרעא דאברהם ובך יתקיים (דאנת) מוליך לימין משה זרוע תפארתו (זרע דאברהם) ובוקע מים דאורייתא קדמהון למהוי לך שם עולם³² ותמן תרויח כלה דילך</p>	<p>ומשום זה מוליך לימין משה זרוע תפארתו ובוקע מים שקרעת לו את הים לפני בנוי לשנים עשר קרעים בחשבון וי' ובזכות א' (ובגללה) עברת (עשית) את הים ליבשה ובה טובעו המצרים שלא מאמינים בואי' שהוא אחד ולעתיד לבא כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות יתקיים בישראל זרעו של אברהם ובך יתקיים (שאתה) מוליך לימין משה זרוע תפארתו (זרע אברהם) ובוקע מים של התורה לפנייהם להיות לך שם עולם ושם תרויח את הכלה שלך.</p>
<p>ובגין דבת דא אתייהיבת לישראל דאיהי הלכה דילך מסטרא דשמאלא הלכה³³ למשה מסיני דהא מסטרא דימינא ה' הלכה דילך מסטרא דשמאלא דאברהם י' דיצחק וכלא הי' מן אלהים ואנת ואי' מלא דילה שלימות דילה כוס מלא בקדמיתא³⁴ כ"ס י"ה ולבסוף כוס מלא ברכת יי'</p>	<p>ומשום שבת זו נתנה לישראל שהיא הלכה שלך מצד השמאל הלכה למשה מסיני שהרי מצד הימין ה' הלכה שלך מצד השם של אברהם י' של יצחק והכל הי' מאלהים ואתה ואי' מלא שלה שלימות שלה כוס מלא בתחלה כ"ס י"ה ולבסוף כוס מלא ברכת ה'.</p>
<p>ובגין דאתייהיבת לישראל על ירך דאינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא אית לגלאה³⁵ אמאי אתייהיבת לון דהא ודאי אברהם הא</p>	<p>ומשום שנתנה לישראל על ירך שהם מצד העמוד האמצעי יש לגלות למה נתנה להם שהרי ודאי אברהם הרי נאמר</p>

³⁰ נראה דהיינו בסוד הפנימיות שלה, כי החיצוניות שהוא לחיות העולמות ודאי שלא חסר ממנה כל קומתה, דאי לא תימא הכי איך היה נמשך השפע לעולם שצריך לבוא דרך בה. דאיהו נטיר לה, פי' שאמת הוא שקודם לזמנו היו צדיקים אחרים כשם ועבר, שגם הם עשו יחודים למעלה, אבל היה לפי שעה לא בקיום העולם, אבל יחוד אברהם היה קיים, כי גדול כחו לשמרה תמיד שלא תחזור אותה הבחינה של חסד להבטל, לכן נקראת בתו, שגדולו אותה גרם לה שתנשא למשה, להיות שהוא שמר אותה שלא יתאחזו בה החיצונים (רמ"ז).

³¹ ימין של ת"ת (יהל אור).

³² מל'. וז"ש תמן תרויח כו' (יהל אור).

³³ כמש"ו דה' מן אברהם, וי"ד דיצחק, הוא ה"י מן אלקים, והוא ה' דהלכה, והוא מסט' דשמאלא, ה' על יו"ד, ה' דאלקים (יהל אור).

³⁴ מסט' דאברהם ויצחק הוי כ"ס י"ה כנ"ל, ועכשיו נעשית כוס מסט' דמשה, דרגא דעד"א, וזהו כוס מלא בואי', וכוס בגי' אלקים מסט' דשמאלא, וזהו ברכת ה' בבינה, וזהו שאמר לעיל מסטרא דשמאלא כו' (יהל אור).

³⁵ כמש"ו דאינון מסטרא דאברהם ויצחק ה"י, והוא ואי' מתייחד עמה, כלה דילה (יהל אור).

<p>אתמר אמאי אתייהיבת ליה ואנת גמילת חסד עם בנוי כגוונא דגמיל הוא עמך ליצחק יהב ליה קב"ה ליה ולזרעיה לנמרא (ג"א לעמרא) לה מאילנא דטוב ורע ועבדו לה כמה גדרין וחתוכו לה כמה לבושי דאינון לבושי דהבא³⁶ בכמה פסקות והווי חולקין ומקשין עליהו על אלין פסקות לתקנא לה בכמה פרוקין לקשט לה בכמה מיני קשוטין לשבתות וי"ט למהוי מקשטא לגבך בזמנא דתיתי לגבה בפורקנא בתרייתא דאתמר בה 'מ"ה ש"היה ה"וא'³⁷ (חסר כאן)</p>	<p>למה נתנה לו ואתה גמלת חסד עם בניו כדוגמא שהוא גמל לך ליצחק נתן הקדוש ברוך הוא לו ולזרעו לשמור (לעמרא) אותה מעיז טוב ורע ועשו לה כמה גדרים וחתכו לה כמה לבושים שהם לבושי זהב בכמה פסקות והיו חולקים ומקשים עליהם על הפסקות הללו לתקנה בכמה פרוקים לקשט אותה בכמה מיני קשוטים לשבתות וימים טובים להיות מקושטת אליך בזמן שתבא אליה בגאולה האחרונה שנאמר בה מ"ה ש"היה ה"וא.</p>
<p>ובגין דאינון גרמו לך ועבדו עמך טבין אנת סבילת³⁸ בגינייהו כמה מכתשין בגין דלא יתקמיל משיח בן יוסף³⁹ דאתמר ביה (יחזקאל א י) ופני שור מהשמאל מזרעא דיוסף דאתמר ביה (דברים לג יז) בכור שורו הדר לו ובגין דלא יתחלל הוא וזרעיה בין עכו"ם דחוביה דירבעם דעבד ע"ז הוה הוא לאתחלל בעכו"ם וזרעיה הוא בגין דירבעם בן נבט מזרעיה איהו ובגיניה אתמר בך 'והוא מחולל מפשעינו וגו' ובחבורתו נרפא לנו</p>	<p>ומשום שהם גרמו לך ועשו עמך טובות אתה סבלת בגללם כמה מכות כדי שלא יהרג משיח בן יוסף שנאמר בו לפני השור מהשמאל מזרע יוסף שנאמר בו בכור שורו הדר לו ובשביל שלא יתחלל הוא וזרעו בין עובדי כוכבים ומזלות בחטא של ירבעם שעשה עבודה זרה היה הוא להתחלל בעובדי כוכבים ומזלות הוא וזרעו משום שירבעם בן נבט הוא מזרעו ובגללו נאמר בך והוא מחולל מפשעינו וגו' ובחברתו נרפא לנו.</p>
<p>וישראל בגין דאינון כלילין ימינא ושמאלא תמן ה"י דילך בשלימו הוה אית לך לאתיחדא עמה בינייהו ובגין דאתמר בך 'כי הוציא שם רע על בתולת ישראל אתמר בך 'ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו בגלותא לא יכיל למפרש ליה מנה כל יומיו</p>	<p>וישראל משום שהם כלולים ימין ושמאל שם ה"י שלך היתה בשלמות יש לך להתייחד עמה ביניהם ומשום שבך נאמר כי הוציא שם רע על בתולת ישראל נאמר בך ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו בגלות לא יכול לפרש אותו ממנה כל ימיו.</p>
<p>ואיך הוא שם רע דאפיקת עלה אלא בתר דאתייהיבת איהי לישראל כל מאן דאפיק שום ביש על ישראל כאילו אפיק עלה ושום ביש הוה דאמרת לקב"ה 'למה יי' יחרה אפך בעמך וקב"ה אמר וכי אנת אפיק שום ביש על ישראל דעבדו ית עגל 'לך רד כי שחת עמך ערב רב ודאי דאנת גיירת לון עבדו ית עגלא</p>	<p>ואיך הוא שם רע שהוצאת עליה אלא אחר שהיא נתנה לישראל כל מי שמוציא שם רע על ישראל כאילו הוציא עליה והשם רע היה שאמרת לקדוש ברוך הוא למה ה' יחרה אפך בעמך והקדוש ברוך הוא אמר וכי אתה הוצאת שם רע על ישראל שעשו את העגל לך רד כי שחת</p>

³⁶ מסט' דשמאלא ולכן שם המחלוקת לש"ש. וז"ש והוי חולקין כו' (יהל אור).

³⁷ ר"ת משה. ור"ל גואל הראשון הוא גואל אחרון (יהל אור).

³⁸ בגלותא, הת"ח כידוע (יהל אור).

³⁹ טעם למיתת משיח בן יוסף ולא משיח בן דוד וגם בזה יתבאר ענין שינוי שנמצא במאמרי ס' הזהר כי מהם נראה ששני המשיחים הם במלכות וממקצתם נראה ששניהם ביסוד והענין הוא כי שניהם הם ביסוד אלא שמשח בן דוד הוא ביסוד לאה ומשיח בן יוסף הוא ביסוד רחל ובזה צדקו כולם כי שניהם ביסוד ושניהם במלכות ולפי שרחל נאמר בה רגליה יורדות מות שהקליפות נאחזות בה לכן נהרג בן יוסף מה שאין כן בלאה שאינה במקום המיתה (שער מאמרי רשב"י). ועי' לעיל קנג ע"ב (הקדו, ש פט ע"א).

<p>ובגין דא כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה</p>	<p>עמך ודאי ערב רב שאתה ניירת אותם עשו את העגל ומשום זה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה.</p>
<p>קם רעיא מהימנא נשיק ליה באנפוי ועל עיניו ובריך ליה ואמר ליה תהא מברך מפומא דקב"ה ושכינתיה בכל מדה ומדה דיליה ובעשר ספירן דיליה ובכל שמחן דיליה ובכל מארי מתיבתאן וכל מלאכין ענו כלהו ואמרו אמן וקב"ה ושכינתיה הודו בברכתיה אליהו קום אפתח פומך בפקודין עמי דאנת הוא עוזר דילי מכל</p>	<p>קם הרועה הנאמן נשק לו בפניו ועל עיניו וברך אותו ואמר לו תהיה מבורך מפי הקדוש ברוך הוא ושכינתו בכל מדה ומדה שלו ובעשר הספירות שלו ובכל השמות שלו ובכל בעלי הישיבות ובכל המלאכים וענו כולם ואמרו אמן והקדוש ברוך הוא ושכינתו הודו בברכתו אליהו קום פתח פיך במצוות עמי שאתה הוא עוזר שלי מכל</p>
<p>רעז/א</p>	
<p>סטרא דהא עלך אתמר בקדמיתא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן בן אהרן ודאי בן אח דילי הוא ואח לצרה יולד</p>	<p>צד שהרי עליך נאמר בתחלה פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן בן אהרן ודאי בן אח שלי הוא ואח לצרה יולד.</p>
<p>כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא אורשה וגו' פקודא דא לדון במפתה⁴⁰ חמשים כסף הה"ד כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא אורשה אליו ישראל⁴¹ מסטרא דשכינתא אתקריאו בת ותפשה ושכב עמה ונמצאו ונתן לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו רבנן וכל מארי מתיבתא⁴² איש אליו ישראל מסטרא דקב"ה</p>	<p>כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא אורשה וגו' מצוה זו לדון במפתה חמשים כסף זהו שכתוב כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא אורשה אלו ישראל מצד השכינה נקראו בת ותפשה ושכב עמה ונמצאו ונתן לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו רבותינו וכל בעלי הישיבה איש אלה</p>

⁴⁰ נראה שכוונתו לפי הפשט לתרץ למה נאמר אשר לא אורשה, שהיה די שיאמר נערה בתולה, שממה שנזכר לעיל דין המאורסה שהיא בסקילה יהיה פשוט כאן שאינה ארוסה שהרי עונשו ממון, לכן אמר שכוונת ייתור זה הוא ללמד למפתה דכתוב בו (שמות כב, טו) מהר ימהרנה וגו', שהוא חמשים כסף, וכדאמר בפסוק. אי נמי דילפינן ליה מגזירה שוה, דכתיב התם והכא אשר לא אורשה לגזרה שוה. וז"ש הה"ד כי ימצא וגו', כלומר בזה ניחא מ"ש אשר לא אורשה ללמד למפתה. וכוונת הצעה זו דנראה קשה שהרי עיקר הפסוק הוא לאנוסה, אלא שרוצה לדרוש מאי דלקמן בדרך אחר, שמדבר דוקא בפיתוי, כמ"ש (הושע ב, טז) הנה אנכי, ולכן אמר שפסוק זה מדבר גם כן במפתה (רמ"ז).

⁴¹ נראה שמכוין ליתן טעם למה יתן הקנס לאביה ולא יהיה שלה, ואמר שהטעם הוא מפני שהאב הוא הנקלה. והענין הוא דיודע קסח) דאבא יסד ברתא, ושם י"ה הוא בחכמה קסט), וי' פעמים ה' הוא נ' כסף. ונודע קע) סוד ב"ת שהוא ה' פעמים י"ה אדנ"י עם ב' הכוללים, כי היא מדילה, ונקראת נערה ה' פעמים אדנ"י, ואבא ה' פעמים י"ה, שכן מאיר בה בה' מקומות תנה"ם דז"א, וה"ס ב"ת כאמור. ועניינו שנבחנת כבת שיש לה אב, ולכן פיוסו בשמו י"ה נ' כסף. אמנם פיוס שלה ולו תהיה לאשה וגו' (רמ"ז).

⁴² ירצה זה שאמרנו ה"ס פשט הדבר כאן למטה בעוה"ז, אבל רבנן שהם כל נשמות הצדיקים שהיו תמיד עם רעיא מהימנא אצל רשב"י ע"ה, והם בעולם העליון לומדים התורה בסודות נעלמים וסתרי תורה קעא), הלא הם דורשים סוד זה באופן זה, איש, אליו ישראל וכו'. אי נמי אפשר לומר שרעיא מהימנא מעורר לרבנן ומארי מתיבתא שיבינו אותו הסוד, והראשון עיקר מדקאמר בתר הכי קום רעיא מהימנא, דמשמע דעד השתא לא מדבר הוא. האמנם יש לדקדק במאמר זה כי מסמיך אחר איש, ותפסה, ואחר כך מזכיר אשר לא אורסה. ועוד שמפרש ושכב על השכיבנו, ואחר כך מפרש ייחוד קריאת שמע, כ"ה כ"ה. ונלע"ד שעד עתה פירש הפסוק בסוד פשוטו ונתן טעם לקנס חמשים כסף, מפני שסתם עם ישראל בכללו נקרא בת מצד השכינה וכאמור, אבל עכשיו ר"ל בסדר עומק הסוד שהוא על תיקונו של עולם, כי אין למעלה במתיבתא דקב"ה קעב) [שהיא בבריאה, ששם גן עדן העליון ושם הנשמות], לא איסור ולא דבר רע כאונס ופיתוי וזולתם. והנה כבר הקדים שישראל נקראים בת מצד השכינה, ושמרהו למה שיבוא. ועתה הוסיף איש אליו ישראל, שגם יש להם בחינת

<p>ותפשה⁴³ בקשורא דתפילין ותפשה בכנפי מצוה אשר לא אורשה בת יחידה דא נשמה ושכב עמה בצלותא דשכיבא בהשכיבנו ונתן לאבי הנערה חמשים כסף כ"ה כ"ה אתוון דיחורא</p>	<p>ישראל מצד הקדוש ברוך הוא ותפשה בקשר של תפילין ותפשה בכנפי מצוה אשר לא אורשה בת יחידה זו הנשמה ושכב עמה בתפלת שכיבה בהשכיבנו ונתן לאבי הנערה חמשים כסף כ"ה כ"ה אותיות היחוד.</p>
<p>קום רעיא מהימנא דודאי מאן דאשתדל בהלכה שלא לשמה ורווח הלכה ודאי בתפישה איהי לגביה ועם כל דא אוקמוה לעולם יעסוק אדם בתורה אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה והאי הלכה מסטרא דנער טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול ועל שם נער אתקריאת איהי נערה דעתיד לקיים בה וינערו רשעים ממנה דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה</p>	<p>קום רועה נאמן שודאי מי שעוסק בהלכה שלא לשמה והרויח הלכה ודאי היא בתפיסה אליו ועם כל זה פרשוה לעולם יעסוק אדם בתורה אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה והלכה זו מצד של נער טוב שנפרד מעין של טוב ורע שהוא אסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול ועל שם נער נקראת היא נערה שעתיד לקיים בה וינערו רשעים מהם איסור טמא ופסול סמאל ומרכבותיו.</p>
<p>ד"א כי ימצא איש נערה בתולה אלין ישראל דכתיב 'כי נער ישראל ואוהבהו נער מסטר דמטטרוין ואין איש אלא קב"ה שנאמר 'וי איש מלחמה כי ימצא איש נערה בתולה בתולת ישראל דאתמר בה (עמוס ה ב) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל הנה אנכי מפתיה⁴⁴ והולכתיה המדבר ולבתר אפתח לון חמשיין תרעין דחירו דאינון חמשיין תרעין דרחמי מסטרא דאברהם אבוהון והאי איהו ונתן⁴⁵ לאבי הנערה חמשים כסף וכסף מדרגא דחסד דרגא דאברהם</p>	<p>דבר אחר כי ימצא איש נערה בתולה אלו ישראל שכתוב כי נער ישראל ואוהבהו נער מצד מטטרוין ואין איש אלא הקדוש ברוך הוא שנאמר ה' איש מלחמה כי ימצא איש נערה בתולה בתולת ישראל שנאמר בה נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל הנה אנכי מפתיה והולכתיה המדבר ואחר כך פתח להם חמשים שערי חרות שהם חמשים שערי רחמים מצד של אברהם אביהם</p>

איש להשפיע ולתקן השכינה, אבל בכאן לא נקראים אדם שה"ס קעג) הגדלות דזעיר, דהשתא לא קיימינן במדרגה זו אלא במדרגת איש שה"ס קעד) היניקה דהיינו הו"ק, והיא מדרגת עולמות ב"ע קעה) שכולם במדרגת ז' היכלות, ובהם ג' שמות אל ש"ד"י אל הו"ה ואל א'דנ"י שהם ר"ת אי"ש ממטה למעלה. והנה כל ענין זה מפורש בכללות תיקון השכינה, כי ידוע קעו) הוא שהיא יורדת לעולמות התחתונים ולהיות לעזר לבניה בדבר הבירורים, כי שלה הם והיא חוזרת על אבידתה, וכביכול הוא האיש אובד חוץ ממקומו, ועל זה נאמר כי ימצא איש, זה ישראל, נערה בתולה, היא השכינה שסוגרת פתחה ברדתה למטה לבל יהנה זר מאור הקדושה (רמ"ז).

⁴³ מה יעשה זה האיש, ותפשה, בקשורא דתפילין, מתחיל מהתיקונים הנעשים לה בבוקר שהם הראשון ענין התפילין, שידוע קעז) שבזכות הזריזים לקום אחר חצות ולומדים בתורה נותנים כח לכתר שלה, שבעלות השחר תעלה לאצילות ותתקשר בזרוע בעלה בסוד תפילין של יד, ובסוד (שיה"ש ח, ו) כחותם על זרועך. ועכשיו בתפילין של ראש שהיא מאליה על זעיר בסוד (שם) כי עזה כמות אהבה. אבל עיקר הדבר הוא בקישורא דתפילין שהוא תפילה של יד שנקשרת בזרועו, ויש שם ז' כריכות שה"ס אור מקיף, ושמשם יורד האור לז' היכלותיה שבבריאה, ומעתה מתחלת היא להתקן ולהיות דבוקה בעלה ומוקפת אור מקיף. וגם יש לה בחינת הקידושין, שה"ס אותן הכריכות שבאצבע שהן הן אור מקיף לה לעצמה וכנזכר בשער התפילין קעח), ובמצת שימורים קעט), עיי"ש (רמ"ז).

⁴⁴ דגם מפותה נותן לה חמשים שקלים (יהל אור).

⁴⁵ ור"ל לאבי הנערה, אברהם, בת היה לאברהם כו', דפתח נ' תרעין דבינה לה ומשם לישראל (יהל אור).

	<p>וזהו ונתן לאבי הנערה המשים כסף וכסף מדרגת החסד דרגת אברהם.</p>
<p>במפקנו דמצרים המשין תרעין דחירו אפתה לון מסטרא דדינא דשמאלא דאיהו אדנ"י דתמן דן⁴⁶ אנכי קדם דינא⁴⁷ אנכי ולבתר נפקו אבל בפורקנא בתרייתא 'וברחמים גדולים מסטרא דאברהם ונאולה דרגא דאברהם דבינה תמן איהי יד הגדולה⁴⁸ תמן איהי נ' כסף ולבתר לא יוכל שלחה בגלותא כל ימיו בגין דלו תהיה לאשה כמה דאתמר 'וארשתיך לי לעולם וקרא אחרניא⁴⁹ 'כי בועליך עושיך יי' צבאות שמו 'לא יאמר לך⁵⁰ עוד עזובה דאע"ג דשכינתא⁵¹ איהי בגלותא קב"ה לא זו מנה</p>	<p>שביציאת מצרים פתח להם המשים שערי חרות מצד דין השמאל שהוא אדני ששם דן אנכי קדם דין דן אנכי ואחר כך יצאו אבל בגאולה האחרונה וברחמים גדולים מצד אברהם ונאולה דרגה של אברהם שבינה שם היא היד הגדולה שם היא המשים כסף ואחר כך לא יוכל שלחה בגלות כל ימיו משום שלו תהיה לאשה כמו שנאמר וארשתיך לי לעולם וכתוב אחר כי בעליך עושיך ה' צבאות שמו לא יאמר לך עוד עזובה שאף על גב ששכינה בגלות הקדוש ברוך הוא לא זו ממנה.</p>
<p>פקודא בטר דא לישא אנוסתו דודאי אנוסה אית מתרין סטרין אנוסה ברחמי דיליה לגבה ואיהי לא רחימת ליה ואית אנוסה דרחימת איהי ליה ורחילת לאזדוונא עמיה בלא קדושין וברכה ואיהי לא בעאת⁵³ אם היא הדיוטא⁵⁴ לגביה ולו תהיה לאשה</p>	<p>מצוה אחר זו לישא אנוסתו שודאי אנוסה יש משני צדדים אנוסה באהבתו אליה והיא לא אוהבת אותו ויש אנוסה שהיא אוהבת אותו ופוחדת להזדווג עמו בלי קדושין וברכה והיא לא רוצה אם היא⁵² פשוטה אליו ולו תהיה לאשה.</p>
<p>בסתרי תורה אית לן להמשיל משל נשמתא אית דאיהי מטרוניתא ונשמתא אית דאיהי אמה כגון 'וכי ימכור איש את בתו לאמה ונשמתא אית דאיהי שפחה הדיוטא דב"נ אוף הכי אית⁵⁶ דאיהו עבד שפחה לגבי נשמתא ולזמנין נשמתא⁵⁷ אזלא ברזא דגלגולא הה"ד 'ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ויצר הרע רדיף אבתרהא לאעלא בגופא דאיהו שפחה לגבי יצר הרע איהו שד יהודי ונשמתא י' אמה העבריה ובה ההוא שד</p>	<p>בסתרי תורה יש לנו להמשיל משל יש נשמה שהיא מלכה ויש נשמה שהיא אמה כמו וכי ימכור איש את בתו לאמה ויש נשמה שהיא שפחה פשוטה⁵⁵ של האדם גם כך יש שהוא עבד שפחה אל הנשמה ולפעמים הנשמה הולכת בסוד הגלגול זהו שכתוב ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ויצר הרע רודף אחריה להיכנס בגוף שהיא שפחה ליצר הרע הוא שד יהודי ונשמה י' אמה העבריה</p>

⁴⁶ ר"ל בשם אדני אותיות אמצעיות דן, וזהו דן אנכי, אני דאדני, כ' דכתר, בינה נר"ן תרעין (יהל אור).

⁴⁷ **קדם דינא דא.** צ"ל דן. ר"ל קודם דן ואח"כ יפקון (יהל אור).

⁴⁸ ר"ל זהו וברחמים גדולים (יהל אור).

⁴⁹ ר"ל ג"כ ראייה שהוא ית' בעלינו (יהל אור).

⁵⁰ ר"ל סיפא דקרא ולא כו' בעולה (יהל אור).

⁵¹ ר"ל דעכשיו היא ארוסה כמ"ש ברע"מ לקמן דעדיין היא ארוסה לגבך רע"מ, דהוא בדרגא דעד"א, כמ"ש {סנהדרין נט.} תורה צוה לנו משה מורשה א"ת מורשה אלא מאורסה. ולע"ל תנשא ותהא בעולה (יהל אור).

⁵²

⁵³ בלא קדושין (יהל אור).

⁵⁴ כמ"ש {כתובות לט.} שותה בעציצו. משא"כ אם היא אינה רוצה כגוון ראשון (יהל אור).

⁵⁵

⁵⁶ ר"ל כ"ה בגוף, שאית הדיוט לגבי נשמתא, והן תלין גוונין הנ"ל (יהל אור).

⁵⁷ זהו שגוף הדיוט לנשמתא (יהל אור).

<p>אתהדרר שדי דנטיר לה לההיא נשמתא ותב בה בתיובתא ומברך⁵⁸ בה לקב"ה בכל יומא בברוך ומקדש בה לקב"ה בקק"ק ומיחד עמה לקב"ה בק"ש</p>	<p>ובה אותו השד וחוזר לשדי ששומר את אותה הנשמה ושב בה בתשובה ומברך בה את הקדוש ברוך הוא בכל יום בברוך ומקדש בה את הקדוש ברוך הוא בקדוש קדוש קדוש ומיחד עמה את הקדוש ברוך הוא בקריאת שמע.</p>
<p>מה דהוה איהו שד אתהדרר מלאך⁵⁹ דידיה מטטרון (רוחא מניה) ואתהדרר שדי דהכי סליק במטטרון בחושבן שדי ומיד יתקיים ביה ולו תהיה לאשה לא יוכל שלחה כל ימיו ואי לא חזר בתיובתא איהי לגביה משתעבדא בחובין דעבדת ויתקיים ביה האשה וילדיה תהיה לאדוניה ואתמר בההוא שד בעל חוביה והוא יצא בגפו והאי שד איהו כמטה דמשה דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה הכי האי שד אתהפך משד למלאך וממלאך לשד כפום עובדוי דבר נש ומהכא אשתמודע יוסף שדא אמאי אתקרי הכי</p>	<p>מה שהיה אותו שד חוזר מלאך שלו מטטרון (רוח ממנו) וחוזר להיות שדי שכך עולה מטטרון בחשבון שדי ומיד יתקיים בו ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו ואם לא חזר בתשובה היא משתעבדת אליו בחטאים שעשתה ויתקיים בה האשה וילדיה תהיה לאדניה ונאמר באותו שד בעל חובו והוא יצא בגפו והשד הזה הוא כמו המטה של משה שהתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה כך השד הזה מתהפך משד למלאך וממלאך לשד כפי מעשי האדם ומכאן נודע יוסף השד למה נקרא כך.</p>
<p>וע"ש שדים דאתו מהאי אוקמוה מארי מתניתין דאית מנהון כמלאכי השרת ואינן תלמידי חכמים דידעין מאי דהוה ומה דעתיד למהוי ואינן בדיוקנייהו⁶⁰ בארעא אינן מארי פילוסופיא אצטגנני ישראל דידעין מאי דהוה ומאי דעתיד למהוי מאותות דחמה וסיהרא לקותא דלהון וכל ככב ומזל ומה אחזי בעלמא</p>	<p>ועל שם שדים שבאו מזה פרישה בעלי המשנה שיש מהם כמו מלאכי השרת והם תלמידי חכמים שיודעים מה שהיה ומה שעתיד להיות והם בדמויותיהם בארץ אלו בעלי פילוסופיה אצטגנני ישראל שיודעים מה שהיה ומה שעתיד להיות מאותות החמה והלבנה מלקוי שלהם וכל כוכב ומזל ומה הוא מראה בעולם.</p>
<p>ואית מנהון</p>	<p>ויש מהם</p>
<p>רעז/ב</p>	
<p>כבהמה פרין ורבינ כבהמה דיוקנא דלהון לתתא אינן עמי הארץ ואוקמוה מארי מתניתין דאינן שקץ ובנותיהון שרץ ועל בנותיהון נאמר 'ארור שוכב עם כל בהמה ואינן שונאים לת"ח מארי משנה דאינן מלאכי השרת ממש⁶¹ ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין על ב"נ אי יהא כמלאך יי' צבאות תורה יבקשו מפיהו ואי לאו לא יבקשו תורה מפיהו</p>	<p>כמו בהמה פרים ורבים כבהמה דמותם למטה הם עמי הארץ ופרישה בעלי המשנה שהם שקץ ובנותיהם שרץ ועל בנותיהם נאמר ארור שוכב עם כל בהמה והם שונאים את תלמידי החכמים בעלי המשנה שהם ממש מלאכי השרת ומשום זה פרישה בעלי המשנה על אדם אם יהיה כמו מלאך ה' צבאות תורה יבקשו מפיהו ואם לא לא יבקשו תורה מפיהו.</p>

⁵⁸ יב"ק (יהל אור).

⁵⁹ דתמן מטה הנהפך מנחש למטה וממטה לנחש כמש"ו (יהל אור).

⁶⁰ ר"ל ב"א בדיוקנייהו (יהל אור).

⁶¹ ר"ל אבל השדים אינן רק דומים למ"ה, ובג"ד בלבד (יהל אור).

<p>ואית אחרנין⁶² מארי סתרי תורה מארי מדות דאינון ירתין נשמתין מסטרא דמלכותא קדישא דאיהו כלילא מעשר ספירן דמאן דירית לה זוכי לה זכי לעשר ספירן בלא פרודא עשר ולא תשע דאי הווי ירתין למלכותא יחידאה הווי תשע בפרודא מנה בגין דלית תמן פרודא אמר בעל ספר יצירה עשר ולא תשע</p>	<p>ויש אחרים בעלי סתרי תורה בעלי מדות שהם יורשים נשמות מצד המלכות הקדושה שהיא כלולה מעשר ספירות שמי שיוורש אותה וזוכה בה זוכה לעשר ספירות בלי פירוד עשר ולא תשע שאם היו יורשים את המלכות היחידה היו תשע בפרוד ממה משום שאין שם פירוד אמר בעל ספר יצירה עשר ולא תשע.</p>
<p>ואי תימא דסליקת⁶³ לעילא מעשר שמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א הא עשר יו"ד דמתייחד בה ולא סליק לעילא מעשר ובגין דא י"א ולא י"א אבל מאן דמחבר יו"ד דאיהי אות ברית בשפחה ומטרוניתא כלילא⁶⁴ מי' בשד דע"ז סמא"ל אתדן בגיהנם דמאן דירית⁶⁵ ברתא דמלכא מלכות לא זכי לה אלא ברא דמלכא דאתקרי 'בני בכורי ישראל דמסטרא דא אתקריאו ישראל בגין לקב"ה הה"ד 'בנים אתם ליי' אלהיכם ומלכות דא דאצילות</p>	<p>ואם תאמר שעולה למעלה מעשר שם המפורש יו"ד ה"א וא"ו ה"א הרי עשר יו"ד שמתייחד עמה ולא עולה למעלה מעשר ומשום זה י"א ולא י"א אבל מי שמחבר יו"ד שהיא אות ברית בשפחה והמלכה כלולה מי' בשד של עבודה זרה סמא"ל נדון בגיהנם. שמי שיוורש בת המלך מלכות לא זוכה בה אלא בן המלך שנקרא בני בכורי ישראל שמצד זה נקראו ישראל בנים לקדוש ברוך הוא זהו שכתוב בנים אתם לה' אלהיכם ומלכות זו של אצילות.</p>
<p>ואית לקבלה מלכות דבריאה ואיהי מלכות למלאכים דבריאה ואיהי נערה דמטרוניתא משמשא דילה ואיהי דיוקנא דגבירתא דילה כלולה מי' האי בחובין דישראל יכילת⁶⁶ לאתחללא בין אומין דעלמא אבל מלכות דאצילות דקב"ה עלה אתמר 'אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים לא יהיב לה למאן דמחלל שבתות וימים טובים⁶⁷ אלא למאן דאיהו ברא דמלכא ונשיר אורייתא ופקודין בדהילו ורחימו דמאריה ולא על מנת לקבל פרס אלא כבן דאיהו מחויב למעבד צווייה דאבוי דעליה אתמר 'כבד את אביך ואת אמך את אביך דא קב"ה ואת אמך דא שכינתא ועם כל דא⁶⁸ מאן</p>	<p>ויש כנגדה מלכות של בריאה והיא מלכות למלאכים של הבריאה והיא נערת המלכה משמשת שלה והיא דמות המלכה שלה כלולה מי' זו בחטאי ישראל יכולה להתחלל בין אומות העולם אבל מלכות של אצילות של הקדוש ברוך הוא עליה נאמר "אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן" ותהלתי לפסילים לא נותן אותה למי שמחלל שבתות וימים טובים אלא למי שהוא בן המלך ושומר תורה ומצוות ביראת ואהבת רבונו ולא על מנת לקבל פרס אלא כבן שהוא מחייב לעשות צווי אביו שעליו נאמר כבד את אביך ואת אמך את אביך זה הקדוש ברוך הוא ואת אמך זו שכינה ועם</p>

⁶² דלמעלה מ"ה הן מסט' דמט"ט, עולם המלאכים העוסקים בש"ס כנ"ל (יהל אור).
⁶³ ר"ל שיש עוד דרגא שהיא למעלה מעשר, ובה אינה רק עשר, א"כ אינה מתייחדת בכלם. אמר[ר] יו"ד שמא מפרש כו' עשר. ר"ל עשר אותיות בשמא מפרש, והוא שם היחוד, והוא ראייה שאין יותר מעשר. וז"ש דמתייחד בה לא סליק כו' (יהל אור).
⁶⁴ במט"ט, דשם טו"ר, מט"ט וס"ם. אלא בשדין יהודאין כנ"ל דאתהדר למלאך כנ"ל (יהל אור).
⁶⁵ ר"ל אבל ברתא דמלכא א"א להתחלל כמש"ו (יהל אור).
⁶⁶ וע' לעיל בהקד"ת (דף ב' ע"א ד' ע"א י' ע"א) וכן בתיקון ו' (דף כ"ג ע"א ע"ב) וברע"מ תצא (רע"ח ע"א ושם רע"ז ב') אמר כי גם המלכות דבריאה, הנה בחובין דישראל יכילת לאתחללא בין אומין דעלמא, אך מלכות דאצילות עליה נאמר (ישעיה מב ח) אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן (דע"ה ח"א עז ע"ד), עיי' לעיל רכה ע"א (דע"ב ח"ב נד ע"ד).
⁶⁷ שהיא נק' שבת המלכה וי"ט (יהל אור).
⁶⁸ קאי אדלעיל ואיהי דיוקנא כו' (יהל אור).

<p>דמחלל נערה דמלכא אתחשיב ליה כאלו מחלל מטרוניתא דיליה</p>	<p>כל זה מי שמחלל נערת המלך נחשב לו כאלו חלל את המלכה שלו.</p>
<p>ורבנן כל שדין לאו אינון שקולין ולא כל עבדין דשכינתא דכתיב בה 'ומלכותו בכל משלה אית לה כמה נערות ושפחות עבריות ואית לה עבדים ושפחות נכריות בגין דלא ישתכח מלכותא אחרא בעלמא בזמנא דאיהי שלטא ואלין שפחות נכריות מסטרא דסם המות נוקבא דסמאל דשפחה הות למטרוניתא⁶⁹ נוקבא וסמאל אל אחר עבד הוה ליה לקב"ה לבתר דעבידו גרמייהו אלוהות וקב"ה עתיד לאעבד לון מעלמא ולממחי לון⁷⁰</p>	<p>ורבותינו כל השדים אינם שקולים ולא כל העבדים של השכינה שכתוב בה ומלכותו בכל משלה יש לה כמה נערות עבריות ושפחות עבריות ויש לה עבדים ושפחות נכריות כדי שלא תמצא מלכות אחרת בעולם בזמן שהיא שולטת. והשפחות הנכריות הללו מצד של סם המות נקבה של סמאל ששפחה היתה למלכה נקבה וסמאל אל אחר היה עבד לקדוש ברוך הוא לאחר שעשו עצמם אלוהות והקדוש ברוך הוא עתיד להעבירם מהעולם ולמחות אותם.</p>
<p>ואי תימרון אי בני נשא עבדין לון אלהות ולא ברעותא דלהון אמאי אתענשו אלא כד הוו דור המבול ודור הפלגה ידעי בהון והוו מקטרגין (נ"א מקטריין) לון וסגדין לון ובההוא חילא דהוו מקטרגין (נ"א מקטריין) לון וסגדין לון הוו נחתי לגבייהו ועבדי רעותייהו וממללן בהון באינון צולמין הא אתעבידו אלוהות ועבודת כו"ם בגין דא קב"ה עתיד לאעברא לון⁷¹ וימחי לון מעלמא צולמין דלהון דהוו פלחין בהון ואשתאבו מנהון רוחין וצולמין</p>	<p>ואם תאמרו אם בני אדם עושים להם אלוהות ולא ברצונם למה נענשו אלא כשהיו דור המבול ודור הפלגה יודעים בהם והיו מקטרגים (מקטרים) להם ומשתחווים להם ובאותו כח שהיו מקטרגים (מקטרים) להם ומשתחווים להם היו יורדים אליהם ועושים רצונם ומדברים עמם באותם צלמים הרי נעשו אלוהות ועבודת כוכבים ומזלות משום זה הקדוש ברוך הוא עתיד להעבירם וימחה אותם מהעולם צלמים שלהם שהיו עובדים בהם ונשאבו מהם רוחות וצלמים.</p>
<p>וכד אית בעלמא ערב רב⁷² נחתין לאתגשמא בהון⁷³ וקב"ה יעבר לון מן עלמא הה"ד 'ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ ואי</p>	<p>וכשיש בעולם ערב רב יורדים להתגשם בהם והקדוש ברוך הוא יעבירם מהעולם זהו שכתוב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ ואם תאמרו בזמן של הגלות</p>

⁶⁹ כ"ז הוא בפרעה, ומכש"כ הסמ' הרשע עצמו, אחרי שראה שעושה בעולם הזה כל חפצו ואין מוחה בידו גם בכל מה שעושה נגד רצונו ית"ש, הנה הוא מורד בקונו, שהוא בהשם הויה ב"ה, ואומר כי ניתן לו השליטה מאור א"ס ח"ו לעשות בעוה"ז כל מה שלבו חפץ, ועושה עצמו אלוה (דע"ה ח"א עח ע"ג), ע' סוכה (נב ע"א) ומכות (יב ע"א) ג' טעות עתיד שרו של אדום לטעות כו' ע"ש, ובהגר"א בתיקונים (סוף תי' ל"ב דף פ"ה רע"ב) ע"ש [ז"ל, והכל יתוקן לבד הנחש, וזהו שחיתתו לע"ל וישאר חלק דקדושה לבד וד"ל] (דע"ה ח"א עט ע"א).

⁷⁰ ע"י לעיל רעד ע"ב ולקמן רפ ע"ב (לש"ו).

⁷¹ זה נראה תימא גדול איך ס"מ ונוקביה יהיו כל כך פתאים למרוד בקונם ולחשוב בלבבם שהם אלוהות והנה הם שלוחיו יתברך ומכירים הם אותו ית'. אך הענין הזה יובן בסוד ומלכותו בכל משלה שאמרו בתקונין דהקב"ה אתלבש גו קליפין והוא בזמן שישראל חוטאין כי אז השכינה גולה בגלו' ומתלבש' בתוך הקליפו' כנודע ובראותם כי הם נעשים גוף וכלי אל ניצוץ האלהות המתלבש בתוכם אז הם חושבים כי הם עצמם גוף האלהו' ח"ו וע"י כן עבדי גרמיהו אלוהות (שער מאמרי רשב"ו).

⁷² ע' בזה"ק בראשית כ"ה א' כ"ז ב' כ"ח ב' כ"ט רע"א משפטים ק"כ ע"ב פנחס רל"ז א' ב' תצא רע"ז רפ"ב בהעלותן קנ"ג רע"ב תשא קצ"א וכל הענין שם, ובדברי הרב בשער הפסוקים פ' שמות בארוכה הרבה (הקדו"ש כג ע"ד).

⁷³ ר"ל שמשם נשמתין לע"ר (יהל אור).

<p>תימרו⁷⁴ בזמנא דגלותא בתראה לית עכו"ם בנין דלא ידעין בני עלמא בהון ואינן דידעין בערב רב תמן אשתכח לון דמכעיסין לקב"ה ושכינתיה וישראל ביניהו וערב רב מצליחין בהון⁷⁵ לקיים מאי דכתיב 'ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו'⁷⁶</p>	<p>האחרונה אין עבודת כוכבים ומזלות משום שבני העולם לא יודעים בהם ואלו שיודעים בערב רב שם נמצא להם שמכעיסים את הקדוש ברוך הוא ושכינתו וישראל ביניהם וערב רב מצליחים בהם לקיים מה שכתוב ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו.</p>
<p>קמו כלוהו תנאין ואמוראין וברכו לרעיא מהימנא ואמרו ליה סיני סיני מאן יכול למלא קדמך דאנת בדיוקנא דמארך דבזמנא דמליל בטורא דסיני כל חיון דמלאכין וחיון דכרסייא ועלאין ותתאין שתקו ולא אשתכח דבור אחרא אלא דיליה ובגין דאת בריה בדיוקנא דיליה צריך למשמע כלוהו מארי מתיבתא מלין מפומך אל תתן שתיקה למלוך</p>	<p>קמו כל התנאים והאמוראים וברכו את הרועה הנאמן ואמרו לו סיני סיני מי יכול לדבר לפניך שאתה בדמות רבונך שבזמן שדיבר בהר סיני כל חיות המלאכים וחיות הכסא ועליונים ותחתונים שתקו ולא נמצא דיבור אחר אלא שלו ובשביל שאתה בנו בדמותו צריכים כל בעלי הישיבה לשמוע דברים מפיו אל תתן שתיקה לדבריך.</p>
<p>כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא וגו' ושמה את אשתו אשר לקח פקודא דא התן למחדי באתתיה⁷⁹ שתא חד דכתיב 'נקי יהיה לביתו שנה אחת ואינן י"ב ירחין אינן מדילה דהא שנה איהי כלה ולית כלה בר בי"ב ירחין דכתיב 'עומד על שנים עשר בקר והואיל ולית תקוני דכלה בר בי"ב אצטריך התן למחדי לה ולביתה לה ולתקונהא כגוונא דלעילא וע"ד יעקב כתיב ביה 'ויקח מאבני המקום אבני המקום י"ב הו⁸⁰ ומאן דחדי לכלה חדי לעולימתהא</p>	<p>כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא וגו' ושמה את אשתו אשר לקח מצוה זו שחתן ישמה באשתו שנה אחת שכתוב נקי יהיה לביתו שנה אחת ואותם שנים עשר חדשים הם משלה שהרי שנה היא כלה ואין כלה פרט בשנים עשר חדשים שכתוב עמד על שנים עשר בוקר והואיל ואין תקון הכלה רקאלא בשנים עשר צריך החתן לשמחה ולביתה⁷⁷ לה ולתקוניה כדוגמא שלמעלה ועל זה כתוב ביעקב ויקח מאבני המקום אבני המקום</p>

⁷⁴ מקשה הא בגלות אין ע"ז, שאין מכירין להוריד אותם, והיאך אמר ואת רוח הטומאה כו', הא אינן יורדין להם. ותי' אינן דידעין בע"ר כו'. ר"ל אותם הע"ר היודעים הטומאה, ומכעיסין, והטומאה נשמה לע"ר, ומכעיסין בע"ר, לכן יעביר אותם עמהם. וז"ש תמן אשתכח כו'. ר"ל שם בע"ר מכעיס הס"א את הקב"ה ושכינה וישראל שבין הע"ר. וז"ש ביניהו כו' (יהל אור).
⁷⁵ וז"ש ביניהו כו'. ר"ל בסט"א שבהם (יהל אור).

⁷⁶ בכל אלו שנשמתינ שלהם הם מערב רב הגם שנולדו מישראל, הנה הם לא יזכו לכל יעודים העתידיים אשר לימות המשיח ולחיי העוה"ב, אלא רק אם יהיו ראויים לכך מצד המעשים טובים שבהם, אבל בלא זה הנה יכלו גם הם בכלייה גמורה, וככל רשעי אר"ה. ונאמר עליהם ג"כ (דברים ז י) ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו, כמ"ש בזה"ק (בראשית כ"ה רע"ב ופ' תצא רע"ז ב') ואמרו בפ' בראשית שם (כ"ה ע"א) על הערב רב דנשמתייהו הוא מסטרא דאלין דאתמר בהון כי שמים כעשן נמלחו (הקדר"ש כג ע"ד).

⁷⁷ עי' ח"ב צג ע"ב, שלולא פיסוק טעמי בלא תנאף היה אסור.
⁸⁰ דע כי ה"ב אבנים הם על לב אהרן שהם כנגד י"ב אבנין קדישין והם סוד ו"ו הת"ת ששם יסוד דבינה ושם סוד אבנים שהם שורש השבטים דאצי' שיוצאים מאמא עלאה בסוד לאה ורחל ששתיהם בת"ת ז"א ולזה הם על לב אהרן. והיו ד' סדרין ששם ד' דיהוד"ה שרומז לד' דגלים ד' אותיות הויה ולזה הד' סוד ד' דגלים תוך הויה ושם נשמת המל' בסוד כלת משה. ואלו האבנים שם יעקב מראשותיו שראשו בת"ת דז"א והיו האבנים מריבות זו עם זו בסוד לאה ורחל מי ינשא עם יעקב ונעשה שלום ונעשה כולם א' שהזיווג נעשה לעולם ע"י שתיהן כשנעשה בשלימות. ולכן בבקר (בראשית כח יח) וישם אותה מצבה שהיתה בסוד נשמתא ולא בסוד גופא לזיווג והעלה נקודתה שלמטה מן היסוד בסוד גופא העלה אותה בין חדוי והגדילה לעשותה פרצוף כנודע (זהר הרקיע).

	היו שתים עשרה ומי שמשמח כלה משמח את נערותיה ⁷⁸
רעה/א	
ועולימתן י"ב הוּו וכלא איהו רזא דשנה בגין כך אצטריך לחתן למחדי באתתיה שנה אחת והא אוקימנא דחדוה דא לאו דיליה היא אלא דילה דכתיב 'ושמח את אשתו וישמח את אשתו לא כתוב וישמח את אשתו אלא ושמח ישמח את הכלה כדונמא זה אין שמחה לכלה אלא בגופה ותקוניה ומי משמח אותם, צדיק.	ונערותיה היו שתים עשרה והכל הוא סוד של שנה לכן צריך חתן לשמח באשתו שנה אחת. והרי בארו ששמחה זו אינה שלו אלא שלה שכתוב וישמח את אשתו לא כתוב וישמח את אשתו אלא ושמח ישמח את הכלה כדונמא זה אין שמחה לכלה אלא בגופה ותקוניה ומי משמח אותם, צדיק.
ועל דא נקי יהיה לביתו נקי דלא יעמול במלי דעלמא דיהא ביה רעוא למחדי לה נקי מכלא נקי למסין ולא רנננין וגולגלתינן נקי דלא יפוק לחילא לאגחא קרבא לאשתכחא חדוה עילא ותתא ולא תערא חדוה לעילא זכאין עמא קדישא דמאריהון חדי בהון זכאין אינון בהאי עלמא זכאין אינון בעלמא דאתי	ועל זה נקי יהיה לביתו נקי שלא יעמול בדברי העולם שיהיה בו רצון לשמח אותה נקי מהכל נקי ממסים ומארנוניות [וממס] גולגולת נקי שלא יצא לצבא להילחם בקרבות להמצא שמחה מעלה ומטה ולעורר שמחה למעלה אשרי העם הקדוש שרבונם שמה בהם אשריהם בעולם הזה ואשריהם בעולם הבא.
(פקודא יו למיהך ב"נ באורחוי דקב"ה פקודא יז לאוכחא וכו' פה ב)	
ביומו תתן שכרו וגו' פתח רעיא מהימנא ואמר פקודא בתר דא לתת שכר שכיר בזמנו הדא הוא דכתיב ביומו תתן שכרו ⁸³ ולא תבא עליו השמש מארי מתיבתא ⁸⁴ עלאי ותתאי שמעו מטטרון איהו שכר שכיר ⁸⁵ מח"י עלמין	ביומו תתן שכרו וגו' פתח רועה הנאמן ואמר מצוה אחר זו לתת שכר שכיר בזמנו זהו שכתוב ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש בעלי הישיבות עליונים ותחתונים שמעו מטטרון הוא שכר שכיר

78

⁸¹ י"ב הנ"ל (יהל אור).

⁸³ ו' דביומו דייק, משום דלפי הפשט הפסוק מדבר בשכיר לילה כדאיתא בפרק המקבל רעה), ואם כן הול"ל ביום תתן. אלא רומז למ"ש בפרשת קדושים פ"ה א' לית לך יומא ויומא דלא שלטא ביה יומא עילאה אחרא וכו', והיינו ביומו, פי' ביום שלו שהשפיע עליו כח לפעול. ובזה יכון סודו על עבודה שבלב זו תפילה רעט), שבכל יום בא השפע חדש מאחד מ"ק, וה' מזהיר לא תעשוק וגו', הוא מ"ש כדבסמוך (רמ"ז).

⁸⁴ ידוע שיש שתי ישיבות למעלה כנזכר בפרשת בלק ר"ג ב' רפ), והן מתיבתא דקב"ה והיא בבריאה ששם גן עדן העליון, ומתיבתא דרקיעא שהיא ביצירה. וגם נודע רפא) שמט"ט נקרא שר הפנים, שיש לו שני פנים, אנפי רברבי בריאה ואנפי זוטרי יצירה, וש"ר, ת"ק מילוי שד"י, והפנים גי' א"ל מלא, ונקרא נער וזקן וכמש"ה (תהלים לז, כה) נער הייתי גם זקנתי, ואמרו רז"ל רפב) זה הפסוק שר העולם אמרו. ולכן להיות שעכשיו מדבר על מט"ט לכן קרא לראשי שתי הישיבות. ויתר על כן גם משה רבנו ע"ה בתחילתו היה בחינת (שמות ב, ו) נער, שהוא מט"ט שר הפנים, אבל אחר כך זכה לבינה רפג) ה"ס בריאה בגי' רפד) א"ל שד"י השולט בה רפה) (רמ"ז).

⁸⁵ צריך להקדים מ"ש בסה"כ בסוד ישמח משה רפו), שהוא זעיר רפז), במתנת חלקו, שהם המוחין שקונה בשבת, ואמנם בחול אינם כך אלא בסוד עבד מט"ט כי על ידו מזדווגים בחול, וזהו כי עבד נאמן קראת לו, ע"כ. ור"ל עתה ישמח באורותיו בשבת קדש ולא ביום אחר, מפני שבשאר הימים קראתו עבד נאמן. וגם במקום אחר אמר בסה"כ בסוד רצה והחליצנו רפח), שבשבת ה"ס בריאה, פי' שהשפע הנשפע בשבת ה"ס אור הבריאה כי משם תוספת הנשמה. ואמנם ידוע לידועים שששת ימי החול נקראים ימי המעשה וכנזכר בדרוש שביעית רפט), שהוא לסוד בירור הרפ"ח ניצוצין שבעשיה, ולכן נקרא מט"ט עבד, שעובד עבודה ובכחו מתבררים ד' ע"ב, וזהו עבד ע"ב ד' שהם הרפ"ח. וכל זה עושה בקבלו כח מ"ק דמקנני ביצירה, וכנגד ו' אותיותיו. והנה עיקר פועל זה הוא

<p>שליה דיליה לקבלא⁸⁶ ח"י ברכאן דצלוחא בכל יומא תלת זמנין ובגין דא ביומו תתן שכרו דא צלותא דשחרית⁸⁷ ולא תבא עליו השמש דא צלותא דמנחה⁸⁸ דאי עבר יומו בטל קרבנו כי עני הוא (דצדיק) ודאי עני הוא בגלותא לית ליה מדיליה אלא מאי דיהבינן ליה בצלותא בגין דא צלותא תפלה דיליה⁸⁹ 'תפלה לעני כי יעטוף בעטיפת ציצית תפלה דיד איהו⁹⁰</p>	<p>מח"י העולמים שליה שלו⁸² כנגד ח"י ברכות התפלה בכל יום שלש פעמים ולכן ביומו תתן שכרו זו תפלת שחרית ולא תבא עליו השמש זו תפלת מנחה שאם עבר יומו בטל קרבנו כי עני הוא (של צדיק) ודאי עני הוא בגלות אין לו משלו אלא מה שנותנים לו בתפלה משום זה תפלה היא תפלה שלו תפלה לעני כי יעטוף בעטיפת ציצית תפלה של יד היא.</p>
<p>ואליו הוא נושא את נפשו 'דא תפלת ערבית⁹¹ דאיהי אמורים ופדרים שיורין דקרבנין דיומא ואינון כגון פרט⁹² הכרם ופאת שדך דעלייהו אתמר שירי מצוה מעכבין את הפורענות 'לעני ולגר תעזוב אותם דעמודא דאמצעיתא בר מאתריה גר אתקרי ובגין דא אנא דדרגא דילי עמוד דאמצעיתא קרינא גרמאי גר בגלותא קדמאי</p>	<p>ואליו הוא נשא את נפשו זו תפלת ערבית שהיא אמורים ופדרים שירי קרבנות היום והם כמו פרט הכרם ופאת שדך שעליהם נאמר שירי מצוה מעכבים את הפורענות לעני ולגר תעזוב אותם שהעמוד האמצעי מחוץ למקומו נקרא גר ומשום זה אני שדרגתי עמוד האמצעי קורא לעצמי גר בגלות הראשונים זהו</p>

או בקרבנות הנקראים עבודה רצ) או בתפילה הנקראת עבודה שבלב רצא), ולזה כיוון באומרו מח"י עלמין, שכנגדו מיוסדת תפילותינו על ח"י ברכות בשחרית וח"י הויות בפסוקי יהי כבוד, וכן בשירת הים, וח"י ברכות העמידה, והם ד' פעמים ח"י גי' ע"ב. וגם זה סוד עבד ע"ב ד', פי' ע"ב הנעשה מד' בחינות ח"י בכל הד' עולמות אבי"ע, ובכל ח"י הויות יש ע"ב אותיות. אבל בודאי שהעיקר הן ח"י של העמידה שאז נעשה הזווג ומתקבצים אורות של כל הר"ק ביסוד חי עולמים, והוא שם שד"י, רבו של מט"ט רצב). וזה סוד (בראשית לז, ב) יוסף בן שבע עשרה שנה. יוס"ף גי' ו' הויות בסוד ו"ק, אבל אז היה בן י"ז גי' הויה במ"ק, וזהו (שם) והוא נער, ר"ל שבחינה זו של י"ז הוא בחינת נער שהוא מקבל מחי העולמים (רמ"ז).

⁸²

⁸⁶ פי' שמיסוד האצילות מושפעים ה"ח אורות שנזכיר לקמן. וכבר ידעת רצג) שיש שני מיני שפע, אחד שאינו מתעבה ולא מתמעט בעוברו דרך הצינורות, והשני שמתעכב במקום קיבולו ומתעבה לפי בחינת המקום, וזו היא הבחינה הנזכרת כאן, שלכן לא אמר לאשפעא או לאחתא, שאז היתה הכוונה לבחינה הראשונה והיא היא של זמן ההצלחה שאור אצילות היורד דרך ב"ע אינו משתנה, וכעין שהיה בימי אדה"ר, שבאותו האור היה צופה מסוף העולם ועד סופו רצד), מה שאין כן בזמן הגלות שהאור נזער ונעלם במדרגת יצירה, ולזה אמר לקבלא ח"י ברכאן, וה"ס ט"ט ממט"ט, שפירש בליקוטי תורה דיחזקאל עליו פסוק רצו) (יחזקאל א, יד) והחיות רצוא ושוב, ואמר שבשם מט"ט יש שתי מדרגות דהיינו ט"ט העולה ח"י, ושהוא הפנימיות שלו שאין בו אחיזה לקלי' כלל, והנשאר הוא מר"ן גי' נוריא"ל, והוא בחינת טוב ורע, ועליו אמרו רז"ל רצו) רמ"ן מצא תוכו אכל קליפתו זרק, עיי"ש (רמ"ז).

⁸⁷ וזהו ביומו כו' תיכף כשמתחיל היום. (פ' בסה"ת ליקוט לזה) (יהל אור).

⁸⁸ הענין כי מט"ט {נקרא עבד. שש שנים יעבוד הם תלת ראשונות ותלת בתראין, כמ"ש ברע"מ פ' משפטים ע"ש. והענין כי מט"ט} הוא נתקן ומתבנה מתפלתינו. {ומזהיר אותנו הכתוב שלא נגרע כלום מאותם התפילות, שלא נהיה בעושקי שכר שכיר, רק ביומו תתן שכרו זו תפלת שחרית, שהוא ביום. ולא תבוא עליו השמש זו תפלת מנחה, שהוא קודם ביאת השמש} ועל תפלת ערבית אמר כי עני הוא שהוא כמו {שהעני מלקט} לקט, {שהוא שיירים, כן ערבית הוא נגד} אימורין ופדרים {שהם} שיורי קרבנות. ובזה יובן פסוק הענק תעניק לו, כי הוא עבד עולם, וצריך להעניק לו ענקים לגרורותך שהוא התפלה. מצאנך נגד קרבנות. מגרנך הוא פסוקי דזמר', שהוא מגרון, זמרא, וכמ"ש א"ת מהונך אלא מגרוך. ואח"כ יוצר יקביך ר"ת ייחוד ק'דושה ב'דכה. ברכה הוא ברכו, קדוש קדושה, ייחוד הוא ק"ש {כ"ז שמעתי מפה"ק החסיד הגר"א ז"ל} {יהל אור}. – לבדוק את הנוסח!!!!

⁸⁹ ר"ל שהתפלה היא בדרגא דיליה, ח"י ברכות, וברכות לראש צדיק. ומביא ראה מפסוק תפלה לעני שהוא צדיק כנ"ל (יהל אור).

⁹⁰ ר"ל וזהו תפלה לעני תפילין ש"י, כי יעטוף בציצית (יהל אור).

⁹¹ במל', נפש דצדיק (יהל אור).

⁹² שהן שיורין דשדה כמש"ו, ובאין לעני, כן תפלת ערבית ג"כ לעני (יהל אור).

<p>הה"ד 'גר הייתי בארץ נכריה דאיהו בגלותא⁹³ רביעא בגינייהו</p>	<p>שכתוב גר הייתי בארץ נכריה שהוא בגלות רביעית בגללם.</p>
<p>שאלו ליה מארי מתניתין רעיא מהימנא הא פקודא דא הוו מקיימין ישראל בארעא דישראל (או לא) אמר לון בנין לאתערא רחמי על אלין דמתרכי מאתרייהו דבר נש כד איהו לבר מאתריה גיורא אתקרי כ"ש על נשמתין⁹⁴ דאזלין ערמילאין מההוא עלמא ואתיין לעלמא דין בגינייהו והאי איהו דאמר קרא 'כצפור נודדת מן קנה דא נשמתא דשכינתא לא זזה מנה כן איש'⁹⁵ דאתמר ביה 'י' איש מלחמה נודד ממקומו⁹⁶ דאיהו נע ונד מאתריה דאיהו עלמא דאתי בינה ונד אבתרה בעלמא דין עד דתשלים יומין דאתחייבת למיזל לבר מאתרהא⁹⁷ ואיהו נסיר לה⁹⁸ עד דיחזיר לה לאתרהא ואומי דלא יחזור איהו לאתריה עד דיחזיר לה לאתרהא ומאן דחזר בתויבתא כמאן דאחזר לקב"ה ושכינתא לאתרהא ודא רזא דפורקנא דאמר 'היום אם בקולו תשמעו</p>	<p>שאלו אותו בעלי המשנה רועה הנאמן הרי מצוה זו היו מקיימים ישראל בארץ ישראל (או לא) אמר להם כדי לעורר רחמים על אלו שגרשו ממקומם שהאדם כשהוא מהוץ למקומו נקרא גר כל שכן על נשמות שהולכות ערומות מאותו עולם ובאות לעולם הזה בגללם זהו מה שאמר הכתוב כצפור נודדת מן קנה זו הנשמה ששכינה לא זזה ממנה כן איש שנאמר בו ה' איש מלחמה נודד ממקומו שהוא נע ונד ממקומו שהוא עולם הבא בינה ונד אחריה בעולם הזה עד שתשלים ימים שהתחייבה ללכת מהוץ למקומה והוא שומר אותה עד שיחזרנה למקומה ונשבע שהוא לא יחזור למקומו עד שיחזרנה למקומה ומי שחזר בתשובה כמי שהחזיר את הקדוש ברוך הוא והשכינה למקומה וזה סוד הגאולה שאמר היום אם בקולו תשמעו.</p>
<p>אמרו מארי מתניתין דמתיבתא עלאה ותתאה רעיא מהימנא אנן שליחין⁹⁹ דמארי עלמא לגבך זכאה חולקך דאנת בעל תשובה שקול לשתיין רבוון דישראל ואנת הדרת לקב"ה ושכינתיה לאתריה עילא ותתא ובגינך יתפרקון ישראל ויחזרו לאתרייהו ולית חילא למשיחין למפרק לישראל בר מנך ובגינך אינון מתעכבין אשלים מלין יקרין אלין דעליהו אתמר 'הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים</p>	<p>אמרו בעלי המשנה של הישיבה העליונה והתחתונה רועה הנאמן אנו שלוחי רבונו של עולם אליך אשרי חלקך שאתה בעל תשובה שקול לששים רבוא ישראל ואתה החזרת את הקדוש ברוך הוא ושכינתו למקומו מעלה ומטה ובגללך יגאלו ישראל ויחזרו למקומם ואין כח למשיחים לגאול את ישראל חוץ ממך ובגללך הם מתעכבים השלם דברים נכבדים הללו שעליהם נאמר הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים.</p>
<p>אמר לון מארי מתיבתאן בגין האי שכיר דאיהו עבד דאתי לקבלא תלת צלותין תקינו מארי מתניתין¹⁰⁰ דלכון למהוי בר נש בתלת</p>	<p>אמר להם בעלי הישיבה בגלל השכיר הזה שהוא עבד שבא לקבל שלש תפילות תיקנו בעלי המשנה שלכם להיות האדם</p>

⁹³ ר"ל בארץ נכריה (יהל אור).

⁹⁴ דאתיין בגלגולא (יהל אור).

⁹⁵ בשביל השכינה שהיא בנשמתא (יהל אור).

⁹⁶ עי' לעיל רעז ע"ב הערה בשם הדע"ה.

⁹⁷ תיקו"ז תיקון ו' כג ע"א וע"ב, וכן שם בהקדמה דף ב ע"א (לש"ו).

⁹⁸ לשכינתא (יהל אור).

⁹⁹ שיחזור אותן בתשובה, ויפרוק אותם ר"ל (ו) בדרגא דמט"ט, שכר שכיר, שליח דח"י עלמין כנ"ל (יהל אור).

¹⁰⁰ ר"ל ג"פ עבד נגד ג' תפלות (יהל אור).

<p>ברכאן קדמאין כעבד דמסדר שבחין קמי מאריה ובאמצעות כעבד דמקבל פרס ממאריה ובכרתאיי כעבד דנטל פרס ממאריה ואזיל ליה</p>	<p>בשלוש ברכות ראשונות כעבד שמסדר שבחים לפני רבונו ובאמצעות כמו עבד שמקבל פרס מרבונו ובאחרונות כמו עבד שנטל פרס מרבונו והולך לו.</p>
<p>ובגין דא עבד אברהם ורבקה איהו אמתלא להאי כד קודשא בריך הוא ישלח למטטרון דאיהו עבדא דיליה בגין צלותא¹⁰¹ איהו ימר לגביה 'אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי כלומר אולי צלותא לא בעי למיזל אבתראי אמר ליה קודשא ב"ה ונקית משבועתי זאת דחכמה איהו אבא¹⁰² דנחית בצדיק לנטרא שכינתא בגלותא ומתמן¹⁰³ שלח בגינה</p>	<p>ומשום זה עבד אברהם ורבקה הוא משל לזה כשהקדוש ברוך הוא ישלח את מטטרון שהוא עבדו בגלל תפלה הוא יאמר אליו אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי כלומר אולי התפלה לא רוצה ללכת אחרי אמר לו הקדוש ברוך הוא ונקית משבועתי זאת שחכמה היא אבא שיורדת בצדיק לשמור את השכינה בגלות ומשם שלח בגללה.</p>
<p>אמר ליה ההוא שליח הב לי סימנין לאשתמודעא בצלותא דתמן ברתא אמד קב"ה 'והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה</p>	<p>אמר לו אותו שליח תן לי סימנים להיות ניכר בתפלה ששם הבת אמר הקדוש ברוך הוא והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה</p>
<p>רעה/ב</p>	
<p>ואם לאו אלא דאשכח כל אברין דגופא מליין חובין ולא אשכחתי ביה אבר (נ"א באפי אברהם) לשריית ביה תורה דאיהו בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא ולא מצוה דאיהו דיוקנא דרבקה דהוה שושנה¹⁰⁴ בין החוחים דאינן רשעים גמורים מני לעבדיה מטטרון 'השמר לך פן תשיב את בני שמה דאיהו רוחא דקודשא דהא מצוה איהו נפשא רוחא איהו תורה</p>	<p>ואם לא אלא שאמצע כל אברי הגוף מלאים הטאים ולא נמצא בו אבר (בפני אברהם) לשרות בו תורה שהיא בדמות העמוד האמצעי ולא מצוה שהיא דמות של רבקה שהיתה שושנה בין החוחים שהם רשעים גמורים צוה למטטרון עבדו השמר לך פן תשיב את בני שמה שהיא רוח הקודש שהרי מצוה היא נפש רוח היא תורה.</p>
<p>ובג"ד אוקמוה¹⁰⁵ מארי מתניתין לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה ובאתר אחר¹⁰⁶ אמרו כל שיראת הטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכו' יראת הטאו אימא עלאה תשובה חכמה אבא עלאה כד אקדים¹⁰⁷ ה' זעירא דאיהי מצוה שריא עליה תורה דאיהו ו' וכד אקדים יראה לחכמה דאיהי ה' עלאה שרייא עליה חכמה דאיהי ו' ואקרי בן ומכאן 'בנים אתם ליי' אלהיכם</p>	<p>ולכן פרשנה בעלי המשנה לא המדרש הוא העקר אלא המעשה ובמקום אחר אמרו כל שיראת הטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכו' יראת הטאו האם העליונה תשובה חכמה האב העליון כשמקדים ה' קטנה שהיא מצוה שורה עליו תורה שהיא ו' וכשמקדים יראה לחכמה שהיא ה' העליונה שורה עליו חכמה שהיא ו' ונקרא בן ומכאן בנים אתם לה' אלהיכם.</p>

¹⁰¹ שהיא רבקה כמש"ל כברק חצו (יהל אור).

¹⁰² ר"ל ז"ש השמר לך פן תשיב את בני שמה, כמ"ש לקמן (יהל אור).

¹⁰³ מן צדיק (יהל אור).

¹⁰⁴ דוגמת השכינה כידוע (יהל אור).

¹⁰⁵ ר"ל במקום שאין מצוה אין תורה. דרוח א"א להיות בלא נפש (יהל אור).

¹⁰⁶ ר"ל כן אבא בלא אמא כמש"ו, דנוק' צריך קודם (יהל אור).

¹⁰⁷

<p>והאי איהו 'זה שמי י"ה לעולם וזה זכרי ו"ה שמי עם י"ה שס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח וכלהו תרי"ג שהיינו תרי"ג פקודין דאתייהיבו לבנין קדישין למהוי לון חולקא בשמיה הה"ד 'כי חלק יי' עמו וכד אקדים¹⁰⁸ תורה למצוה או חכמה ליראה אתהפך שמיה עליה לנוקבא מדת הדין כגוונא דא הוה"י דאתהפך ליה כלא לדינא וקשין מזונותיו באורייתא כקריעת ים סוף וכגוונא דא פורקנא אם זכו יפקון ברחמי הה"ד 'בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר ויפקון ברחמי ואי לאו אקדים רחמי ויפקון בצערא ושפיר דאקדים¹⁰⁹ צערא ודינא לרחמי ובג"ד אוקמוה רז"ל מ"מ לפום צערא אנרא</p>	<p>וזהו זה שמי י"ה לעולם וזה זכרי ו"ה שמי עם י"ה שס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח וכולם תרי"ג שהיינו תרי"ג מצוות שנתנו לבנים קדושים להיות להם חלק בשמו זהו שכתוב כי חלק ה' עמו. וכשמקדים תורה למצוה או חכמה ליראה מתהפך שמו עליו לנקבה מדת הדין כדוגמא זה הוה"י שמתהפך לו הכל לדין וקשים מזונותיו בתורה כמו קריעת ים סוף וכדוגמא זה הגאולה אם זכו יצאו ברחמים זהו שכתוב בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר ויצאו ברחמים ואם לא מקדים הרחמים ויצאו בצער ויפה שהקדים צער ודין לרחמים ולכן פרשוה רבותינו זכרונם לברכה בעלי המשנה לפום צערא אנרא.</p>
<p>ומפקנו דנפשא מקודם דנפקת אית לה צערא לבתר דנפיקת ברחמי ורוא דמלה 'בבכי יבאו לבתר ובתחנונים אובילים ובג"ד 'ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע ויפקון ברחמי וכגוונא דשלח קב"ה ליונה ולא אשכח אתר לשריא הכי שלח לך רעיא מהימנא בקדמיתא</p>	<p>ויציאת הנפש מקודם שיוצאת יש לה צער לאחר שיוצאת ברחמים וסוד הדבר בבכי יבאו אחר כך ובתחנונים אובילים ולכן ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע ויצאו ברחמים וכדוגמא שהקדוש ברוך הוא שלח את היונה ולא מצאה מקום לשרות כך שלח אותך רועה הנאמן בהתחלה.</p>
<p>ומה כתיב בהון 'ויפן כה וכה וירא כי אין איש דכלהון חייבין ולא אשכחת בהון איש זוכה לאפקא מן גלותא ובג"ד סרבת למיזל תמן ואמרת 'שלח נא ביד תשלח והא אנת כגון בההוא זמנא בך יתקיים עם ישראל 'כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ובגלותא בתראה תריין משיחין¹¹⁰ ישלח עמך לקבל תריין גרפיין דיונה דאנת כגופא בגלותא רביעאה לית לך גרפיין ולא עוד אלא בקדמיתא הוו ישראל כגופא ואנת ואהרן כתרין גרפיין דיונה ובהון פרחו ישראל (מה שחסר כאן ע' בסוף הספר)</p>	<p>ומה כתוב בהם ויפן כה וכה וירא כי אין איש שכולם רשעים ולא מצאת בהם איש זוכה להוציאם מהגלות ולכן סרבת ללכת לשם ואמרת שלח נא ביד תשלח והרי אתה כמו באותו זמן בך יתקיים עם ישראל כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ובגלות האחרונה ישלח עמך שני משיחים כנגד שתי כנפי יונה שאתה כמו גוף בגלות הרביעית אין לך כנפים ולא עוד אלא בהתחלה היו ישראל כמו גוף ואתה ואהרן כשתי כנפי יונה ובהן פרחו ישראל.</p>

¹⁰⁸ כמ"ש איש מזריע תחלה כו' (יהל אור).

¹⁰⁹ שטוב יותר כן (נ"א בן) (יהל אור).

¹¹⁰ בתחילת זמן שליטת העטרה שהוא בגובה דהעטרה, אבל כשיגיע לשיפולו, אז יתגלי חסד עלאה דפומא דאמה, ואז יתחיל צמיחת מלכות בית דוד ע"י הפומא דאמה, והוא זמן משיח בן דוד, וע' רע"מ (פנחס רנב ע"א, ופ' תצא רעח ע"ב, ורעט ע"א, ופ' משפטים קכ ע"א) (הקדר"ש פט ע"א).

<p>לית פקודא דלא אתכלילו תמן עשר ספירות¹¹¹ בתיבה¹¹² תחתיים שניים ושלישים תעשיה לאכללא בה¹¹³ כהנים¹¹⁴ לויים וישראלים תיבה שכינה¹¹⁵ עמהון¹¹⁶ תורת יי¹¹⁷ איהי רביעית ההין¹¹⁸ ה' רביעאה ומשולשת ביה¹¹⁹ לאשלמא ביה יהוה ועשרה דרגין¹²⁰ דאתכלילן ביה דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א לאתקיימא בהו בישראל ואתם הדבקים בה' אלהיכם וגו' בנים אתם ליי' אלהיכם האי שמא שלטנותיה בצולמא דבר נש ועל כל אבר ואבר דיליה</p>	<p>אין מצוה שלא נכללו שם עשר ספירות בתיבה תחתיים שניים ושלישים תעשיה להכליל בה כהנים לויים וישראלים תיבה שכינה עמהם תורת ה' היא רביעית ההין ה' רביעית ומשולשת ביה"ו להשלים בו יהוה ועשר דרגות שנכללו בו שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א להתקיים בהם בישראל ואתם הדבקים בה' אלהיכם וגו' בנים אתם לה' אלהיכם שם זה שלטונו בצלם האדם ועל כל אבר ואבר שלו.</p>
<p>פקודא בתר דא לדון בדיני חגבים דאתמר דגים וחגבים אינן טעונים שחיטה אלא אסיפתם היא המתרת אותם הכי מארי מתניתין אינן צריכין שחיטה אלא דאתמר בהון ויגוע ויאסף אל עמיו מה נוני ימא חיותן בימא אוף תלמידי חכמים מארי מתניתין חיותיהו באורייתא ואי אתפרשן מנה מיד מתים תנינא (נ"א תנאין) דמתניתין דבה אתרבו תניני ימא ואי אינון ביבשתא יעלון (נ"א יפלון) למיא ולא ידעין לשטטא אינון</p>	<p>מצוה אחרי זו לדון בדיני חגבים שנאמר דגים וחגבים אינם טעונים שחיטה אלא אסיפתם היא המתרת אותם כך בעלי המשנה אינם צריכים שחיטה אלא שנאמר בהם ויגוע ויאסף אל עמיו מה דני הים חיותם בים אף תלמידי חכמים בעלי המשנה חיותם בתורה ואם נפרדים ממנה מיד מתים התנין (התנאים) של המשנה שבה התרבו תניני הים ואם אלו שביבשה יעלו (יפלו) למים ולא יודעים</p>

¹¹¹ כלומר עם היות שנאמר מצוה פלונית בספירה פלונית אל יעלה בלב המעיין לשלול מהמצוה שאר ספירות שאין הכוונה אלא לומר עיקר רמז המצות אמנם "לית פקודא דלא אתכלילן בה שאר ספירן" באותה הבחינה שנפרש רמיזתה (אור יקר).

¹¹² "בתיבה" שהיא מלכות כדמסיק "תחתיים ושנים ושלישים", הענין שהאצילות מתחלק לשלושה חלקים והם שלושה דהיינו שלש ראשונות ושלש אמצעיות ושלש אחרונות, והם שלש תחתיים נצח הוד יסוד, שלש שניים חסד גבורה, תפארת שלש שלישים כתר חכמה בינה, אמנם אומרו תחתיים לשון רבים הכוונה (אור יקר).

¹¹³ דקאמר שתהיה היא בעצמת נכללת מכהנים לויים וישראל, דהיינו שהיא כוללת שלושת יודין מימין חסד חכמה נצח, ושלושה ההין משמאל בינה גבורה הוד ושלושת ווין מאמצע דעת דהיינו בכתר תפארת יסוד, ומלכות משולשת מהם, והיינו סוד קריאת התורה בתיבה כה"ן לר"י ישראל"ל כדפירשנו ובה משתלם יהוה בכל מקום שאותיות יהו"ו שם (אור יקר).

¹¹⁴ שהם כהן גדול חכמה כהן סתם חס"ד כהן הדיוט נצ"ח, וכן לויים דהיינו לוי בבינה לר"י בגבורה לוי בהוד, וכן ישראל כתר בסוד הדעת ישראל וכן בתפארת וכן ביסוד (אור יקר).

¹¹⁵ כלומר תיבת בית הכנסת שבת קוראין התורה (אור יקר).

¹¹⁶ כלומר עם כהנים לויים ישראל (אור יקר).

¹¹⁷ שהיא התפארת ולה שלש מציאות בדעת ובתפארת וביסוד ונקראת "תורת ה'" להורות על סוד יהו', כהנים י' לויים ה' ישראל ו' ה' תיבה (אור יקר).

¹¹⁸ כלומר חכמה י' בינה ה' דעת וא"ו מלכות ה', והיינו סוד אומרו והי"ה בינת יהוה חכמה למלך על כל הארץ מלכות ביום ההוא יהיה ה' אחד כתר כדפירשו בתיקונים, וכן לך ה' הממלכה מלכות והמתנשא לכל לראש כתר והעושר והכבוד חכמה ובינה, ויש כיוצא בזה הרבה, והיינו מלכות ה' רביעית. עוד י' חסד ה' גבורה ו' תפארת ה' רביעית, והיינו סוד ארבע רגלי המרכבה אברהם יצחק יעקב ודוד דאתחבר עמהון. עוד י' נצח ה' הוד ו' יסוד ה' מלכות כנודע והרי היא רביעית לכל שלושה אותיות יהו"ו ה' יהו"ו ה', יהו"ו ה', וזהו רביעית ההין אל תיקרי ההין אלא ההין שהיא ה' רביעית בההין הרבה (אור יקר).

¹¹⁹ בשלושה פעמים יהו"ו היא משולשת כדפירשנו. או אפשר לפרש שבזולת שהיא משלמת שם יהוה בכל מקום ששם יהו"ו כדפי' היינו ה' רביעאה לשלושה אותיות כדפיר', בזולת זה היא בעצמה משולשת ביהו"ו, דהיינו שהיא כלולה משלושה אותיות הנזכרות (אור יקר).

¹²⁰ ר"ל דבשם הו"ה שמרומז בתיבה שכינת' עשרה דרגין דשמא מפרש, שהן ע"ס, והוא חוזר למעלה שאמר לית פקודא כו' (יהל אור).

<p>מייתין אבל אדם דאינון מארי קבלה אינון לעילא מכלהו בהו אתמר וירדו בדגת הים ובעוף השמים דאינון מארי מתניתין תנינא 'התנין הגדול נחש בריח לקבל 'והבריה התיכון בתוך הקרשים</p>	<p>לשחות הם מתים אבל אדם שהם בעלי קבלה הם למעלה מכלם בהם נאמר וירדו בדגת הים ובעוף השמים שהם בעלי המשנה תנינים התנין הגדול נחש בריח כנגד והבריה התיכון בתוך הקרשים.</p>
<p>בזמנא דתנינן מארי משנה אית בהון מחלוקת ומקשינן דא לדא בלע לחבריה והאי איהו תלמיד זעיר שלא הגיע להוראה ומורה חייב מיתה ואי אינון שוין דא לדא ואית בהון מחלוקת וקושיא אתמר בהון לסוף 'את והב בסופה ואוקמוה אהבה בסופה</p>	<p>בזמן שתנינים בעלי המשנה יש בהם מחלוקת ומקשים זה על זה בולע את חבריו וזהו תלמיד קטן שלא הגיע להוראה ומורה חייב מיתה ואם הם שוים זה לזה ויש בהם מחלוקת וקושיא נאמר בהם בסוף ואת והב בסופה ופרשוה אהבה בסופה.</p>
<p>אדהכי הא נונא רבא אזדמן לגביה ואמר רעיא מהימנא 'איתן מושבך ושים בסלע קנך תניא דמסייע לך דהא נונין בסלע קנא דלהון איתן בהפוכא תניא איתנים בהפוך אתוון תנאים אסתמר מנייהו דהא אנת¹²¹ כבד פה וכבד לשון ומאן¹²² דבעי לאתקפא בסלע דנוני ימא דמארי מתניתין דאינון תנאים בעי למהוי תקיף לישנא חדידא חריפא לינקוב עד דמטי לתהומא רבא דתמן</p>	<p>בין כך הרי דג גדול הזדמן אליו ואמר רועה הנאמן איתן מושבך ושים בסלע קנך תניא שמסייע לך שהרי דגים בסלע הקן שלהם איתן בהפוך תניא איתנים בהפוך אותיות תנאים השמר מהם שהרי אתה כבד פה וכבד לשון ומי שרוצה להחזיק בסלע של דגי הים של בעלי המשנה שהם תנאים צריך להיות תקיף לשון מחודדת חריפה לנקוב עד שמגיעה לתהום הגדולה ששם.</p>
<p>כי עוד</p>	<p>כי עוד</p>
<p>רעמ/א</p>	
<p>חזון למועד ויפה לקץ ולא יכזב 'ואוקמוה דהאי קרא נוקבא ויורד עד תהומא רבא מאן הוא דנחית לתהום רבא לאשכחא זמנא דא אלא אנת דאתמר בך 'צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה כמה מארי מתניתין דבעו לנחתא לעומקרא דהלכה לאשכחא תמן קץ דפרקנא ונחתו תמן ולא סליקו ואע"ג דלישנהון הות כפטיש יפוצץ סלע חליש פטיש דלהון לנקבא בהווא סלע ומאן דנקיבו דיליה בהווא סלע בלא רשו אתא חויא לנשכא ליה ואית אחרנין דנקיבו לה עד דמטו לתהומא רבא ולא סליקו מתמן</p>	<p>חזון למועד ויפה לקץ ולא יכזב ופרשוה שפסוק זה נוקב ויורד עד תהום רבה מיהו שיורד לתהום רבה למצא זמן זה אלא אתה שנאמר בך צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה כמה בעלי משנה שרצו לרדת לעומק ההלכה למצא שם את קץ הגאולה וירדו שם ולא עלו ואף על גב שלשונם היתה כפטיש יפוצץ סלע חליש הפטיש שלהם לנקוב באותו סלע ומי שניקב שלו באותו סלע בלא רשות בא נחש לנשוך אותו ויש אחרים שנקבו אותו עד שהגיעו לתהום רבה ולא עלו משם.</p>

¹²¹ בגלותא. דפה ולשון כנ"י וקב"ה, בגלותא. ואיהו כבד פה וכבד לשון בין המ"מ, באורייתא דבע"פ ובאורייתא דבכתב. וע"כ צריך הת"ח בזמן הזה להשתמר מן התנאים כנ"ל. וז"ש ומאן דבעי כו' (יהל אור).

¹²² לחשוב הקץ והרשיעו רבים כו' (יהל אור).

<p>ובזמנא דנוקבא¹²³ פתיחא כל מאן דהוה נפיל תמן לא הוה סליק ומשיח בן דוד¹²⁴ נפל תמן עם משיח בן יוסף דחד איהו 'עני ורוכב על חמור וחד איהו (דברים לג יז) בכור שורו דא משיח בן יוסף והאי איהו 'כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור ובג"ד אקרי משיח בר נפלי ואיהי נפלת¹²⁵ בתרייהו ואתמר עלה (עמוס ה ב) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל ואנת הוא בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו 'דא משיח בן יוסף דעתיד לאתקמלא (מצאתי כאן חלק כמו ד' שורות ונראה שחסר)</p>	<p>ובזמן שהנקב פתוח כל מי שהיה נופל שם לא היה עולה ומשיח בן דוד נפל שם עם משיח בן יוסף שאחד הוא עני ורכב על חמור ואחד הוא בכור שורו זה משיח בן יוסף וזהו כי יכרה אש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור ולכן נקרא המשיח בר נפלי והיא נפלה אחריהם ונאמר עליה נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל ואתה הוא בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו זה משיח בן יוסף שעתיד לההרג.</p>
<p>נחת בגיניה דודאי ארבע גליות הוו תלת לקבל תלת קליפין דאגוזא דאינון תהו קו ירוק קליפה ירוקא דאגוזא תניינא בהו אבנין מפולמיין¹²⁶ דאינון סלעים תקיפין דמ"מ פסקו מינייהו כמה פסקות ונקיט לון לאפקא מיא דאורייתא ובג"ד אתקריאו אבנים מפולמות דמנייהו מיין נפקין קליפה תליתאה דיקא¹²⁷ גלותא תליתאה דהוה זעיר¹²⁸ והאי איהו וחשך גלותא רביעאה¹²⁹ תהום רבה חלל דאגוזא והאי איהו 'וחשך על פני תהום</p>	<p>ירד בגללו שודאי ארבע גליות היו שלש כנגד שלש קליפות האגוז שהם תהו קו ירוק קליפה ירוקה של האגוז שני בהו אבנים מפולמות שהם סלעים חזקים שבעלי המשנה פסקו מהם כמה פסקות ולקחו אותם להוציא מים של התורה ולכן נקראו אבנים מפולמות שמהם יוצאים מים קליפה שלישית דקיקה גלות שלישית שהיתה קטנה וזהו וחושך גלות רביעית תהום רבה חלל האגוז וזהו וחושך על פני תהום.</p>
<p>ואתקרי בור דנפל שמה שור דא דכתיב ביוסף (דברים לג יז) בכור שורו הדר לו דאתמר ביה 'וישליכו אותו הבורה נוקבא בישא והבור רק דכורא (נ"א דבורא) רק בלא תורה אבל נחשים ועקרבים יש בו ודא גלותא רביעאה דור דרשעים מלא נחשים ועקרבים רמאים כנחשים¹³¹ ועקרבים דעקריין מלי¹³² דרבנן ודיינין לשקרא עלייהו אתמר 'היו צריה לראש</p>	<p>ונקרא בור שנפל שמה שור זה שכתוב ביוסף בכור שורו הדר לו שנאמר בו וישלכו אותו הבורה נקבה רעה והבור רק זכר¹³⁰ דבור) רק בלי תורה אבל נחשים ועקרבים יש בו וזו הגלות הרביעית דור של רשעים מלא נחשים ועקרבים רמאים כנחשים ועקרבים שעוקרים דברי רבותינו ודנים לשקר עליהם נאמר היו צריה לראש.</p>
<p>'ויפן כה וכה וירא כי אין איש דישראל באלין רשיעיא ערב רב ודא בסוף גלותא</p>	<p>ויפן כה וכה וירא כי אין איש של ישראל ברשעים הללו ערב רב וזה בסוף הגלות ולכן קץ הגלות נוקב עד תהום רבה ורועה</p>

¹²³ בגלותא (יהל אור).

¹²⁴ עי' לעיל רעה ע"ב הערה בשם הקדו"ש.

¹²⁵ שכינה (יהל אור).

¹²⁶ קליפה של אגוז הקשה כמו אבן (יהל אור).

¹²⁷ אותה קליפה הדקה שבאגוז בפנים (יהל אור).

¹²⁸ גלות יון, שלא האריך, ולא שליט אלא בזמן בהמ"ק (יהל אור).

¹²⁹ וז"ש לעיל דהאי קרא כו' צדקתך כו' (יהל אור).

¹³⁰

¹³¹ רמאים כנחשים. כצ"ל. ר"ל דפתי לחוה, כן רמאים בדור הזה לפתות (יהל אור).

¹³² ר"ל זהו כעקרב (יהל אור).

<p>ובגין דא קיין¹³³ דפורקנא נוקבא עד התהום רבה ורעיא מהימנא תהום הוא המות בהיפוך אתוון ולית מות אלא עניותא אנת נחיתת תמן והא קא אתבריר לעילא קמי תנאים ואמוראים וכלהו נחתין בגינך בתהומא לסייע לך</p>	<p>הנאמן תהום הוא המות בהפוך אותיות ואין מות אלא עניות אתה ירדת שם והרי זה התברר למעלה לפני התנאים והאמוראים וכולם יורדים בגללך לתהום לסייע לך.</p>
<p>ואנת תניא דמסייע לך יתיר מכלהו בגין דאנת לויתן (נחש בריח¹³⁴) דימא דאורייתא מאריה דכל גונין לויתן אתקרי על שם אורייתא דאתמר ביה 'כי לוית חן הם לראשך ובך 'אדם ובהמה תושיע יי' אדם דאתמר ביה 'אדם כי ימות באהל ואוקמוה מארי מתניתין אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה ולית מיתה אלא עניותא¹³⁵ ובהמה אלין עמי הארץ דאינון מתכפיין כסוס כפרד תחות מארי מתניתין</p>	<p>ואתה תניא שמסייע לך יותר מכולם משום שאתה לויתן (נחש בריח) של ים התורה בעל כל הדגים נקרא לויתן על שם התורה שנאמר בה כי לוית חן הם לראשך ובך אדם ובהמה תושיע ה' אדם שנאמר בו אדם כי ימות באהל ובארו בעלי המשנה אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה ואין מיתה אלא עניות ובהמה אלו עמי הארץ שהם נכפים כמו סוס ופרד תחת בעלי המשנה.</p>
<p>אדהכי הא בוצינא קדישא (אתא) פתח רעיא מהימנא ואמר מארי מתניתין מאן איהו לויתן¹³⁶ אמר ליה בוצינא קדישא האי איהו דדרגיה עמודא דאמצעייתא וצדיק¹³⁷ דאתמר ביה גוף וברית חשבינן חד¹³⁸ ואתרבי בימא¹³⁹ דא דאיהי אימא עלאה ים דבה מייחדין¹⁴⁰ לקב"ה כ"ה איתוון דאינון ים בחושבן ואיהו בה אמר ר"מ ודאי לויתן¹⁴¹ דקאים על שפת הים¹⁴² ועלמא קאי על</p>	<p>בין כך הרי (בא) הנר הקדוש פתח הרועה הנאמן ואמר בעלי המשנה מהו לויתן אמר לו הנר הקדוש זהו שדרגתו עמוד האמצעי וצדיק שנאמר בו גוף וברית נחשבים לאחד והתגדל בים זה שהיא האם העליונה ים שבה מייחדים את הקדוש ברוך הוא כ"ה אותיות שהם ים בחושבן והוא בה אמר רועה הנאמן ודאי שלויתן שעומד על שפת הים</p>

¹³³ ר"ל עד הדור שיהא בו תהום בור רק כו' (יהל אור).

¹³⁴ משה רבינו ע"ה היה שורשו בהנחש דקדושה עצמו, וכמ"ש ברע"מ (פ' תצא רעט ע"א) דאנת לויתן נחש בריח כו' ולכן היה שולט הוא על התנין דקליפה לכובשו תחת ידו (דע"ה ח"ב פב ע"ג), מאותו הדעת עלאה משם הוא כל התורה, וכן משם הוא נשמת משה רבינו ע"ה, ע' פ' יתרו (פט רע"א) דנשמתו אתטמר ברדל"א, ולכן נקרא משה רבינו ע"ה ג"כ בשם לויתן נחש בריח כמ"ש פ' תצא (רעט ע"א) (דע"ה ח"ב צ ע"א).

¹³⁵ דמארי מתניתין בדור האחרון (יהל אור).

¹³⁶ ר"ל מאי הוא לויתן ע"פ הסוד (יהל אור).

¹³⁷ כלומר שזכה במעשיו אל שתי מדות אלו, בתורה זכה אל עמודא דאמצעייתא ובהיותו כובש את יצרו זכה למדת הצדיק ויחד שתי מדות אלו יחד דהיינו מלת לווייתן כלשון כי לוית חן הם לראשך וכענין הפעם ילוה אישי אלי (אור יקר).

¹³⁸ והיינו שיתייחד התפארת והיסוד באחדות עד שישתוה היסוד אל התפארת עד שלא יהיה ביניהם מת שבין עילה ועלול אלא שניהם עלה אחת ומדה אחת, ועוד זוכה בתורה וכבישת יצרו להיות זהיר בקרית שמע בכוונה לקבל עול מלכות שמים שלימה (אור יקר), ועי' תיקו"ז מ ע"ב, ועי' בהגר"ת בתיקו"ז מב ע"ב: הדעת שהוא בת"ת ויסוד.

¹³⁹ בימה רבא - שהיא בינה כדמסיק (אור יקר).

¹⁴⁰ כי סוד אותיות שמע וברוך שם הם סוד קשר ו' עילאה שית תבין דשמע וי' תתאה שית תבין דברוך שם דהיינו גוף וברית, ומייחדין לקב"ה דהיינו להיות גוף וברית חשבינן חד כ"ה וכ"ה רמזם בבינה דהיינו דאתרבי בימא, מה שהם שית נכללים בכל"ה כה בימא רבה (אור יקר).

¹⁴¹ קשר גוף וברית בבינה כדפירשנו (או ריקר).

¹⁴² היינו מלכות שפה ל"ם עילאה דבה סוד היסוד בשפה ודאי, והיא נקראת שפ"ה בסוד קשרה בנצח והוד שהם שפתיים והנה הם מתרבים ב"ם עצמה אמנם הם מקננים סוד הבנים בשפת הים שהיא מלכות שבה סוד הבנים לתפארת ע"י היסוד, והא כיצד יבמה שתהיה המלכות נקשרת עמהם

<p>סנפירו¹⁴³ דא צדיק יסוד עולם דכל עלמא קאים עלוי אמר בוצינא קדישא זכאה חולקך ר"מ (כאן חסר) בת קול בגלותא עד דתייתי אנת לגבה דאנת קול דילה דכל אשה בת בעלה¹⁴⁴ כמה דאת אמר 'ותהי לו לבת מאורשה איהי לך'¹⁴⁵ עדיין לא עבדת (ד"א עאלת) עמה לחופה</p>	<p>והעולם עומד על סנפירו זה צדיק יסוד עולם שכל העולם עומד עליו אמר הנר הקדוש אשרי חלקך רועה הנאמן. בת קול בגלות עד שתבא אתה אליה שאתה קול שלה שכל אשה בת בעלה כמו שנאמר ותהי לו לבת מאורשת היא לך ועדין לא עשית (נכנסת) עמה לחופה.</p>
<p>אתמר צעקה הנערה המאורשה ואין מושיע לה והכי שכינתא אימא דילה (נ"א עלאה) צועקת על בנה ואין מושיע לה עד דייתי עמודא דאמצעיתא בנינה דאיהו מושיע דבנינה אתמר 'הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא מושיע לעילא ואנת לתתא'¹⁴⁶ ובגין דאנת בדיוקניה אתמר כך 'ואתה פה עמוד עמודי'¹⁴⁷ דכלהו ישראל אהדרו¹⁴⁸ לאהליהון ואנת לאו עד פורקנא בתרייתא ומאן גרם דא ערב רב דבניניהו 'וישלך מידו את הלוחות'¹⁴⁹ ומהיא שעתא נפלה ולא אתפרקת מערב רב דאתמר בהון 'וגם ערב רב עלה אתם בכל דא לא אתפרשן מישראל ושפחה מגברתה עד פורקנא בתרייתא</p>	<p>נאמר צעקה הנערה המאורשה ואין מושיע לה וכך השכינה האם שלה (העליונה) צועקת על בנה ואין מושיע לה עד שיבא העמוד האמצעי בשבילה שהוא מושיע שבגללה נאמר הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא מושיע למעלה ואתה למטה ומשום שאתה בדמותו נאמר כך ואתה פה עמוד עימדי שכל ישראל חזרו לאהליהם ואתה לא עד הגאולה האחרונה ומי גרם את זה ערב רב שבגללם וישלך מידו את הלוחות ומאותה שעה נפלה ולא נגאלה מערב רב שבהם נאמר וגם ערב רב עלה אתם בכל זה לא נפרדו מישראל ושפחה מגברתה עד הגאולה האחרונה.</p>
<p>אנת ברא דמלכא כגוונא דילך אתמר בעמודא דאמצעיתא</p>	<p>אתה בן המלך כדוגמא שלך נאמר בעמוד האמצעי</p>
<p>רעמ/ב</p>	
<p>בכלא חדוה דילך כחדוה דיליה יהא כד ייתי למפרק לכלתיה 'והוא כחתן יוצא מחופתו וגו' דהא לבושיין דילה בגלותא השוכין ובזמנא דאיהי מתלבשת בהון איהי אמרה 'אל תראוני שאני שחרחרת ואלין קליפין</p>	<p>בכל שמחה שלך כשמחה שלו תהיה כשיבא לגאול את כלתו והוא כחתן יצא מחופתו וגו' שהרי לבושיה בגלות חשוכים ובזמן שהיא מתלבשת בהם היא אומרת אל תראני שאני שחרחרת והקליפות הללו הם עון משחית אף וחמה</p>

על נצח והוד שהם סנפירי לויתן, כי תרי קשקשוי חסד גבורה, תרי סנפירו נצח והוד ועלמא שהיא הארץ מלכות (אור יקר).

¹⁴³ והסוד קשר ארבע שמות אה"ה בנינה יהו"ה בתפארת, צבאו"ת ביסוד אדנ"י במלכות כדפירש הרשב"י ע"ה בשיר השירים בפסוק א' ומי שזוכה בסוד מעשיו לענין זה ונעשה מרכבה למדות אלו הוא לויתן (אור יקר), אין לומר שהסנפיר עצמו הוא היסוד, שהרי מבואר הוא בגמרא בכורות (דף ח ע"א) שבדגים זכרותם מבפנים ע"ש, והסנפירין הרי הם מבחוץ, אלא הכוונה הוא שהיסוד נקרא ג"כ בשם סנפיר, כי הסנפירין הם תולדותו. ונקרא היסוד ג"כ בשם סנפיר ע"ש תולדותיו, כי הם מהח"ג שבו. וכן הוא מבואר בתיקונים (תיקון כא דף מד ע"ב) כי הסנפירין הם חו"ג ע"ש ובהגר"א שם (ד"ה תרין סמכי קשוט) (דע"ה ח"ב מה ע"ב).

¹⁴⁴ כמ"ש {עי' אסתר ב, ז} ותהי לו לבת (יהל אור).

¹⁴⁵ כמ"ש תורה צוה לנו משה מורשה ואמרו {ברכות נז.} א"ת מורשה כו' (יהל אור).

¹⁴⁶ את ישראל למטה (יהל אור).

¹⁴⁷ בגלותא (יהל אור).

¹⁴⁸ שכ"א יושב במקומו, ור"מ בגלותא (יהל אור).

¹⁴⁹ כלה, כלת משה (יהל אור).

<p>אינון עון משחית אף וחמה נוקבא בישא¹⁵⁰ שפחה בישא שבתאי¹⁵¹ 'ושפחה כי תירש גבירתה דאיהי שבת¹⁵² מלכתא משחית אף וחמה סהרין לתלתא אבהן</p>	<p>נקבה רעה שפחה רעה שבתאי ושפחה כי תירש גבירתה שהיא שבת המלכה משחית אף וחמה סובבים את שלשת האבות.</p>
<p>ולא עוד אלא מה דהות ברטא דמלכא¹⁵³ י' על הו"ה דכלילין באבהן ה' קדמאה באברהם ה' תניינא ביצחק ו' ביעקב והות י' רישא עליהו אתמר 'נפלה עטרת ראשנו ואמתילו רבנן מתלא למלכא דהוה ליה עטרה על רישיה ואילן יאה קדמיה אתיא ליה שמועה בישא ארמי עטרה מעל רישיה ומה דהות י' על הו"ה י' לעילא אתהדר הוה"י י' לתתא ובגין דא אמר דוד 'אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יי' היתה זאת</p>	<p>ולא עוד אלא מה שהיתה בת המלך י' על הו"ה שכלולים באבות ה' ראשונה באברהם ה' שניה ביצחק ו' ביעקב והיתה י' ראש עליהם נאמר נפלה עטרת ראשנו והמשילו רבותינו משל למלך שהיתה לו עטרה על ראשו ואילן יפה לפניו באה לו שמועה רעה הרים העטרה מעל ראשו ומה שהיה י' על הו"ה י' למעלה חזר הוה"י י' למטה ולכן אמר דוד אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה מאת ה' היתה זאת.</p>
<p>קום ר"מ טול אבנא דא בידך¹⁵⁵ דאתמר בה 'על אבן אחת שבעה עינים¹⁵⁶ לתברא קליפין¹⁵⁷ דאגוזא דהא כמה רועים פרנסי דרא אתכנשו על האי אבנא¹⁵⁸ דאיהי סלע דילך לאפקא מיא¹⁵⁹ מתמן דכלה דילך מעין החכמה¹⁶⁰ בהאי סלע דנביעא דילה</p>	<p>קום רועה הנאמן קח אבן זו בידך שנאמר בה על אבן אחת שבעה עיניים לשבור קלפת האגוז שהרי כמה רועים פרנסי הדור התכנסו על האבן הזאת שהיא סלע שלך להוציא מים משם</p>

¹⁵⁰ ע"ר (נ"א עון) [מ"כ הגהת הרמ"ש. כמו נוק' דקדושה נק' חכמה, בשם אבי', כי אבא יסד ברטא, ובשבת היא העולה לשם, בסוד ושמרתם את השבת כי קדש היא, לכן נקראת שבת, כי הנוק' הנקראת בת עולה עד אבא, י"ה, יו"ד ה"י במילוי ובהכאה, יו"ד פ' ה"י גי' ש', הרי שבת) כן נוק' דקליפה, נק' עון, בשם חכמה דקליפה כידוע. ונק' שבתאי, בסוד כל המוסיף גורע, ובסוד שגגת תלמוד, גי' לילית, ששם השוגג עולה זדון, שהוא עון. גם אחוריים דאדנ"י גי' עון. ע"כ (יהל אור).

¹⁵¹ דשליטת ביום השבת (יהל אור).

¹⁵² דלכן א"א והוא רחום בשבת (יהל אור).

¹⁵³ אשת חיל עטרת בעלה (יהל אור).

¹⁵⁵ הסבא הזה לא חלק בין אבנא לאבנא ובין סלע לסלע רק חלק בין אבנא לסלע ולזה אמר "טול אבנא דילך" כי בערך אבנא אתמר בה "על אבן אחת שבעה עינים" דהיינו עינים ספירות ותייחסו לשלושה כוונות או לשון גווינן כאומרו ועינו כעין הבדולח והיינו שכל ספירה וספירה לה גוון בפני עצמה ופעולה בפני עצמה, והיינו שבעה פעולות לשבעה ספירות דהיינו לובן לחסד אודם לדין ירוק לרחמים אודם נוטה ללובן בנצח, דהיינו דין נוטה לחסד שרובו חסד לובן נוטה לאודם בהוד דהיינו חסד נוטה לדין שרובו דין, אודם [ולובן וירוק] מעורבין יחד יסוד חסד ודין ורחמים קרוב לירוק, מלכות כלולה מהכל (אור יקר).

¹⁵⁶ אשת חיל עטרת בעלה (יהל אור). אפשר שהגוון השביעי היא בעצמה בהיותה עמהם שווה לכל אחד מהן ואפשר שהבינה יהיה העי"ן השביעי, או לשון מעיינות כאומרו עין המים והיינו שבעה מקורות לספירה הזאת להשפיע בה, או לשון עינים ממש דהיינו עיני ההשגחה להנהגת העולם על ידה, ונודע שהאגוז יש בה ארבעה מוחין דהיינו מיכאל גבריאל אוריאל רפאל והיינו סוד מרכבתה שעד המרכבה הם מתחזקות הקליפות וע"י האבן הזאת בעזרת שבעה עינים שעליה היא נעזרת לבטלם (אור יקר).

¹⁵⁷ והנה בבחינת אב"ן אין בה מבוע מים שאין מים באבן הנפרדת מן ההר דהיינו היסוד כדפ"רשנו בהקדמה שמינ"ת (או ריקר).

¹⁵⁸ ולא בבחינת אבן שבדאי אין בה מים אלא "דאיהי סלע דילך לאפקא מיא מתמן" דהיינו מימי התורה, והנה בבחינת מקור היסוד לבדו יש בה מים דהיינו מימי השפע להנהיג העולם ולפרנסו, אמנם מצד התפארת שהיא אצילות התורה כדפ"ר בהקדמ"ה שני"ת מימיה הוא אור התורה ולזה אמר דכלה דילך דהיינו כל"ת משה מלכות עם התפארת, בענין שהם שני בחינות כל"ה כסל"ע (אור יקר).

¹⁵⁹ סתרין דקבלה (יהל אור).

¹⁶⁰ מפני שבחינתה מחכמה כאומרו ה' בחכמה יסד ארץ (אור יקר).

<p>באורייתא ברזין סתימין¹⁶¹ לית סוף ועלה אתמר 'והחכמה מאין תמצא'¹⁶²</p>	<p>שכלה¹⁵⁴ שלך מעיין החכמה בסלע הזה שנביעתו בתורה בסודות נסתרים אין סוף ועליה נאמר והחכמה מאין תמצא.</p>
<p>וכל תוקפא דלהון לאעברא קליפה דלעילא¹⁶³ וכד ממין לקליפה תניינא דאיהי תקיפא איהי קשיא לון ומחאן בה כל יומיהון כלדו בלישנהון דאינון תקיפין כפטישין ולית לון רשו לאפקא מינה מיא אלא אלין טפין דנפקין על ירך בזמנא דאתמר בה 'ויך את הסלע במטהו פעמים ובמחאה תניינא נפקי אלין טפין ואלין אינון רמיזין דחכמה רמיזין דקבלה דאינון בחגיגה¹⁶⁴ ושאר מתניתין והאי אבן לית מאן דאפיק מניה חכמה דאיהי מלגנא דלית לה סוף (דאיהו מוחא מלגנא) בר אנת דאתמר בכ הלכה למשה מסיני</p>	<p>וכל תוקפא שלהם להעביר את הקליפה שלמעלה וכשמגיעים לקליפה השניה שהיא חזקה היא קשה להם ומכים בה כל ימיהם כולם בלשונם שהיא חזקה כמו פטישים ואין להם רשות להוציא ממנה מים אלא הטיפות הללו שיצאו על ירך בזמן שנאמר בה ויך את הסלע במטהו פעמיים ובמכה השניה יצאו הטפות הללו ואלו הם רמזים של חכמה רמזים של קבלה שהם בחגיגה ושאר המשניות ומהאבן הזאת אין מי שיוציא חכמה שהיא מבפנים שאין לה סוף (שהוא המח מבפנים) חוץ ממך שנאמר בכ הלכה למשה מסיני.</p>
<p>פתח רעיא מהימנא ואמר סבא סבא אית סלע ואית סלע אבן ואית אבן¹⁶⁵ אית אבן דשמאוי¹⁶⁶ דיהו"ה עלה אתמר 'ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ואית אבן דאיהי 'אבן משכית דלית תמן נביעו דמיא דחכמתא ולא דבור</p>	<p>פתח רועה הנאמן ואמר סבא סבא יש סלע ויש סלע יש אבן ויש אבן יש אבן של שם של יהו"ה ועליה נאמר ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב [והאבן שהכתה את הצלם נעשית להר גדול] ויש אבן שהיא אבן משכית שאין שם נביעת מי החכמה ולא דבור.</p>
<p>אלא אבן דאיהי (חסר)¹⁶⁷ סלע דמשה עלה אתמר 'ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו דאיהי בת קול ולא תליא בה אלא דבור ופיוסא אבל שפחה¹⁶⁸ סלע אהרא¹⁶⁹ דאתקריאת (קליפה) משנה נוקבא¹⁷⁰ דעבד</p>	<p>אלא אבן שהיא סלע של משה עליה נאמר ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו שהיא בת קול ולא תלוי בה אלא דיבור ופיוסא אבל שפחה סלע אחר שנקראה (קליפה) משנה נקבה של עבד</p>

154

¹⁶¹ כי בבחינתה במשנה וכיוצא יש לה סוף כדפירשנו בהקדמה חמישית שישית שביעית, אמנם מצדה בסוד הנעלם אין לה סוף (אור יקר).

¹⁶² שהוא אין סוף. אין כתר, והחכמה מכתר, לכן לית סוף (יהל אור).

¹⁶³ קליפא דוקא (נ"א ירוקא) (יהל אור).

¹⁶⁴ **דאינון (בחגיגה) בחגוי כו'.** דמתני' הוא סלע, אבנא הנ"ל (יהל אור).

¹⁶⁵ הצור והסלע שניהם הם על סוד היסוד דהנוק', כי בקטנות נקרא היסוד שלה בשם צור, שאז הוא בגילוי אור **דאלהים** דהה"ן גימ' רצ"ה, ועם הכללות דשם **אלהים** הוא גימ' צור. אבל בגדלות נקרא לפעמים היסוד שלה בשם סלע (ע' פנחס רכט ע"ב, תצא רעט ע"ב) ע"ש אהיה דידוד"ן עם הכולל שלה (דע"ה ח"ב קכח ע"א).

¹⁶⁶ ר"ל מל' דאצילות. **ואית אבן דאיהי כו'.** מל' דבריא (יהל אור).

¹⁶⁷ לזייהי (חסר) נמחק בנ"ל תיקו"ז מו ע"ד.

¹⁶⁸ שכתתי ונקטתי (בהגר"א בתיקו"ז מו ע"ד)

¹⁶⁹ מטה סתם הוא מטה ה' מסטרא דעד"א עץ החיים, אבל מטה משה הוא דינא בדינא, נחש עלי צור וכמ"ש בזה"ק (ח"ב מח ע"א, ושם בסופו רעא ע"ב ורעב ע"א, ע' שם ושם) (דע"ה ח"ב קלג ע"א) אבל שכחתי ונקטתי סלע אחרא כו' כך גורס הגר"א בתיקו"ז מו ע"ד וביהל אור פקודי לה ע"א (לש"ו).

¹⁷⁰ ר"ל מל' דיצירה שבה מתני' (יהל אור).

<p>נער עליה נאמר בדברים לא יוסר עבד אלא שמכים ומשברים ממנה כמה פסקות ומלקטים אותם ונקראו לקוטות ועל שמלקטים אותם נקראו לקוטות בלי נביעת חכמה וקבלה.</p>	<p>נער עליה נאמר בדברים לא יוסר עבד אלא שמכים ומשברים ממנה כמה פסקות ומלקטים אותם ונקראו לקוטות ועל שמלקטים אותם נקראו לקוטות בלי נביעת חכמה וקבלה.</p>
<p>אבל סלע שלי היא בת המלך בשבילה נאמר ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו בדיבור ופיוס ככרתא דמלכא ובגין דמחינא בה לקינא עליה ואתגזר עלנא¹⁷³ מותא דמאן דמסרב למטרוניתא הייב מיתה כל שכן מאן דמחא לברתיה דמלכא ובגין דא אתגזר עלי דלא איעול לארעא דישראל¹⁷⁴ ואנא קבור בארעא נוכראה ואתעברת מיני¹⁷⁵ ואתמר 'וירד אלי¹⁷⁶ בשבט¹⁷⁷ והאי שבט איהו חד משבטיא דילי דאנא עתיד לנחתא תמן למהוי עם ישראל בגלותא וכלא אתרמזי ובאתר אוחרא אוקמוה מארי מתניתין (חסר)</p>	<p>אבל סלע שלי היא בת המלך בשבילה נאמר ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו בדיבור ופיוס כמו בת המלך ומשום שהכיתי בה לקיתי עליה ונגזר עלינו מות שמי שמסרב למלכה הייב מיתה כל שכן למי שמכה את בת המלך ולכן נגזר עלי שלא אכנס לארץ ישראל ואני קבור בארץ נכריה ונעברה ממני ונאמר וירד אליו בשבט והשבט הזה הוא אחד מן השבטים שלי שאני עתיד לרדת לשם להיות עם ישראל בגלות והכל נרמז ובמקום אחר פרשוה חכמי המשנה.</p>
<p>דבי מקדשא ושמא דמשיחא אתקריאו בשם יהויה ודא ארבע אנפי אדם ואינון דשבטא דלוי אינון נפקן מחיון דאינון שאר שבטין ועאלו בחולקא דאדם דאינון ארבע אנפין דיליה ומשה איהו אדם בדיוקנא דההוא אדם קדמאה דלעילא 'מה שמו ומה¹⁷⁸ שם בנו ובגין דא כהנייא וליואי מזוניהון על ידא דמלכא אכיל בפתוריה ושאר חיילין דמלכא כל חד יהבין ליה למיכל בבית מושב דיליה ורעיא מהימנא איהו כברא דמלכא קריב למלכא יתיר מאלין דאכלין לפתוריה דלית מאן דקריב למלכא מכל בני מלכותא כבריה</p>	<p>שבית המקדש ושם המשיח נקראו בשם יהויה וזה ארבע פני אדם והם שבט לוי הם יצאו מחיות שהם שאר השבטים ונכנסו בחלקו של אדם שהם ארבע פנים שלו ומשה הוא אדם בדמות של אותו אדם הראשון שלמעלה מה שמו ומה שם בנו ומשום זה כהנים ולוים מזונם על ידי שהמלך אוכל בשלחן ושאר חיילות המלך לכל אחד נותנים לו לאכול בבית מושבו ורועה הנאמן הוא כמו בן המלך קרוב למלך יותר מאלו שאוכלים לשלחנו שאין מי שמתקרב למלך מכל בני המלכות כמו בנו.</p>

¹⁷¹ היאור הנה הוא מסוד נהר דינור שבעולם הבריאה, והוא מסיטרא דמט"ט ובסוד עץ הדעת, ע' תיקונים (תיקון נד דף קא ע"א) ובזוהר שמות (דף יב ע"א בהגהות מהרח"ו שם), ולכן היה שם הכאה דוקא, כי בדברים לא יוסר עבד (משלי כט יט) וכמ"ש ברע"מ (תצא דף רעט ע"ב) (דע"ה ח"ב קכט ע"ב), היה הסלע ג"כ מהאור דהעץ החיים (דע"ה ח"ב קלב ע"א).

¹⁷² עלמא דפרודא. כל דין הוא בפ"ע, אבל סתרי תורה כל א' בחבירו כמים שאין להם סוף, דלית פקודא דלא כלילא מכל פקודין כמש"ל (יהל אור).

¹⁷³ על משה ואהרן (יהל אור).

¹⁷⁴ נסתלק משה רבינו ע"ה ולא נכנס לארץ ישראל, כי אלולא אותו החטא היה נכנס משה לארץ ישראל והיה חוזר העולם לתיקונו מאז ולהלאה כמו בתיקון העתיד (וכמבואר בתיקונים מדף מב עד דף מז בארוכה, וכן בתז"ח דף ז ע"ד ח ע"א י ע"ד, וברע"מ משפטים קטו ע"א, ופ' תצא רעט ע"ב, וע' עוד בהגר"א ביהל אור פקודי דף לד ודף לה) (דע"ה ח"ב קל ע"א).

¹⁷⁵ ברתא ארעא קדישא (יהל אור).

¹⁷⁶ שקודם כתיב איש מצרי, זהו משרע"ה, כמ"ש { שמות ב, יט } איש מצרי הצילנו (וע' הקדמת הזהר. ד"ל) (יהל אור).

¹⁷⁷ בדינא בגלותא כמש"ו (יהל אור).

¹⁷⁸ אדם ומרע"ה, שניהם מ"ה, שמא מפרש, גי' אדם, שהוא אדם שעל הכסא (יהל אור), חכמה ועד"א (יהל אור).

<p>קם בוצינא קדישא ואמר סבא סבא במלין דילך אשתמודע מאן אנת אנת הוא אדם קדמא מה שמו 'אתמר עלך מה שם בנו אתמר על רעיא מהימנא ובגין דאיהו חדש כמה¹⁷⁹ חדושין באורייתא חדוה זמינא לנגבך דבן חכם ישמח אב' (חסר)</p>	<p>קם הנר הקדוש ואמר סבא סבא בדברים שלך ניכר מי אתה אתה הוא אדם הראשון מה שמו נאמר עליך מה שם בנו נאמר על רועה הנאמן ומשום שהוא חדש כמה חדושים בתורה מוכנת לך שמחה שבן חכם ישמח אב.</p>
<p>רעיא מהימנא בפרשתא דא¹⁸⁰ הוה אדכר כנישו דילך להווא עלמא דכתיב (&)</p>	<p>רועה הנאמן בפרשה זו נזכרה התכנסות שלך לאותו העולם שכתוב</p>
<p>רפ/א</p>	
<p>אל הר העברים הזה הר נבו וגו' וראית אותה ונאספת אל עמך וגו' כאשר נאסף אהרן אחיך וגו' ובהאי¹⁸¹ פרשתא אית לך לאהדרא לעלמא ולהחיות ולאעלא לארעא דישראל ולהתחברא בפרשתא דא בכלה דילך דכתיב בה 'הנני נותן¹⁸² לו את בריתי שלום ובג"ד לא אמר לך קב"ה הכא רד אלא עלה דמניה אנת תהא עאל לארעא דישראל</p>	<p>אל הר העברים הזה הר נבו וגו' וראית אותה ונאספת אל עמך וגו' כאשר נאסף אהרן אחיך וגו' ובפרשה זו יש לך לחזור לעולם ולהחיות ולהכנס לארץ ישראל ולהתחבר בפרשה זו בכלה שלך שכתוב בה הנני נותן לו את בריתי שלום ולכן לא אמר לך הקדוש ברוך הוא כאן רד אלא עלה שממנו אתה תכנס לארץ ישראל.</p>
<p>ומה דאמר בך 'ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה וי לאינון אטימין לבא סתימין עיינין דלא ידעי קבורה דילך דהוית אנת בעי רחמי מקב"ה דלא ייעול לך בההוא קבורה¹⁸³ דבה אנת מתקרי מת הה"ד 'משה עבדי מת ואינון מפשאי אמרין וכי משה הוה מפחד ממיתה לנפקא מהאי עלמא לעלמא דאתי כשאר ברין ואינון לא ידעין דקבורה דילך ומותא דילך איך היא</p>	<p>ומה שאמר בך ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה אוי לאותם אטומי לב סתומי עיניים שלא יודעים קבורתך שהיית אתה מבקש רחמים מהקדוש ברוך הוא שלא יכניס אותך לאותה קבורה שבה אתה נקרא מת זהו שכתוב משה עבדי מת ואותם טפשים אומרים וכי משה היה מפחד ממיתה לצאת מהעולם הזה לעולם הבא כשאר הבריות והם לא יודעים שקבורתך ומיתתך איך היא.</p>
<p>דהכי אוקמוה מארי מתניתין דמתי הוצה לארץ אינם חיים¹⁸⁶ לא אמרי דאינם עתידים להחיות דאלמלי כך הוו כפרין בתחיית המתים אלא הכא רזא רברבא קבורה דיליה בצולמא דלאו הגונה ליה¹⁸⁷ דאיהי 'ארץ ציה</p>	<p>שכך פרשוה בעלי המשנה שמתו חוץ לארץ אינם חיים לא אמרו שאינם עתידים להחיות שאלמלא כך היו כופרים בתחיית המתים אלא כאן סוד גדול</p>

¹⁷⁹ בחבור הזה בא ג"כ אדה"ר (יהל אור).

¹⁸⁰ בפנחס (יהל אור).

¹⁸¹ ג"כ בפ' פנחס (יהל אור).

¹⁸² וע"י פנחס אליהו הנני שולח כו' (יהל אור).

¹⁸³ בח"ל, שפחה, נוק' דעבד (יהל אור).

¹⁸⁶ כנ"ל דבה מתקרי מת (יהל אור).

¹⁸⁷ יסוד האש הוא בהד' חלקי פרד"ס חלק הרמז, והם האגדות שהן בש"ס, אשר הם מכוסים ונסתרים ובהם גנוז כל הסודות¹⁸⁷. והם מכוסים משום שאותן הסודות הרמוזים בהם הם מאורות הגבורות, וכדי שלא יתקרב הרע אליהם לכן הם מכוסים. ויש בהם אשר מתגבר הרע לינק מהם גם אחר שנעלמו, ועי"ז הם מלובשים בסיפורים ודברים אשר נפשו של אדם משתוממת עליהם, וכמו המעשה דסנחריב (סנהדרין צד ע"ב), ומעשה דששון ושמחה (סוכה מח ע"ב), וכן כל ספורי דרבב"ח (ב"ב עג ע"ב) וכיוצא. ועד"ז גם בתורה שבכתב, וכמו שאמרו (חולין ס ע"ב) הרבה מקראות שראויין לשרוף והן הן גופי תורה. וע' ברע"מ (תצא רפ ע"א) שזה סוד מה שנאמר במשה רבינו ע"ה (דברים לד ו) ויקבור אותו בגי בארץ מואב מול בית פעור, כי סוד משה הוא התורה, תורת משה, הלכה

<p>ועיף בלי מים ולית מים אלא תורה ובה 'לא תאר לו ולא הדר ומאן דחזי ליה בההוא צולמא ונראהו ולא מראה ונחמדהו ובג"ד נבואת ישעיה 'הנה ישכיל עבדי קא רמיז עליה</p>	<p>קבורתו¹⁸⁴ בצלם שאינו הגון לו שהיא ארץ ציה ועיף בלי מים ואין מים אלא תורה ובה לא תאר לו ולא הדר ומי שרואה אותו באותו¹⁸⁵ צלם ונראהו ולא מראה ונחמדהו ולכן נבואת ישעיה הנה ישכיל עבדי רומז עליו.</p>
<p>ובנין ההוא קבורה הוה בעי רחמי דלא ימות תמן בח"ל לפום דהוה בארץ ציה רעב ועיף וצמא בלי מים דאיהי אורייתא ובג"ד אתמר עליה 'עלה אל הר העברים הזה משפלותא דיליה אחזי ליה מעלתיה אע"ג דאנת קבור באתר דלאו הגון לך ערום בלא לבושין דילך דאינון 'עור ובשר'¹⁸⁸ (תלבישני) נע ונד מאתר דילך ומטלטל וגלי הא פנחס דעבדת טיבו עמיה דאתמר עלך¹⁸⁹ 'הנני נותן לו את בריתי שלום הא איהו יעביד טיבו עמך וביה תסתלק בפרשתא דיליה¹⁹⁰ דבה כלה דילך תמן תתייחד עמה כחתן עם כלתיה</p>	<p>ומשום אותה קבורה היה מבקש רחמים שלא ימות שם בחוץ לארץ לפי שהיה בארץ ציה רעב ועיף וצמא בלי מים שהיא התורה ולכן נאמר עליו עלה אל הר העברים הזה משפלותו הראה לו את מעלתו אף על גב שאתה קבור במקום שלא הגון לך ערום בלי לבושים שלך שהם עור ובשר (תלבישני) נע ונד ממקומך ומטלטל וגולה הרי פנחס שעשית עמו טוב שעליך נאמר הנני נותן לו את בריתי שלום הרי הוא יעשה עמך טובה ובו תסתלק בפרשה שלו שבה הכלה שלך שם תתייחד עמה כחתן עם כלתו.</p>
<p>דהא אנת (תועלת גדול לישראל בקבורתך) אי לא הוית קבור לבר מארעא קדישא לבר מכלה דילך לא הווי ישראל נפקין מגלותא ובגינדך אתמר 'והוא מחולל מפשעינו אתעבידת חול בנין חובה ופשע דישראל בקבורה דילך דאתמר כך ויקבור אותו בגיא ומה כתיב בקבורה דילך 'כל גיא ינשא כל שפל ונמוך ינשא בגינדך דאינון ישראל דאינון שפלים מכל אומה ולישן וכל הר וגבעה ישפלו דאינון רשיעיא וגסי הרוח</p>	<p>שהרי אתה (תועלת גדולה לישראל בקבורתך) אם לא היית קבור מחוץ לארץ הקדושה מחוץ לכלה שלך לא היו ישראל יוצאים מהגלות ובגללך נאמר והוא מחולל מפשעינו נעשית חול משום חטא ופשע של ישראל בקבורה שלך שנאמר כך ויקבור אותו בגיא ומה כתוב בקבורתך וכל גיא ינשא כל שפל ונמוך ינשא בגללך שהם ישראל שהם שפלים מכל אומה ולשון וכל הר וגבעה ישפלו שהם הרשעים וגסי הרוח.</p>
<p>והאי איהו 'ובחבורתו¹⁹² נרפא לנו בחבורה דאתחבר עמנא בגלותא נרפא לנו דאנת הוא כשמשא דנהיר דאע"ג דאתכנש בליליא נהיר הוא בסיהרא ובכל ככביא ומזלי הכי אנת</p>	<p>וזוהו ובחברתו נרפא לנו בחבור¹⁹¹ שהתחבר עמנו בגלות נרפא לנו שאתה הוא כשמש שמאיר שאף על גב שמתכנסם בלילה מאיר הוא ללבנה ולכל הכוכבים</p>

למשה מסיני, ונקבר ונתלבש בצולמא דלאו הגונה ליה, ארץ ציה לא תואר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה כו' נבזה ולא חשבנוהו (ישעיה נג ג) (דע"ה ח"ב פט ע"ב).

¹⁸⁴

¹⁸⁵

¹⁸⁸ כמו מת, עצמות בלא עור ובשר (יהל אור).

¹⁸⁹ כמ"ש בחיבורא קדמאה {עי' זוהר פנחס רכ.} הנני נותן, דמרע"ה נותן לפנחס האי ברית (יהל אור).

¹⁹⁰ שמרע"ה גוף, ופנחס ברית (יהל אור).

¹⁹¹

¹⁹² בחבורתו לשון חיבורא (יהל אור).

<p>נהיר בכל מארי הלכות וקבלות¹⁹³ ולך אשתקין בגניזו כמבועא דאשקי לאילנין תחות שרשיהון בגניזו עד דאתבקע¹⁹⁴ מימיו באתגלייא הה"ד 'יפוצו מעינותיך חוצה</p>	<p>והמזלות כך אתה מאיר בכל בעלי הלכות וקבלות ולך נשקים בנסתר כמו מבוע שמשקה את האילנות תחת שרשיהם בנסתר עד שהתבקעו מימיו בגלוי זהו שכתוב יפוצו מעינותיך חוצה.</p>
<p>דאנת הוא אוף הכי כשמשא דאזיל בימי החורף תחות מבועין וכד מטי פורקנא תהא כשמשא דאזיל בקיץ לעילא ממבועין ויהון צוננין¹⁹⁵ ברחמי דכד אנת תחותיהו אינון חמין בדינא אתא רעיא מהימנא ובריך לבוצינא קדישא ואמר ודאי אנת הוא דנהיר לי בזמנא דאתמר עלי 'כי בא השמש כבה השמש¹⁹⁶ דאחשיך נהוריה יהא רעוא דיהו"ה ינהיר שמיה עלך¹⁹⁷</p>	<p>שאתה הוא גם כך כמו שמש שהולך בימי החורף תחת המבועים וכשמגיעה הגאולה תהיה כמו שמש שהולך בקיץ למעלה מהמבועים ויהיו צוננים ברחמים שכשאתה תחתיהם הם חמים בדין בא רועה הנאמן ובריך את הנר הקדוש ואמר ודאי אתה הוא שמאיר לי בזמן שנאמר עלי כי בא השמש כבה השמש שהחשיך את אורו יהי רצון שה' יאיר שמו עליך.</p>
<p>ועוד אמר בוצינא קדישא ודאי אנת הוא כלא¹⁹⁸ (ס"א ויאמר וגו') דאמר 'אם יהיה נביאכם וגו' ובג"ד כד אתגלייא אימא עלאה¹⁹⁹ לך אמרת 'אסורה נא ואראה את המראה הגדול²⁰⁰ הזה מדוע לא יבער²⁰¹ הסנה בנין דאיהי רחמי אתמר בה לא יבער הסנה</p>	<p>ועוד אמר הנר הקדוש ודאי אתה הוא הכל (ויאמר וכו') שאמר אם יהיה נביאכם וגו' ולכן כשהתגלתה האם העליונה לך אמרת אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה משום שהיא רחמים נאמר בה לא יבער הסנה.</p>

¹⁹³ משה רבינו ע"ה הוא לכל החכמים הבאים אחריו כאור השמש המאיר בלבנה וכוכבים, שכל אורם הוא רק ממנו, ואורו הוא בבחי' אור השמש נגד כל הדורות הבאים אחריו, ואורם נגדו הוא רק בבחי' אור הלבנה וכוכבים (דע"ה ח"ב פו ע"ב), כל חידושי תורה המתחדש בכל עת הוא לעולם רק על ידו וכו', וכן על ידו שורה השכינה בישראל, והוא ממה שכתוב (תהלים קמד טו) אשרי העם שככה לו, שככה"ה גימ' משה, וכן ממכון שבתו השיגח (שם לג יד) הוא ר"ת משה, כמ"ש בתיקונים (תיקון סט דף קלא ע"א [אמר רבי שמעון חב"א בודאי קודשא בריך הוא אסתכם עמנא עלאין ותתאין למהוי בהאי חבורא זכאה דרא דהאי אתגליא ביה דעתיד כולי האי לאתחדשא על ידא דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה לקיימא קרא "מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה" וביה "מ'מכון ש'בתו ה'שיגח" אשרי העם שככה"ה לו" בגימטריא מש"ה] בהגר"א [לקיימא כו' - דהוא בר"ת ור"ל דהוא שהיה נתנה התורה על ידו והוא שיהיה. וביה ממכון כו' - ג"כ בר"ת ור"ל דעל ידו השי"ת ירד והשיגח לישראל כמ"ש אנכי עומד בין ה' וביניכם. שככה כו' - בחושבן ואשרינו שהוא פָּנו ועל ידו השי"ת הוא אלקיני בסיני בחר בנו]) (דע"ה ח"ב קכח ע"ג).

¹⁹⁴ בפורקנא כמשי"ו (יהל אור).
¹⁹⁵ ר"ל דבחורף הולך למטה, והמים חמין, דינא דגלותא. ובקיץ המים קרים, ברחמים גדולים אקבצך (יהל אור).

¹⁹⁶ בלבוש דחול (אור יקר). ר"ל לשון כבי'. ור"ל דעכשיו נהיר ספר הזוהר ע"י רשב"י (יהל אור).
¹⁹⁷ דהיינו היות האור מתפשט בלבושין דמטטרו"ן ששם נקרא מצפ"ץ בסוד התמורה כדפירשו בתיקונים אל תמר בו אל תמירני בו (אור יקר).

¹⁹⁸ כלומר אדון לחכמים אדון לנביאים רבן של כל, וזו מעלת נבואת מרע"ה על כולם שהוא פני חמה והם פני לבנה המאירים מהחמה (אור יקר).
¹⁹⁹ דהיינו פני חמה ודאי והיא נקראת מראה (הגלות) הגדול לא מראה סתם שכל מראות תחתונות מאירים ממנה (אור יקר).

²⁰⁰ רחמים גמורים, יד הגדולה, כמ"ש לקמן (יהל אור).
²⁰¹ הענין כי כאשר הסנה היא השכינה בגלות תוך הקליפות בוער באש הגבורות הוא בוער בדין, אמנם עתה ראה הסנה בוער באש ואש זה אינו דין ולפיכך הסנה איננו אוכל מפני שהית אש הבינה ולזה אמר מרע"ה אסורה נא ואראה את המראה הגדול שאינו מראה סתם כאומרו במראת אליו אתוודע אלא מראה גדול כדמסיק וכל מה 'דמפרש השתא ואזיל היינו לפרש מעלת מרע"ה על כל הנביאים בענין שהוא מאיר בהם סוד הנבואה (אור יקר).

<p>וחמשה אורות יש לה שנקראו קרני החמה עד הוד ומשם ועד הוד היו מאירים כך רועה הנאמן וזהו ונתן הוד למשה להודיע שכולם נתנו לך אפילו עד הוד ולכן פני משה כפני חמה וחמשה אלה עולים לחמשים שערי בינה.</p>	<p>וחמשה נהורין אית לה²⁰² דאתקריאו קרני החמה²⁰³ עד הוד ומתמן עד הוד הוון נהרין כך ר"מ והאי איהו ונתן הוד למשה לאשתמודעא דכלהו לך אתייהיבו אפילו עד הוד ובג"ד פני משה כפני חמה ואלין חמש סלקין לחמשים תרעין דבינה</p>
<p>ובחמשה אלה נאמר שהם חמשה אור של יום הראשון שהם כנגד חמש אצבעות של הימין נראו לך בסנה משום שאתה עתיד להוציא את זרע אברהם מהגלות שהוא דרגת (שאברהם) ימין ומשם בינה היא רחמים גמורים היד הגדולה (אבל) מצד הגבורה היד החזקה חמשה רקיע ביום שני כנגד חמש אצבעות השמאל אבל מצד דרגתך ובני ישראל יוצאים ביד רמה שגוף ושתי זרועות ושתי שוקים כנגד חמש אצבעות ה' ה' חמשה אצבעות של יד ימין וחמש של יד שמאל ושתי זרועות ושתי</p>	<p>ובאלין חמש דאתמר דאינון חמש אור דיומא קדמאה דאינון לקבל חמש אצבעאן דימינא אתחזיא לך בסנה בנין דעתיך את לאפקא זרעא דאברהם מן גלותא דאיהו דרגא (דאברהם) ימינא ומתמן בינה איהו רחמים גמורים יד הגדולה (אבל) מסטרא דגבורה יד החזקה חמש רקיע ביום שני לקבל חמש אצבען דשמאלא אבל מסטרא דדרגא דילך ובני ישראל יוצאים ביד רמה דגוף ותרין דרועין ותרין שוקין לקבל חמש אצבען ה' ה' ה' ה' ה' אצבען דיד ימין וה' דיד שמאל ותרין דרועין ותרין</p>
<p>רפ/ב</p>	<p>שוקים וגוף שהם חמש שעולים י"ה.</p>
<p>שוקין וגוף דאינון חמש דסלקין י"ה²⁰⁵ א"ל רעיא מהימנא בריך את לאמא עלאה אבל האי י"ה שויא²⁰⁶ לי"ה ה' בנין מטה האלהים ואיהו ו' ואמר ודאי הכי הוא אמר ליה רעיא מהימנא בוצינא קדישא לאתתקפא מלין דילך²⁰⁷ דמראה איהו לימינא²⁰⁸ חשוב במראה²⁰⁹ דאתמר ביה 'במראה אליו אתודע ותשכח רמ"ח דסליק בחשבון אברהם²¹⁰ אמר בוצינא קדישא</p>	<p>אמר לו רועה הנאמן ברוך אתה לאם העליונה אבל הי"ה הזה שם לי"ה ה' משום מטה האלהים שהוא ו' ואמר ודאי כך הוא אמר לו רועה הנאמן הנר הקדוש לחזק את דבריך שמראה הוא לימין חשוב במראה שנאמר בו במראה אליו אתודע ותמצא מאתים ארבעים ושמונה שעולה בחשבון אברהם אמר הנר הקדוש</p>

²⁰² לבניה שהם בקראות מראות אלהים בינה דהיינו חמשה פעמים אור במעשה בראשית ובתיקונים פריש לון בסוד א א א א א שהם חמשה ספירות חסד גבורה תפארת נצח והוד והיינו דקאמר אימא עילאה עד הוד מתפשטת, והם קרני החמה שהדעת הוא מאיר בהם והם קרני הוד לתפארת, והיינו קרני הוד דמרע"ה בסוד נבואתו וזהו שאמר "מתמן עד הוד הוון נהרין כך" (אור יקר). ה' דהמראה (יהל אור).

²⁰³ בינה כידוע (יהל אור).

²⁰⁴ עכשיו חוזר ומפרש ג' הה"ן, ה' אצבעאין כו' (יהל אור)..

²⁰⁵ שכולל עד"א, בן י"ה (יהל אור).

²⁰⁶ פירוש כי י"ה באמא וה"י באמא וב"פ וכו' וזמ"ש דנפיק מן ה' דאיהו אלה"ם של אמא. (זהר הרקיע).

²⁰⁷ כלומר להחזיק את דבריך שפירשנו לעיל מראת מצד החסד יוכן במראת שהיא נבואת מרע"ה (אור יקר). ר"ל לסייע לדבריך (יהל אור).

²⁰⁸ ר"ל אני אתן ראייה לדבריך דמראה איהו בימינא (יהל אור).

²⁰⁹ ר"ל תחשוב גי' של במראה (יהל אור).

²¹⁰ דהיינו חסד, וענין אומרו רמ"ח ולא אמר דאינון אתוון אברהם דעדיף ודאי הוא להיות סוד מראה פעמים מימין רמ"ח איברין דגופא דכלילי בתרין דרועין חס"ד וגבור"ה ותרין שוקין נצ"ח והר"ד וגופ"א תפארת וכן משמאלא רמ"ח דהיינו חמש אצבען אלין דקאמר וכן מגופא יד רמת ומכל צד רמ"ח לזה אמר "ותשכח רמ"ח בחושבן אברהם" (אור יקר).

<p>בקדמיתא אתחזי לך האי חיזו דאתמר ביה במראה אליו אתודע ולבתר דאמרת 'אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה דאדכיר ביה ה' זמנין הסנה כען אתגלייא לך חיזו דא ברמ"ח פקודין אלין דאינון בחמשה חומשי תורה קם ר"מ ונשיק ליה וברידך ליה</p>	<p>בהתחלה נראה לך מראה זה שנאמר בו במראה אליו אתודע ולאחר שאמרת אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה שהזכיר בו חמש פעמים הסנה כעת התגלה לך המראה הזה במאתים ארבעים ושמונה מצוות אלו שהם בחמשה חמשי תורה קם רועה הנאמן ונשקו וברכו.</p>
<p>אמר ליה בוצינא קדישא האי מראה לזמנין איהו באות ה' המראה הגדול ולזמנין איהו באות ב' במראה אליו אתודע ולזמנין במ"ם 'ממראה מתניו ולמטה ולזמנין בכ' 'כמראה אדם עליו ולזמנין בו' 'ומראה כבוד יי' ולזמנין למראה לא הו"ל למהוי²¹¹ תוספת את כלל בר ב' מן במראה אלא ודאי האי מראה כלילא איהי מעשר ספירן וכל את אחזי ספירה דילה כגון כמראה באת כ' אחזי על כתר והכי שאר אתוון כל חד אחזי על ספירה דילה ולא צריך לארכא הכא ולחכימא ברמיזא</p>	<p>אמר לו הנר הקדוש המראה הזה לפעמים הוא באות ה' המראה הגדול ולפעמים הוא באות ב' במראה אליו אתודע ולפעמים במ"ם ממראה מתניו ולמטה ולפעמים בכ' כמראה אדם עליו ולפעמים בו' ומראה כבוד ה' ולפעמים למראה לא היה לו להיות תוספת אות כלל הו"ן מב' מבמראה אלא ודאי המראה הזה כלול הוא מעשר ספירות וכל אות מראה ספירה שלה כמו כמראה באות כ' מראה על כתר וכך שאר האותיות כל אחת מראה על ספירה שלה ולא צריך כאן להאריך ולחכם ברמיזה.</p>
<p>וכמה חזיונות אית לה ודמיונות ומראות אית לה וכלא אשתמודע בעין השכל דלבא²¹² דאתמר בה הלב יודע הלב מבין ומה דאמר 'וביד הנביאים אדמה דמיון לאו איהו אלא בשכל דלבא ולא בדמיון דעינא הדא הוא דכתיב 'ואל מי תדמיוני ואשה 'ואל מי תדמיון אל ואית חזיונות כגון החזוים בכוכבים אבל חזיון דנבואה איהו כחזיון לילה.</p>	<p>וכמה חזיונות יש לה ודמיונות ומראות יש לה והכל נודע בעין השכל של הלב שנאמר בה הלב יודע הלב מבין ומה שאמר וביד הנביאים אדמה הדמיון אינו אלא בשכל הלב ולא בדמיון העין זהו שכתוב ואל מי תדמיוני ואשה ואל מי תדמיון אל ויש חזיונות כמו החזוים בכוכבים אבל חזיון הנבואה הוא כחזיון לילה.</p>

²¹¹ ר"ל שלא היה להיות רק בב' באברהם כנ"ל (יהל אור).

²¹² כל המראות והדמיונות והנביאים הוא רק בעין השכל ולא בעין ממש ע"ש, וכן כתב הגר"א בתחילת תיקונים (א ע"א ד"ה באתכסיא) (הקדו"ש פו ע"ג), זהו שאמר משרב"ה בפ' ואתחנן (דברים ד טו) כי לא ראיתם כל תמונה ביום דיבר ה' אליכם בחורב וגו'. והרי לכאורה קשה, כי הרי נאמר במתן תורה (שמות כ טו) וכל העם רואים את הקולות, ואמרו בתיקונים (תיקון ל פב ע"ב) את דא שכינתא תתאה דאתמר, בה ותמונת ה' יביט ע"ש [וכד נחתת לגביהו נחתת למפרק לון בכמה קלין וברקין הה"ד (שמות י"ט) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגו' ועלייהו אתמר וכל העם רואים את הקולות את דא שכינתא תתאה דהות סלקא בכל קלא וקלא מאינון שבע קלין ואיהי הות בת קול דכל חד וחד קול דברים את שמעים דא קלא עלאה כלילא מתלת קלין עלאין דאינון תלת ספירן עלאין ועל אימא עלאה אתמר ותמונה אינכם רואים זולתי קול אבל בת קול עלה אתמר וכל העם רואים את הקולות ואת ודאי דאתמר בה ותמונת ה' יביט קולות אינון מסטרא דעמודא דאמצעייתא איהו קול השופר שביעאה באימא עלאה ולתתא שית קלין], ובספר הבהיר (סי' כז [ומאי ותמונה אינכם רואים זולתי קול (דברים ד' יב) ההוא כדאמר להם משה לישראל (שם ט"ו) כי לא ראיתם כל תמונה, תמונה ולא כל תמונה. משל למה"ד למלך שעומד על עבדיו מעוטף כסות לבנה לא די לאימת מלכות שיסתכלו במלבושיו, ועוד רחוק היה המלך ושמעו את קולו, יכולים לראות גרונו, אמרת לא, הא למדת שראו תמונה ולא כל תמונה. והיינו דכתיב (שם) ותמונה אינכם רואים זולתי קול, וכתוב (שם) קול דברים אתם שומעים]. עיי"ש אריכות (כללים ח"ב ע ע"ב).

<p>דמיונות וחזיונות כמו המבין דבר מתוך דבר והמדמה דבר לדבר אבל מראה דאידי בעין השכל אידי כאור דנהיר בבת עינא דבת עינא אידי אוכמא 'שחורה אני ונאווה אור דנהיר בה ההוא חוורו דלגו והאי בה עינא אידי נר מצוה נהורא דנהיר בה מלגו 'ותורה אור</p>	<p>דמיונות וחזיונות כמו המבין דבר מתוך דבר והמדמה דבר לדבר אבל מראה שהוא בעין השכל הוא כאור שמאיר בבת עין שבת היא עין שחורה שחורה אני ונאווה אור שמאיר בה אותו לבן שלפנים ובת עין זו היא נר מצוה אור שמאיר לה מבפנים ותורה אור.</p>
<p>אמר בוצינא קדישא היינו מאי דאמינא²¹³ דכען באורייתא אתגליא לך קב"ה ושכינתיה והאי איהו יהו"ה במראה אליו אתודע במראה אימא²¹⁴ עלאה אתידע לך בדעת בן י"ה בחלום אדבר בו 'ה"א בתראה חלמא בסתימו דעינין ובג"ד אתקריאת אספקלריאה שאינה מאירה נבואה אידי מראה בפתיחו דעינין ושלשה גוונין בעינא לקבל תלת אבהן דבהון נהירא בת יחידאה תרין כנפי עינא נצה והוד מראה לא אתחזיא²¹⁵ אלא בהון כד אינון פתחין אידי מראה בהקיץ וכד אינון סגירין איהו מראה בחלום</p>	<p>אמר הנר הקדוש היינו מה שאמרתי שכעת בתורה התגלה לך הקדוש ברוך הוא ושכינתו וזהו יהו"ה במראה אליו אתודע במראה אמא העליונה נודע לך בדעת בן י"ה בחלום אדבר בו אות ה"א אחרונה. חלום בסתום עיניים ומשום זה נקראת אספקלריה שאינה מאירה נבואה היא מראה בפתיחת עיניים ושלשה צבעים בעין כנגד שלשת האבות שבהם מאירה בת יחידה שתי כנפי העין נצה והוד המראה לא נראה אלא בהם כשהם פתוחים הוא מראה בהקיץ וכשהם סגורים הוא מראה בחלום.</p>
<p>א"ל רעיא מהימנא בריך אנת לקב"ה קום אשלים פקודין לאנהרא מראה איהו עלאה בהון לקב"ה אמר ליה בוצינא קדישא י' אידי בת עינא 'כי נר מצוה ותורה אור ה²¹⁶ ו' דנהיר בה ה' ג' גוונין דעינא ותרין כנפי עינא חמש אור נהרין בה מלגאו ה' עלאה דאידי אורה מראה²¹⁷ ע"כ</p>	<p>אמר לו רועה הנאמן ברוך אתה לקדוש ברוך הוא קום השלם מצוות להאיר מראה איהו עליון בהם לקדוש ברוך הוא אמר לו הנר הקדוש י' היא בת עין כי נר מצוה ותורה אור ה"ו שמאיר בה ה' שלשת גווני העין ושתי כנפי העין חמשה אור מאירים בה מבחוץ ה' עליונה שהיא אור המראה.</p>
<p>(צו כז א פקודא לעשות העולה)</p>	
<p>ארבעים²¹⁸ יכנו לא יוסיף וגו' פקודא דא להלקות לרשע דאיהו סמאל דעתיד קב"ה למחאה ליה חמשין מהאן בנין דעבד גרמיה אלוה ייתי יחודא דמייהדן ביה ישראל בכל יומא בכ"ה כ"ה אתוון וימחי בהון למאן דשוי גרמיה אלוה ולאן איהו אלא עבד מטונף²¹⁹</p>	<p>ארבעים יכנו לא יוסיף וגו' מצוה זו להלקות הרשע שהוא סמאל שעתיד הקדוש ברוך הוא להכותו חמשים מכות משום שעשה עצמו אלוה יבא היחוד שמיחדים בו ישראל בכל יום בכ"ה אותיות ויכה בהם את מי ששם עצמו</p>

²¹³ ר"ל בתחלה נתגלה לו המראה בת עין, ואח"כ אור של בת עין (יהל אור).
²¹⁴ ר"ל דכל ד' דרגין כאן, יקו"ק חכמה, במראה בינה, אתודע דעת, עד"א, בחלום מל'. (נעה"ג וזהו שמסיים ברע"מ בן י"ק, ר"ל הן ג' דרגין ראשונים, ובחלום דרגא ד') (יהל אור).
²¹⁵ דנ"ה מהן הנבואה, כשהן פתוחין הנבואה, ובזמנא"ז שהן סגורים, בחלום אדבר בו, כמ"ש בגמ' {חגיגה ה:} (יהל אור).
²¹⁶ נמחק ציהל אור.
²¹⁷ דאידי אור המראה. כצ"ל. ור"ל ו' אור בת עין, וחמש אור ה' עילאה הוא אור המראה (יהל אור).
²¹⁸ מה שחסר כאן עיין בסוף הספר סימן טז (הערת הזהר).
²¹⁹ האור דא"ס המתלבש באצילות הנה הוה ההתלבשות שם בדרך יחוד להעשות חד עמו, וממלא אותה בכל מלוואה, ע"ד הנשמה שמתייחד עם הגוף וממלא אותו בכל מלוואו, עד שנעשה כל הגוף

<p>ואלין דסרחו בה' תקין (למחאה) לון קב"ה למחאה ביו"ד ה"א וא"ו דאינון ארבעים חסר חד ובהאי שמא מחא קב"ה ערה מכתשין לאדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא בנין דכלהו סרחו באת ה'220 ובג"ד 'כי עשית זאת ע"כ221</p>	<p>אלוה ואינו אלא עבד מטונף ואלו שסרחו בה' תקן להם הקדוש ברוך הוא להכות ביו"ד ה"א וא"ו שהם ארבעים חסר אחת (להכות) ובשם זה מכה הקדוש ברוך הוא עשר מכות את האדם ועשר לחוה עשר לנחש ותשע לארץ משום שכולם סרחו באות ה' ולכן כי עשית זאת.</p>
<p>כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו וגו' יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה 'פקודא דא ליבם אשת אח דאשת אח איהי ד' ועם א"ח איהי אחד ואם ח"ו לביה לאו איהו למייתי אח על ד' דאיהי אתתיה בת זוגיה דא"ח עביד פרודא ועאל סמאל אל אחר באמצעיתא ואתמר ביה 'ושחת ארצה לבלתי וגו' דאסתלק קוצא222 דאת ד' מן אחד ובגין דא 'והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו והשחתת זרעא מנע מניה כמה ברכאן ופרודא דייחודא ובג"ד 'ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה' וימתהו ה'</p>	<p>כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו וגו' יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה מצוה זו ליבם אשת אח שאשת אח היא ד' ועם א"ח היא אחד ואם חס ושלום שלבו אינו להביא א"ח על ד' שהיא אשתו ובת זוגו של א"ח הוא עושה פירוד ונכנס סמאל אל אחר באמצע ונאמר בו ושחת ארצה לבלתי וגו' שהסתלק קוץ של אות ד' מן אחד ומשום זה והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו והשחתת הזרע מנעה ממנו כמה ברכות ופרוד היחוד ולכן ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה' וימתהו ה'.</p>
<p>וייחודא דאח עם ד' בצדיק ובעז בנין דאתתקף על יצריה אקרי צדיק והאי איהו בוע"ז ב"ו ע"ז תקיף ביצירה (אויב לג') הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ודא יה"ו</p>	<p>ויחוד של אח עם ד' בצדיק ובעז משום שהתגבר על יצרו נקרא צדיק וזהו בוע"ז ב"ו ע"ז תקיף ביצרו הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר וזה יה"ו</p>
<p>רפא/א</p>	
<p>דכלילן תלת אתוון (ס"א אבהן) בצדיק ליבם ה'223</p>	<p>שכלולות שלש אותיות (אבות) בצדיק ליבם ה'.</p>
<p>ובינה224 בן י"ה בנינך אתמר 'וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר כאן רומז שנוי השם וזה מצפ"ץ הכא וזאת לפנים בישראל ודא מצפ"ץ הכא וזאת לפנים בישראל ודא שנוי מקום אהי"ה איה מקום כבודו להעריצו יה"ו הוא אהי"ה וזה שנוי מקום שנוי מעשה אדנ"י א' אהי"ה י' יהו"ה שניהם משתנים באדנ"י.</p>	

ג"כ כולו ח"י, אבל התפשטות אור דקב"ה ושכינתיה המתלבש בהם [ס"מ ונוקביה] רח"ל, הנה הוא אינו בדרך יחוד ח"ו וח"ו, אלא בדרך כניסה לבד שנכנס ושורה שם לפי שעה, ע"ד ישראל שהם שרוים בין האומות בעת הגלות, כן הוא באור שכינתו ית"ש (דע"ה ח"א עט ע"ב).

²²⁰ ולכן נלקין ביק"ו כנ"ל (יהל אור). באת ה' – בתראה (יהל אור).
²²¹ משפטים קיז במדבר שקר תרחק (הערת הזהר).

²²² הוא יסוד המחבר בין א"ח לד', וכשמסתלק הקוץ, ונעשה כעין רי"ש, נק' אחר כנ"ל (יהל אור).
²²³ ר"ל היבמ"ה, יבם ה' (יהל אור).

²²⁴ ר"ל בו ג' אותיות יק"ו (יהל אור).
²²⁵ ר"ל התמורה, דאתחלף הוי"ה בא"ת ב"ש (יהל אור).

<p>אהי"ה²²⁶ איה מקום²²⁷ כבודו להעריצו יהו"ו איהו אהי"ה ודא שנוי מקום שנוי מעשה אדני"י א' אהי"ה י' יהו"ה²²⁸ תרווייהו משתנים באדני"י</p>	
<p>וזאת התעודה בישראל על התעודה אימא עלאה²²⁹ צור תעודה התום תורה בלמודי²²⁹ איהו חותם דעלמא חותם דשמיא וארעא²³⁰ על התמורה שכינתא²³¹ תתאה באן אתר אתמרת²³² בעולימא דילה מטטרוין²³³ וישנה²³³ תמן איהי משנה ואדם²³⁴ דאתמר ביה 'כתפארת אדם לשבת בית' משנה פניו ותשלחהו ובג"ד אוקמוה מארי מתניתין לא כשאני נכתב אני נקרא בעולם הזה נכתב יהו"ה ונקרא אדני"י והא כתיב 'אני יי' לא שניתי בכתיבה לא משתנה אבל בקריאה אשתני בכתיבה דאיהו אתריה²³⁵ לא אשתני בקריאה דאיהי לבר מאתריה אשתני 'השמר מפניו ושמע בקולו אל תמר בו בנין דשפחה דילה אדני"י שמה כשם מטרוניתא וקב"ה ביה אשתני בנין דאיהו נער ביה רוא (רוחא) 'ישוב לימי עלומיו'²³⁶</p>	<p>וזאת התעודה בישראל על התעודה אם העליונה צור תעודה התום תורה בלמודי הוא חותם העולם חותם השמים והארץ על התמורה שכינה תחתונה באיזה מקום התחבאה בנער שלה מטטרוין²³⁰ וישנה שם היא משתנה ואדם שנאמר בו כתפארת אדם לשבת בית משנה פניו ותשלחהו. ולכן פרשוה בעלי המשנה לא כשאני נכתב אני נקרא בעולם הזה נכתב יהו"ה ונקרא אדני"י והרי כתוב אני ה' לא שניתי בכתיבה לא משתנה אבל בקריאה משתנה שכתובה שהוא מקומו לא משתנה בקריאה שהיא מחוץ למקומו משתנה השמר מפניו ושמע בקולו אל תמר בו משום ששפחה שלו אדני"י שמה כשם המלכה והקדוש ברוך הוא בו משתנה משום שהוא נער בו סוד (רוח) ישוב לימי עלומיו.</p>
<p>אבל שכינתא אצל קב"ה לא משתנית וקב"ה לנבה לא אשתני הה"ד 'אני יי' לא שניתי אני שכינתא יי' עמודא דאמצעיתא 'שלף איש נעלו'²³⁷ דא סנדלפון סנדל איהו לגבי קב"ה ונעל לגבי שכינתא אבל תפארת</p>	<p>אבל שכינה אצל הקדוש ברוך הוא לא משתנה והקדוש ברוך הוא לא משתנה אליה זהו שכתוב אני ה' לא שניתי אני השכינה ה' העמוד האמצעי שלף איש נעלו זה סנדלפון סנדל הוא אצלכלפי</p>

²²⁶ כמ"ש איה מקום כו' דסליק לכח"ב, שהן א"ה. דשם הו"ה בת"ת, שהו"ה נק' שם. ומעשה באדני"י, מל', שנק' מעשה (יהל אור).

²²⁷ ר"ל ראה דאהי"ה שנוי מקום, איה מן אהי"ה, כמש"ו דיק'ו גי' אהי"ה רק דו' נתחלף לא"ה [נכתב על הגליון. כמו המשנה מקומו, הוא לא נשתנה, רק מקומו. כן כאן המספר לא נשתנה, רק ו' דיק'ו שינה מקומו למקום א"ה] (יהל אור).

²²⁸ כל בניינו [של שם אדני"י] הוא רק מהשמות דאהיה והויה, וכמ"ש ברע"מ (פ' תצא רעא ע"א) אדני א' אהיה י' הויה, וכן הוא בהקדמת תיקונים (ז' ע"א וכן שם ג' ע"א) (דע"ה ח"א נה ע"ג, דע"ה ח"ב ק ע"ב).

²²⁹ נו"ה, דאתפשט' עד שם (יהל אור).

²³⁰ הנה נודע כי שם אהי"ה באמא וג' אהי"ה בנה"י שלה והם קס"א קמ"ג קנ"א ס"ה תנ"ה כמנין חותם ע"ה (זהר הרקיע).

²³¹ ע' בפרדס שער אב"ע (פרק ד) ובשער הצירוף (פרק ה) (כללים ח"א עא ע"ג).

²³²

²³³ ר"ל שכתוב באסתר וישנה ואת נערויה כו' במט"ט, ששם ש"ס משנה כמש"ו (יהל אור).

²³⁴ ר"ל גם ת"ת נשתנה שם, שינוי השם (יהל אור).

²³⁵ תיקונים (ק"ז ע"ב (וע"ש בהגר"א ד"ה שינוי השם) ושם צ"ח ע"א) (דע"ה ח"א נג ע"ד). ז"ל הגר"א: **שינוי השם דא כו'** - דהוא במט"ט דביה כל התמורות והשינויים וזהו שינוי השם דהשם הו"ה עצמו נשתנה בו ומ"מ קב"ה דאיהו מלגאו לא נשתנה כמש"ל וז"ש אל תמירני בו:

²³⁶ רזא דגלגול בנער (יהל אור).

²³⁷ בחליצה רזא דגלגולא בהאי נער דמט"ט אקרי נעל כמש"ו שעליו אמרו תופר מנעלים היה, ובכל תפירה ותפירה היה מכוון לשכינה (יהל אור).

<p>דכליל שית ספירן איהו גופא ליהו"ה ומלכות גופא לשכינתא דאיהו אדנ"י</p>	<p>קדוש ברוך הוא ונעל אצלכלפי שכינה אבל תפארת שכולל שש ספירות הוא גוף ליהו"ה ומלכות גוף לשכינה שהוא אדני.</p>
<p>ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וגו' פקודא דא לחלוץ והאי איהו חליצת רוחא מההוא גופא²³⁸ דבעי לאנהגא עמיה כאח וההוא קשורא דאחורה²³⁹ דעם אחורה מתיר מניה וההוא רוחא אזיל נע ונד עד דאשכח פרוקא²⁴⁰ הה"ד 'או דודו או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו וגו' ואי לא אשכח והשיגה ידו ונגאל כאורח²⁴¹ דאזיל מאתר לאתר או כעבד דאזיל בשלשלת על צואריה עד דאשכח פדיון מארון דיליה על חוביה ווי למאן דלא אנה²⁴² בן למפרק יתיה</p>	<p>ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וגו' מצוה זו לחלוץ וזוהי חליצת רוח מאותו גוף שצריך לנהוג עמו כאח ואותו קשר האחזה שעם אחיו מתיר ממנו ואותה רוח הולכת נע ונד עד שמוצאת גואל זהו שכתוב או דודו או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו וגו' ואם לא מצא והשיגה ידו ונגאל כשביל שהולך ממקום למקום או כעבד שהולך בשלשלת על צוארו עד שמוצא פדיון מאדונו על הטאו אוי למי שלא הניח בן לגאול אותו.</p>
<p>ואליהו ורבנן מארי מתיבתאן הכא רמזי אין חבוש²⁴³ מתיר עצמו מבית האסורין דאיהו קשור בקשורא דתפלין דיד ואסור בתפלין דרישא כד לית (ליה) בן למפרק ליה מסטרא דבן י"ה בההוא קשירו איהו אח חבוש ואסור דלית ליה רשו למפרק ית גרמיה דאיהו ד' עצמו דאח 'עצם מעצמי קרא לה לגביה²⁴⁴ בקרקפתא דתפלין דרישא ובשר מבשרי קרא לה מסטרא דלבא</p>	<p>ואליהו וחכמי ובעלי הישיבות כאן רמוז אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים שהוא קשור בקשר של תפלין של יד ואסור בתפלין של ראש כשאין (לו) בן לגאול אותו מצד של בן י"ה באותו קשר הוא אח חבוש ואסור שאין לו רשות לגאול את עצמו שהוא ד' עצמו של אח עצם מעצמי קרא לה אליו בקרקפת של תפלין של ראש ובשר מבשרי קרא לה מצד הלב.</p>

²³⁸ הענין כי נפשות האחין דבוקין זו בזו כענפי האילן המסתעפין אלו באלו, ובהיות שנפל האחד, שני לו להקימו הוא אחיו אחיו האוחז בו, ואותו הרוה כריך עם אחיו לפדותו, והוא כריך באשתו מפני שעל ידי שניהם פדיונו, והוא רודף אחר הפדיון, וקשרו עם אשתו פירוש בההיא עובדא דסבא שהוא בסוד רוח שמכניס האדם באשתו כיון שנתייחד עמה, וקשרו עם אחיו הוא מחמת אחזה שם ענפי אילן אחד (אור יקר).

²³⁹ וכל זמן שהוא כרוך באחיו כרוך באשתו ואינה יכולה להנשא, אמנם בהסיר אחיו קשר האחזה ממנו יותר ג"כ קשרו עם אשתו, ולכך היא זקוקה לו עד חליצת נעלו מעל רגליו שאז בזה מתיר קשר האחזה ומתרת היא קשרו עמה. ומה שהיה אותו הרוח שקיט ובוטח על הגאולה עתה נחלץ מקשריו ואזיל נע ונד עד הקב"ה בחמתו יגלגליהו לפי מעשיו בהכנה שיוכן זיווג איש באשתו אליו כפי מעשיו (אור יקר).

²⁴⁰ שייגזור הקב"ה עליה טפח זו כך וכך לפי מעשה הנשמה הנשלפת מלמעלה בה, וכפי הכנת האב והאם (או ריקר).

²⁴¹ הענין כי האיש הזה יהיה על אחד משני דרכים, או היה צדיק או היה רשע, אם הוא צדיק הוא כאורח בלי עונש אלא שהוא רודף עד שימצא [די בערי] כדי גאולתו ויתגלגל בו. ואם היה רשע הוא אז נענש עונש אחר עונש עד יתגלגל (אור יקר).

²⁴² אג"ח. צ"ל אנת (יהל אור).

²⁴³ ר"ל שהקב"ה שחבוש בתפלין ש"ר וש"י אין יכול להתיר כנ"י, שנק' עצמו כמש"ו, משום שהוא קשור עמה ג"כ, ואין חבוש כו' עד שיעשו ישראל תשובה, ויתער אימא עילאה, תשובה, בנ' תרעין דחירו (יהל אור).

²⁴⁴ ר"ל בתפלין ש"ר שעל עצם הגולגולת, קרא עצם, ובתפלין ש"י שנגד בשר הלב, קורא בשר. ומסט' דתפלין ש"י שחבוש עמה שם אין מתיר כו' (יהל אור).

<p>ולא לחנם אמר הקדוש ברוך הוא כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו כאלו פדאני לי ולבני מבין העכו"ם וכמה בני נשא דקא משתדלי באורייתא ועבדי גמילות חסדים ומצלין ולא אתפרק קב"ה ושכינתיה וישראל אלא דישתדל באורייתא לחבר יתה בקב"ה וגמילות חסד הא אוקמוה דהא אין חסיד אלא המתחסד עם קונו דכל פקודין דעביד למפרק בהו שכינתיה ובהא עביד חסד עם קב"ה</p>	<p>ולא לחנם אמר הקדוש ברוך הוא כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו כאלו פדאני לי ולבני מבין העובדי כוכבים ומזלות וכמה בני אדם שעוסקים בתורה ועושים גמילות חסדים ומתפללים ולא נגאל הקדוש ברוך הוא ושכינתו וישראל אלא שיעסוק בתורה לחבר אותה עם הקדוש ברוך הוא וגמילות חסד הרי פרשוה שהרי אין חסיד אלא המתחסד עם קונו שכל המצוות שעשה לגאול בו שכינתו ובוה עושה חסד עם הקדוש ברוך הוא.</p>
<p>מאן דגמיל חסד בשכינתיה עם קב"ה גמיל בגין דכד חבו ישראל וקב"ה הוה בעי ליסרא לון אימא הות רביעא עלייהו עד דנפקו לתרבות רעה קב"ה מה עביד תריך בני מלכא ומטרוניתא ואיהו אומי דלא יהדר לאתריה עד דמטרוניתא אתהדרת לאתרהא ומאן דהדר בתשובה וגמיל חסד בשכינתא ובכל אורייתא ובפקודין דילה ולאן איהי אלא למפרק שכינתא דא עביד חסד עם קונו וכאילו פריק ליה ולשכינתיה ולבניו</p>	<p>מי שגומל חסד עם שכינתו הוא גומל עם הקדוש ברוך הוא משום שכשחטאו ישראל והקדוש ברוך הוא היה רוצה ליסרם האם היתה רובצת עליהם עד שיצאו לתרבות רעה מה עשה הקדוש ברוך הוא מגרש את בני המלך והמלכה והוא נשבע שלא יחזר למקומו עד שהמלכה תחזר למקומה ומי שהחזר בתשובה וגומל חסד עם השכינה ובכל התורה ובמצוותיה ולא היא אלא לגאול את השכינה זה עושה חסד עם קונו וכאלו גואל אותו ואת שכינתו ואת בניו.</p>
<p>אמר אליהו וכל ראשי מתיבתאן רעיא מהימנא אנת הוא האי ב"נ אנת הוא בר מן מלכא ומטרוניתא דאשתדלות דילך לגבי קב"ה לאו כמאן דעביד חסד עם קונו אלא כברא דמהוייב לשווייה גרמיה ותוקפיה למפרק אבא ואימא ומסר גרמיה למיתה עלייהו דמאן דלאו איהו ברא דמלכא ועבד טיבו עם מלכא ועם מטרוניתא ודאי האי אתחשיב דעביד חסד עם קונו</p>	<p>אמר אליהו וכל ראשי הישיבות רועה הנאמן אתה הוא האיש הזה אתה הוא בן מהמלך והמלכה שהשתדלותך לקדוש ברוך הוא לא כמי שעושה חסד עם קונו אלא כמו בן שמחויב לשים עצמו וכחו לפדות אבא ואמא ומסר עצמו למיתה עליהם שמי שאינו בן המלך ועושה טובה עם המלך והמלכה ודאי זה נחשב שעושה חסד עם קונו.</p>
<p>קם רעיא מהימנא ואשתתח קמי קב"ה ובכה ואמר בן יהא רעוא דיליה דיחשיב לי כבר דעובדין דילי לגבי קב"ה ושכינתיה יהון לגביה כברא דאשתדל בהון בתר אבוי ואמיה דרחים לון יתיר מגרמיה ונפשיה רוחיה ונשמתיה וכל מה דהוה ליה הוה חשיב לון לאין</p>	<p>קם רועה הנאמן והשתתח לפני הקדוש ברוך הוא ובכה ואמר כן יהי רצון שלו שיחשיב אותי כבן שהמעשים שלי לקדוש ברוך הוא ושכינתו יהיו אליו כמו בן שעוסק בהם אחר אביו ואמו שאוהב אותם יותר מעצמו ונפשו רוחו ונשמתו וכל מה שהיה לו היה חושב להם לאין</p>
<p>רפא/ב</p>	
<p>רע"מ</p>	

²⁴⁵ דבידיהו הגאולה (יהל אור).

<p>למעבד בהון רעותיה דאבא ואמא ולמפרק לון בהון ואע"ג דידענא דכלא ברשותיה רחמנא לבא בעי בההוא זמנא אתא קב"ה ונשיק ליה ואמר רעיא מהימנא ודאי אנת הוא ברא דילי ודשכינתא רבנן ומלאכין נשקו בר²⁴⁶ קמו כלהו ונשקו ליה וקבילו ליה לרב ומלכא עלייהו</p>	<p>לעשות בהם רצון של אבא ואמא ולפדות אותם בהם ואף על גב שידעתי שהכל ברשותו הרחמן רוצה את הלב באותו זמן בא הקדוש ברוך הוא ונשק אותו ואמר רועה הנאמן ודאי שאתה הוא בן שלי ושל השכינה רבנן ומלאכים נשקו בן קמו כולם ונשקו לו וקבלו אותו לרב ומלך עליהם.</p>
<p>והיה בהניח יי' אלהיך וגו' תמחה את זכר עמלק וגו' פקודא דא להכרית זרעו של עמלק דהא קב"ה אומי דלא יחזור על כרסיה עד דיטול נוקמא מניה פתח רעיא מהימנא ואמר ודאי בג"ד הוּ אַזְלִי²⁴⁷ במדברא ועל ימא ולא ייעלון בארעא דישראל עד דיטול נוקמא מניה דעמלק</p>	<p>והיה בהניח ה' אלהיך וגו' תמחה את זכר עמלק וגו' מצוה זו להכרית את זרעו של עמלק שהרי הקדוש ברוך הוא נשבע שלא יחזור לכסאו עד שיקח נקמה ממנו פתח רועה הנאמן ואמר ודאי משום זה היו הולכים במדבר ועל הים ולא יכנסו בארץ ישראל עד שיטל נקמה מעמלק.</p>
<p>עמלק מאן הוא לעילא²⁴⁸ דהא חזינן דבלעם ובלק סתמן הוּ נשמתין דלהון ובגין דא הוּ שנאין לישראל יתיר מכל אומה ולישן ובג"ד עמלק רשים בשמהון ע"ם מן בלעם ל"ק מן בלק ודכר ונוקבא²⁴⁹ אינון עמלקים ועלייהו אתמר 'לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל'²⁵⁰</p>	<p>עמלק מהו למעלה שהרי ראינו שבלעם ובלק היו נשמותיהם משם ומשום זה שנאו את ישראל יותר מכל אומה ולשון ולכן עמלק רשום בשמם ע"ם מבלעם ל"ק מבלק וזכר ונקבה הם עמלקים ועליהם נאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל.</p>
<p>כגוונא שיש בישראל ארבע אנפין יעקב ישראל רחל לאה²⁵¹ ישראל עם לאה יעקב עם רחל לקבל 'ופני נשר לארבעתם'²⁵² הכי אית</p>	<p>כדוגמא שיש בישראל ארבע פנים יעקב ישראל רחל לאה ישראל עם לאה יעקב עם רחל כנגד ופני נשר לארבעתן כך יש</p>

²⁴⁶ ר"ל בר של הקב"ה ושכינתיה (יהל אור).

²⁴⁷ הרי מפרש קרא ולא נחם אלהים דרך ארץ פלישתים כי קרוב הוא ליכנס לארץ ישראל, כי אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמת יצר הרע, ושבו מצריימה אל הקליפות כשהיו ולזה רצה שיבטלו כח הקליפות ויעכלו אותה, ולכן ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף, והיינו אומרו "הוּ אַזְלִי במדברא ועל ימא וכו' (אור יקר).

²⁴⁸ כלומר אי זה חלק מתקליפה הוא, והטעם שצריכים אנו לזה הוא כי שבעים אומות משבעים שרים חיצוניים ועם כל זה חזינא דבלעם ובלק שהיו פרטים מהשר הגדול עמלק לא מצד המשפחה אלא מצד הנשמה וזהו שאמר "מתמן הוּ נשמתין דלהון ובגין דא הוּ שנאין לישראל יתיר מכל אומה וכו'" א"כ מוכרחים אנו לומר שאם היות שיש חיצוניים שונאים לקדושי' יש חלק אחד שונא ביותר והוא חלק הנקרא עמלק וצריך לחקור מאן איהו אמנם נחלק שם עמלק לשני חלקים מפני שהם שני כוחות עמלקים דהיינו דכר ונוקבא (או ר יקר).

²⁴⁹ בלעם ובלק. וכן העמלקים הן לשון רבים (יהל אור).

²⁵⁰ הם עמל ועון נגדיים ליעקב ולישראל והיינו ששני כוחות שאמרו שהם זכר ונקבה מתחלקים לשני נקבות ושני זכרים, והשני זכרים שהם נגדיים לישראל ויעקב הם עמל ואון יש שנים אחרים שהם שתי נקבות, והענין יתבאר מתוך אומרו לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל במה שנדע מה ענין ישראל ומה ענין יעקב (אור יקר).

²⁵¹ והיינו שהנקבה בסוד ה' ראשונה לימין נקראת לא"ה וה' אחרונה לשמאל נקראת רח"ל ואות י' בתפארת נקראת ישראל ואות ו' ביסוד נקראת יעקב והיינו קוד ארבע [פנים] פני נשר שעל הנשר נאמר דרך הנשר בשמים, כי אד"ם וחול"ה פני אדם, אברהם ושרה פני אריה, יצחק ורבקה פני שור ישראל ויעקב לאה רחל והיינו פני נשר לארבעתם, וכבר פירשו בזוהר היאך כ"א שימש בארבעה נשים (אור יקר).

²⁵² כי הנה ידוע כי אדם וחיה הם פני אדם ואברהם ושרה הם פני אריה ויצחק ורבקה הם פני שור ויעקב וארבעת נשיו הם פני נשר וזהו פני נשר לארבעתן. (זהר הרקיע).

<p>ארבע פנים לעמלק קסם ונחש עמל ואון עמל עמל רשום בעמלק והמן שהיה מצד עמלק ישוב עמלו בראשו וכל אלופי עשו מעמלק היו ולמעלה עמלק סמאל עמל נחש און ומרמה שמפתה את האדם לחטא לקדוש ברוך הוא קס"ם ק' מעמלק ס"ם מסמאל נח"ש א"ל מסמאל (כאן חסר).</p>	<p>ארבע פנים לעמלק קסם ונחש עמל ואון עמל רשום בעמלק והמן שהיה מצד עמלק ישוב עמלו בראשו וכל אלופי עשו מעמלק היו ולמעלה עמלק סמאל עמל נחש און ומרמה שמפתה את האדם לחטא לקדוש ברוך הוא קס"ם ק' מעמלק ס"ם מסמאל נח"ש א"ל מסמאל (כאן חסר).</p>
<p>עליו נאמר לאברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך בית מולד שלך מבתי הלבנה הללו או בתי שבתאי או בתי מאדים שעל בתי מאדים ובתי שבתאי ולבנה רביעי ואין מתחילין בשני ברכיעי (ואין מתחילין בשני ואין מסיימים ברכיעי) שמאדים אדום החמה גיהנם אם של עשו שנולדה ביום השני והלבנה היא טוב ורע טוב במלואה ורע בחסרונה.</p>	<p>עליה אתמר לאברהם 'לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך בית מולד שלך מבתי הלבנה הללו או בתי שבתאי או בתי מאדים דבתי מאדים ובתי שבתאי ולבנה רביעי (ואין מתחילין בשני ואין מסיימים ברכיעי) שמאדים אדום החמה גיהנם אם של עשו שנולדה ביום השני והלבנה היא טוב ורע טוב במלואה ורע בחסרונה.</p>
<p>ומשום שהיא כלולה מטוב ורע מונים בה ישראל ומונים בה בני ישמעאל וכשלוקה במלואה סימן לא טוב לישראל וכשלוקה בחסרונה סימן רע לישמעאלים ובוה ואבדה חכמת חכמיו חכמה של ישמעאלים ובינת נבונים תסתתר דאינון לא ידעין בבריאתן אלא בשמושא דילהון כפי שנוי עלמא בהליכתן ושימושן וסיהרא אתבריאת ביזמא רביעאה ובחסרונה דילה עניות אתבריאת לילית שבתאי דאיהו רעב וצמאון ולקותא דנהורין עלה אתמר 'יהי מארת חסר 'מארת יי' בבית רשע 'והוטא ילכד בה בבית הסהר דילה וצדיק ימלט ממנה.</p>	<p>ובגין דאיהי כלילא מטוב ורע מונין בה ישראל ומונין בה בני ישמעאל וכד לקת במלואה סימנא לא טוב לישראל וכד לקת בחסרונה סימן רע לישמעאלים ובהאי 'ואבדה חכמת חכמיו חכמה דישמעאלים ובינת נבונים תסתתר דאינון לא ידעין בבריאתן אלא בשמושא דילהון כפי שנוי עלמא בהליכתן ושימושן וסיהרא אתבריאת ביזמא רביעאה ובחסרונה דילה עניות אתבריאת לילית שבתאי דאיהו רעב וצמאון ולקותא דנהורין עלה אתמר 'יהי מארת חסר 'מארת יי' בבית רשע 'והוטא ילכד בה בבית הסהר דילה וצדיק ימלט ממנה.</p>
<p>ואית ככבא אחרא נקודא זעירא²⁵⁶ נקוד על שפחה דאיהו מארת ודא חולם בת מלך²⁵⁷ שבת מלכתא דשלטנותא דתרווייהו²⁵⁸ ביום שביעי דאתמר ביה 'למען ינוח עבדך ואמתך</p>	<p>ויש כוכב אחר נקודה קטנה נקוד על שפחה שהוא מארת וזה חולם בת מלך שבת המלכה ששלטון שניהם ביום השביעי שנאמר בו למען ינוח עבדך</p>

²⁵³ דנחש הוא יצה"ר מסט' דנוק', שהוא מפתה לאדם כידוע, דפתי לחוה (יהל אור).
²⁵⁴ מאדים נברא ביום ב', ושבתאי ולבנה ביום ד', דע"כ קשין הזוגות {פסחים קט ע"ב קי.}, {דב' ד' הן זוגות (יהל אור).
²⁵⁵ דמאדים וחמה אינון גיהנם, אימא דע"ר וסט"א, ושבתאי ולבנה הן לילית, נוק' תחתונה, סוף ד' דרגין, והן ד' נוק' כידוע {עי' ע"ח שמ"ט פ"ט}, והן ד' כוכבים רעים, והכל מצד חצונותם, עננין דמכסין להון, כמ"ש בפ' פנחס {רנא:}. וחמה נבראת ביום ב', וסומקא דחמה הוא מאדים, גיהנם. וכן לבנה ביום ד', מארת חסר, מארת ה' בבית רשע, הוא בית הסהר דילה, בור רק, עניות, רק מכלום, מים אין בו כו' {שבת כב.}, מדור הראשון דגיהנם (יהל אור).
²⁵⁶ טוב שבה, חולם דמאורות (יהל אור).
²⁵⁷ לכן הוא בחולם, מלך ע"ג אתוון, מן ה' מלכים דנקודות (יהל אור).
²⁵⁸ ר"ל מאדים ושבתאי, שהן דחמה ולבנה, מאדים בלילה, ושבתאי ביום, כידוע מסדר שימושן. וז"ש דסדר בריאתן כו' (יהל אור).

<p>דסדר בריאתן לאו כסדר שמושן ובג"ד חמ"ה ומ"אדים סומקי דגיהנם אתבריאו ביומא תניינא לבנה שבתאי אתבריאו ביומא רביעאה כפנא וחשוכא ובג"ד אין מתחילין בב"ד בנין דגיהנם אתברי ביומא תניינא ולקווא דנהורין ביומא רביעאה</p>	<p>ואמתך שסדר בריאתם לא כסדר שמושם ולכן חמ"ה ומאדי"ם אדומים של הגיהנם נבראו ביום שני לבנה שבתאי נבראו ביום רביעי רעב וחושך ולכן אין מתחילים בשני ורביעי משום שגיהנם נברא ביום שני ולקוי מאורות ביום רביעי.</p>
<p>ככ"ב עליה אתמר דרך ככב מיעקב דדרגיה ביומא תליתאה וביה ויהי ביום השלישי בהיות הבקר²⁵⁹ דביה נחית קב"ה למיהב אורייתא לישראל בה יחידה למהוי עמיה שבת מלכתא דאיהו יום שלישי כליל תלת ענפי אבהן ש בת (מלכתא) יחידאה דשולמנותא דילה²⁶⁰ כליל שבת ביה אתעבידת שבת</p>	<p>ככ"ב עליו נאמר דרך כוכב מיעקב שדרגתו ביום שלישי ובו ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר שבו ירד הקדוש ברוך הוא לתת את התורה לישראל בת יחידה להיות עמו שבת המלכה שהוא יום שלישי כולל שלשת ענפי האבות ש' הבת (המלכה) היחידה ששלטונה כליל שבת בו נעשית שבת.</p>
<p>ובג"ד חולקין מארי מתניתין על מתן תורה בת יחידה דא אמר בשלישי נתנה תורה ודא אמר בשביעי נתנה תורה ואיהי בת יחידה דאחידת בעמודא דאמצעייתא תליתאה לאבהן ובצדיק שביעית ליה בת יחידה וכד איהי עמרה²⁶¹ על רישיה אתקרי ביה שביעי דהוא ששי הוה דככב דילה צדק ובת יחידה שבת מלכתא אתקרי צדק ובגין דא תורה אחידא בין יום ו' וז'</p>	<p>ולכן חולקים בעלי המשנה על מתן תורה בת יחידה זה אמר בשלישי נתנה תורה וזה אמר בשביעי נתנה תורה והיא בת יחידה שאוחזת בעמוד האמצעי שלישי לאבות ובצדיק שביעית לו בת יחידה וכשהיא עמרה על ראשו נקרא בו שביעי שהוא היה ששי שכוכבו צדק ובת יחידה שבת המלכה נקראת צדק ומשום זה תורה אחוזה בין יום ג' וז'.</p>
<p>ואיהו כ"ב מן כוכ"ב כ"ו כי שמש ומגן יהו"ה צבאות שכינתא מלכות הקדש בך יברך ישראל כ"ב אתוון דאורייתא כ"ב כלילא מתלת דרגין כ' כתר ב' בינה יהו"ה כליל תרווייהו חכמה וכלא כליל כוכ"ב²⁶² דרגא דעמודא דאמצעייתא</p>	<p>והוא כ"ב מן כוכ"ב כ"ו כי שמש ומגן יהו"ה צבאות שכינה מלכות הקדש בך יברך ישראל כ"ב אותיות התורה כ"ב כלול משלש דרגות כ' כתר ב' בינה יהו"ה כולל שניהם חכמה וכוכ"ב כולל הכל דרגת העמוד האמצעי.</p>
<p>ושכינתא איהי לבנה לבון ההלכה רחמי בסטרא דחסד ואתקריאת חמה ברה כחמה מסטרא דגבורה פני משה כפני חמה סיהרא אפילה מעוט דסיהרא שפחה דילה גיהנם²⁶³ חמה בישא שפחה דילה²⁶⁴ שבתאי לקווא</p>	<p>והשכינה היא לבנה לבון ההלכה רחמים בצד החסד ונקראת חמה ברה כחמה מצד הגבורה פני משה כפני חמה הלבנה אפילה מעוט הלבנה שפחה שלה גיהנם חמה רעה שפחה שלה שבתאי לקוי</p>

²⁵⁹ כליל תלת (נוסף ציהל אור).

²⁶⁰ בת בשבת, וש' בשבת (יהל אור).

²⁶¹ עטרה בראש צדיק נק' שביעי. ר"ל דבת"ת היא אות רביעי' שבשם, והיא נק' רביעית ההין, שהוא שלישי. ובצדיק שהוא ששי, נק' שביעי (יהל אור).

²⁶² ר"ל בכח"ב (נ"א בכוכ"ב). כו"ב (ר"ת כתר ובינה) כ"ב, וחכמה כ"ו, הרי כוכ"ב. ולמטה, עד"א כ"ו, ושכינה כ"ב וכלא כליל עד"א, כוכ"ב (יהל אור).

²⁶³ סיהרא אפילה מעוט דסיהרא שפחה דילה גיהנם – נמחק יהל אור.

²⁶⁴ דילה גיהנם סיהרא אפילה מעוט דסיהרא שפחה דילה (יהל אור).

המאורות חלול שבת שפחתה שמוחזרה עורף לגברתה בכל יום	דנהורין חילול שבת ²⁶⁵ שפחה דילה דאהדרת עורף לגברתה בכל יומא
	רפכ/א
	רע"מ
ויום ומתגברת עליה בחטאי ישראל בניה זהו שכתוב ושפחה כי תירש גברתה ששלטון השפחה לא היה אלא ביום השני בגיהנם וברביעי בלקוי המאורות וחזרה לשלוט בכל יום ויום.	ויומא ואתגברת ²⁶⁶ עלה בחובין דישראל בנהא הה"ד 'ושפחה כי תירש גברתה דשולטנותא דשפחה לא הוי אלא ביומא תניינא בגיהנם וברביעי בלקותא דנהורין ואתהדרת לשלטאה בכל יומא ויומא
ובת מלך אסורה ²⁶⁷ בסרכות בבית הסוהר בגלותה והיא קן של סמאל בין הכוכבים והקדוש ברוך הוא נשבע אם תנביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנד משם אורידך נאום ה' ושכינה נגה ונגה לאש ומכאן קראו לבית הכנסת אש נוגה.	ובת מלך ²⁶⁸ אסירא ²⁶⁹ בסרכות בבית הסהר בגלותא דילה ואיהי קינא דסמאל בין ככביא וקב"ה אומי 'אם תנביה כנשר ואם בין ככבים שים קנד משם אורידך נאם יי' ושכינתא נגה ונגה לאש 'ומהכא קרו לבי כנשתא אש נוגה
אש מאדים לשון של אודם "טור אודם פטרדה" נוגה אש לבנה ושניהם פני חמה ופני לבנה נצה והוד אותם שלקחו לבן מחסד ואדום מגבורה אהרן ודוד משם היו אחד לקח רחמים ואחד לקח דין דוד מצד השמאל והוא אדמוני אהרן איש חסד ושניהם נביאי אמת משם פני משה היו מאירים בנבואה של בינה היא חמה (אמא) עליונה משם נבואתו.	אש מאדים לישנא דאודם 'טור אודם פטרדה נוגה אשא חיורא ותרווייהו פני חמה ופני סיהרא נצה והוד אינון דנטלו חוורו מחסד וסומקו מגבורה אהרן ודוד מתמן הוון ²⁷⁰ חד נטיל רחמי וחד נטיל דינא דוד מסטרא דשמאלא 'והוא אדמוני אהרן איש חסד ותרווייהו נביאי קשוט ²⁷¹ מתמן פני משה ²⁷² הוון נהירין בנבואה דבינה ²⁷³ איהו חמה (אימא) עלאה מתמן נבואה דיליה ²⁷⁴

²⁶⁵ שבתאי, ושליט ביום שבת (יהל אור).

²⁶⁶ בגלותא (יהל אור).

²⁶⁷

²⁶⁸ חולם דמאורות, נקוד' זעירא, לבנה בריאה. אחידא בסרכות במרה לבנה (יהל אור).

²⁶⁹ הענין כי השכינה אינה מנהגת העולם ע"י הככבים אלא דוקא השרים, כי השכינה היא מחלקת שפעה לישראל ותמצית השפע והשארית לשרי לשרי האומות והם מתנהגים לאומותם ע"י הככבים והמזלות, וישראל אינם לא תחת מזל ולא תחת כוכב, והשכינה אינה מתלבשת בככבים התחתונים שהם מקום העשיה ושליטת החיצונים, וכאשר גרמו עוונות ישראל שהם בנים לשכינה עלו החיצונים לשלוט ואחזו בככבים ושכינה ע"י סרכות ירצה אל בית הסוהר דהיינו בית שבתאי להנהיג משם כל התחתונים כענין שמני נוטרה את הכרמים והיינו סוד גלות שכינה (אור יקר).

²⁷⁰ ר"ל מעמלק כמש"ו (יהל אור).

²⁷¹ כי מה שדרשו פני משה כפני חמה אינה חמה זאת אלא חמה אחרת דהיינו סוד ברה כחמה שפירשנו לעיל דהיינו בסוד הבינה הנמשך לגבורה, וזהו שאמר מהמן משני ההיכלות יחד (אור יקר).
²⁷² שמשם הנבואה שהם תרי נביאי קשוט, והיינו שני היכלות היכל עצם השמים והיכל נוגה, נוגה היכל הנצח עצם השמים היכל הוד, וכבר פירשנו לעיל כי לבנה בחסד וחמה בגבורה, וכן כוכב חמה יונק מהיכל זכות כדפירש הרשב"י בהיכלות בפרשת תרומה, ולפי הדרך ההוא כוכב מאדים הוא סוד פני חמה הוא בהיכל עצם השמים ופני לבנה בהיכל הנוגה דהיינו היכל הנצח, אמנם לזה יקשה כי האודם לעולם בהוד והלובן בנצח, ואספקלריא המאירה בנצח שאינה מאירה בהוד, א"כ פני חמה בנצח ופני לבנה בהוד דהיינו פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, והיינו שמרע"ה נתנבא באספקלריא המאירה ויהושע בשאינה מאירה ולפים סוגיין נקט בהיפך כי בנצח הוא פני לבנה ובהוד פני חמה, לזה פירש ואמר כי מרע"ה אין נבואתו מכאן אלא מסוד נבואת אהרן איש החסד פני לבנה בלובן הרחמים ודוד אדמוני מצד מדת הוד (או ריקר).

²⁷³ פני חמה בהוד כנ"ל, ונתן ההוד למשה (יהל אור).

²⁷⁴ ואם כן לא יקשה עתה אומרנו לבנה בנצח חמה מאדים בהוד כדמסיים ואזיל. ונגדית לככבים אלה הקדושים הם מאדים אדום כדמפרש ואזיל, ולפי זה מאדים הוא יונק מהיכל הוד, והרשב"י ע"ה

<p>בהון עשו²⁷⁵ חייבא עבד אדום ונוקבא דיליה מאדים איהי שפיכות דמים של ישראל וגרמה דמטרוניתא אתקיים בה 'נתנני יי' בידי לא אוכל קום²⁷⁶ נתנני שוממה כל היום דוה הוד דוה אתהדר²⁷⁷ דנצח והוד לקבליהו יכין ובוועז שתיהן אשר הבית נשען עליהם²⁷⁸ דבי כנשתא אתקריאת על שמייהו אש נוגה²⁷⁹ כדקא אמרנא.</p>	<p>בהם עשו הרשע עבד אדום ונקבה שלו מאדים היא שפיכות דמים של ישראל וגרמה שבמלכה התקיים נתנני ה' בידי לא אוכל קום נתנני שממה כל היום דוה הוד הפך לדוה שנצח והוד כנגדם יכין ובוועז שתיהן אשר הבית נשען עליהם שבית הכנסת נקרא על שמם אש נוגה כמו שאמרנו.</p>
<p>ושפחה רעה היא קבורה ובה אסירא לגבירתא ואיהי שבתאי²⁸¹ קרה ויבשה בקבורתא דעפרא ואיהי מות דעניותא דאורייתא²⁸² ואיהי קבורת עני מכוסה בה בשבע מיני מדורות דאיהי כלילא משבע ככביא כמה דשבת מלכתא כלילא משבע ואינון שבע ככביא מסטרא דגבורה (ס"א דגבירתא) 'שבע שני השבע²⁸³ מסטרא דשפחה שבע שני הרעב דעלייהו אמר נביא 'לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי יי'</p>	<p>ושפחה רעה היא קבורה ובה אסורה²⁸⁰ לגבירתא והיא שבתאי קרה ויבשה בקבורת העפר והיא מות של עניות של התורה והיא קבורת עני מכוסה בה בשבע מיני מדורות שהיא כלולה משבעה כוכבים כמו ששבת המלכה כלולה משבע והם שבעה כוכבים מצד של הגבורה (המלכה) שבע שני השבע מצד של שפחה שבע שני הרעב שעליהם אמר הנביא לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה'.</p>
<p>גבירתה גן שפחה אשפה מטונפת מסטרא דערב רב אשפה מעורבת בגן לגדלא זרעים מסטרא דעין הדעת טוב ורע מסטרא דעין אתקריאת שבתאי לילית אשפה מטונפת בגין דצואה מעורבת מכל מיני מנוף ושרין דורקין בה כלבים מתים וחמורים מתים בני</p>	<p>גבירתה גן שפחה אשפה מטונפת מצד של ערב רב אשפה מעורבת בגן לגדל זרעים מצד של עין הדעת טוב ורע מצד של עבודה זרה נקראת שבתאי לילית אשפה מטונפת משום שצואה מעורבת מכל מיני מנוף ושרין שזורקים בה כלבים</p>

שם פירש כי מאדים יונק מהיכל נוגה שהוא היכל הנצח וצדק מהיכל עצם השמים שהוא היכל הוד והוא היפך לזה וזה דוחק והדין עמו, כי ממטה למעלה היכל ראשון לבנת הספיר ומשם יונק שבתאי כדפירשנו שם, ובהיכל שני עצם השמים כוכב צדק והיינו מהוד, אמנם רעיא מהימנא לעיל פירש צד"ק בצדיק ימצא צדק בהיכל לבנת הספיר ושבתיא משתתף עמו כענין המלכות המשותפת עם היסוד בהיכל לבנת הספיר כדפירשנו בספ"ר בשער ההיכלות, ולפי זה מאדים בהיכל הוד, וחמה כבר פירשנו לגבירה נשאר נוגה בהיכל נוגה דזתיינר היכל הנצח, ורשב"י פירש נוגה יונק מהיכל אהבה ולפי דבריו לבנה מהיכל קדש הקדשים ואין כן דעת רעיא מהימנא אלא לבנה בחסד וחמה בגבורה ונשאר נוגה יתר להיכל נוגה כמשמעו, ועם היות שאינם כסדר אין לחוש (או ריקר).

²⁷⁵ באלף הרביעי וחמישי נגד נו"ה כידוע (יהל אור).

²⁷⁶ ברגליו, נו"ה, אלף הד' והה' (יהל אור).

²⁷⁷ ר"ל נתהפך תיבת הו"ד דר"ה. והן גלות בג' הימים, באלף הרביעי, וחמשי, וששי עד הקץ (יהל אור).

²⁷⁸ ולכן בנפלים נפל הבית, בהמ"ק (יהל אור).

²⁷⁹ בנצח (יהל אור).

²⁸⁰

²⁸¹

²⁸² כי מצדה העלם התורה ועל זה נאמר עני מן התורה חשוב כמת, והיינו שהמיתה והקליפה שולטים עליו ועל זה נאמר אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד, ולכך מזומנים אליו שבעה מדורין דגיהנם, והיינו "קבורת עני בשבעה מיני מדורות" כדפירש, וישראל בגלות לא רעב ללחם כי אם לשמוע, שהשכינה בתוך מאסרה שהיא התורה והיא הקליפה מכסה התורה וישראל רעבים וצמאים אליה עד שישברו קליפותיה לשתות מימי התורה שהיא שכינה המלוכשת בה וקבורה בה (אור יקר).
²⁸³ שהם מצד הקדושה השכינה כלולה משבע היא מתלבשת בשבע שני הרעב והם שבע כוכביא קדושים מתלבשים בשבעה חצונים בסוד הגלות וקבורים בסוד שבתאי שחור שחורה קרה ויבשה עפר קר ויבש כדפירשנו, והיינו "קבורה כעפר" (אור יקר).

<p>עשו וישמעאל קבורים בה עכו"ם דאינון כלבים מתים קבורים בה ואיהי קבר דע"ז דקברין בה ערלים דאינון כלבים מתים שקץ וריח רע מטונף מסורח משפחה בישא איהי סרכא דאחידא בערב רב מעורבים בישראל ואחידת בעצם ובשר²⁸⁵ דאינון בני עשו וישמעאל עצם מת ובשר טמא בשר בשדה טרפה דעליה נאמר לכלב תשליכון אותו</p>	<p>מתים והמורים מתים בני עשו וישמעאל קבורים בה עובדי כוכבים ומזלות שהם כלבים מתים קבורים בה והיא קבר של עבודה זרה שקבורים בה ערלים שהם כלבים מתים שקץ וריח רע מטונף מסריח משפחה רעה היא²⁸⁴ סרכה שאחווה בערב רב מעורבים בישראל ואחווה בעצם ובשר שהם בני עשו וישמעאל עצם מת ובשר טמא בשר בשדה טרפה שעליה נאמר לכלב תשליכון אותו.</p>
<p>וכגוונא דאית תריסר מזלות מסטרא דטוב הכי אית תריסר מזלות מסטרא דרע הדא הוא דכתיב 'שנים עשר נשיאים לאמותם דזה לעמת זה עשה האלהים' ורשיעיא אינון אבי אבות הטומאה דאינון טמא מת ושרץ דמטמא לב"נ מאוירו ומתוכו ומגבו ואפי' תוך תוכו דכהנא מסתאב בהון ובגין דא 'על כל נפשות מת לא יבא דרשע קרוי מת ובוצינא קדישא לאביו ולאמו ולא יטמא'²⁸⁶</p>	<p>וכדוגמא שיש שנים עשר מזלות מצד של הטוב כך יש שנים עשר מזלות מצד הרע זהו שכתוב שנים עשר נשיאים לאמותם שזה לעומת זה עשה האלהים והרשעים הם אבי אבות הטומאה שהם טמא מת ושרץ שמטמא את האדם מאוירו ומתוכו ומגבו ואפילו תוך תוכו של הכהן נטמא בהם ולכן על כל נפשות מת לא יבא דרשע קרוי מת והנר הקדוש לאביו ולאמו לא יטמא.</p>
<p>הכא אשכחנא אסותא לגבי דאתמר ביה 'ויתן את רשעים קברו בתר דקבורה דא בגין אבא ואימא דאינון בגלותא עם ישראל אתקיים בי קרא 'ולא יטמא אליהו לא תתעב מלנחתא דאע"ג דאנת כהנא לאביו ולאמו (לא) יטמא דהא קב"ה ושכינתיה בגלותא דאיהי קבורה לון ואנא קבור בנייהו באומאה עלך בשם יי' חי וקיים לא תתעב מלנחתא מלאכין קדישין²⁸⁷ מארי דגדפיין²⁸⁸ באומאה²⁸⁹ עליכו טולו אומאה דא וסליקן לה על גדפיכו שבועת יי' בח"י צדיק וקיים עמודא דאמצעיטא טולו אומאה דא וסליקן לה על גדפיכו במטרוניתא ביקרא דילה לגבי קב"ה</p>	<p>כאן מצאנו רפואה אלי שנאמר בו ויתן את רשעים קברו אחר שקבורה זו משום אבא ואמא שהם בגלות עם ישראל התקיים בי הכתוב ולא יטמא אליהו לא תתעב מלרדת שאף על גב שאתה כהן לאביו ולאמו (לא) יטמא שהרי הקדוש ברוך הוא ושכינתו בגלות שהיא קבורה להם ואני קבור ביניהם בשבועה עליך בשם ה' חי וקיים אל תתעב מלרדת מלאכים קדושים בעלי כנפים בשבועה עליכם קחו שבועה זו והעלוה על כנפיכם שבועת ה' בח"י צדיק וקיים עמוד האמצעי קחו שבועה זו והעלו אותה על כנפיכם במלכה בכבוד שלה לקדוש ברוך הוא.</p>
<p>מלאכין עילאין שליחן דקב"ה מימינא ומלאכין שליחן דילה משמאלא ומלאכין</p>	<p>מלאכים עליונים שליחי הקדוש ברוך הוא מימין ומלאכים שלוחיו משמאל</p>

²⁸⁴ בטחול (יהל אור).

²⁸⁵ נגד עצם מעצמי ובשר מבשרי (יהל אור).

²⁸⁶ ר"ל אע"ג דקוב"ה ושכינה בגלות, מ"מ כבודי לאחר לא אתן, ואינון מטמאין, זהו לאביו ולאמו

כו' (יהל אור).

²⁸⁷ נמחק ציהל א' ור

²⁸⁸ נוסף ציהל אור (קדישין)

²⁸⁹ ר"ל באומאה היא מל' כמש"ו, חי יסוד, וקיים ת"ת (יהל אור).

<p>דאבא ואמא²⁹⁰ יהון סתרין לה עילא ותתא ומכסין לה²⁹¹ באת ו' בשית גדפיין דיליה דאתמר ביה 'שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים דשבועה דיליה²⁹² דאיהי ה' רביעאה ובשתים יכסה רגליו דילה ובשתים מעופפים לה</p>	<p>ומלאכים של אבא ואמא יהיו מסתירים לה למעלה ולמטה ומכסים אותה באות ו' בשש כנפיו שבו נאמר שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים וגו' ששבועה שלו שהיא ה' רביעית ובשתים יכסה רגליו שלה ובשתים מעופפים אותה.</p>
<p>ואנת אליהו דסליקת לעילא העילות והוא טעין לך מכל טוב נחות לגבה ותהוי כרוב תחותא לנחתא כך מלאה כל טוב ומלאכין דאבא ואימא דאינון י"ה (ס"א אסתרו לה) אסחרו לך בנחיתו דילה ומלאכין דבעלה ברא דאבא ואמא ו' כסיוו לה ומעפפין לה משית גדפיין</p>	<p>ואתה אליהו שעלית לעילת העילות והוא טוען אותך מכל טוב רד אליה ותהיה כרוב תחתיה להורידה כך מלאה כל טוב ומלאכים של אבא ואמא שהם י"ה (הסתירו אותה) סובבו אותך בירידתה ומלאכים של בעלה בן אבא ואמא ו' כיסו אותה ומעופפים אותה בשש כנפים</p>
<p>רפכ/ב</p>	
<p>רע"מ</p>	
<p>אב"ג ית"ץ ובל"ץ²⁹³ דתליין מנייהו²⁹⁴ כחשבון ל"ו ודאי איהו שרפים עומדים ממעל לו ונחיתת ה' (נ"א י"ה) דיליה ממירא מכוסה בהון ומלאכין דאינון דצדיק ח"י²⁹⁵ עלמין אסמיכו לה עלייכו כהיון דסמכי לכרסייא</p>	<p>אב"ג ית"ץ ובל"ו שתלויים מהם כחשבון ל"ו ודאי הוא שרפים עומדים ממעל לו ויורדת ה' (י"ה) שלו ממירה מכוסה בהם ומלאכים שהם של צדיק ח"י העולמים הסמיכו אותה עליכם כמו החיות שסומכות את הכסא.</p>
<p>דאע"ג²⁹⁶ דה"א דאצילות דשמא דיהו"ה איהי סמיכת לכלהו לית לכוין לפרחא לעילא ולנחתא לתתא בר מינה כאברין דגופא דלית להון תנועה בר מנשמתא דאברין דאית לה אתפשטו עלייכו לסמכא לכוין בהון דהכי איהי ה' כימא אי אית לה מאנין מתמליין מנה ומתפשטין בהון כנחלים דמתפשטין מן ימא על ארעא ואי לאו איהי ה' בנרמא יחידאה בלא אתפשטותא דנחלין</p>	<p>שאף על גב שה"א של אצילות של שם של יהו"ה היא תומכת לכולם אין לכם לפרוח למעלה ולרדת למטה חוץ ממנה כאברי הגוף שאין להם תנועה חוץ מהנשמה שהאברים שיש לה התפשטו עליכם לתמוך אתכם בהם שכך היא ה' כמו ים אם יש לה כלים מתמלאים ממנה ומתפשטים בהם כמו נחלים שמתפשטים מהים על הארץ ואם לא היא ה' בעצם יחיד בלי התפשטות הנחלים.</p>
<p>הכי מאנין דשכינתא אינון מלאכין קדישין לעילא וישראל לתתא אי אית בהון מארי</p>	<p>כך כלי השכינה הם מלאכים קדושים למעלה וישראל למטה אם יש בהם בעלי</p>

²⁹⁰ דאינהו בעלמא דאתכסייא, בסתר עליון בצל שדי כו' (יהל אור).

²⁹¹ ומכסין לה. כצ"ל (יהל אור).

²⁹² דמלאכים דאו"א י"ה, ומכסין באות ו', והיא ה' רביעאה (יהל אור).

²⁹³ וכו' (יהל אור).

²⁹⁴ שהשם הראשון ו' אותיות, בחושבן ו', נשאר ל"ו אותיות, שכל א' משש, וזהו ממעל ל"ו כמש"ו (יהל אור).

²⁹⁵ דסמיכה בצדיק כו' כידוע (יהל אור).

²⁹⁶ לעל גציהון (יהל אור).

²⁹⁷ כמו חיות דסומכות לכסא, והן באמת סמוכות לכסא, כמ"ש הפייט {בפיוט לקדושת מוסף דיום א' דר"ה אחר קדוש קדוש} נראות נושאות והן נישאות עם הכסא. וז"ש דה"א דאצילות כו' (יהל אור).

<p>מדות בעלי חסד חסידים גבורים בעלי תורה נביאים וכתובים צדיקים אנשי מלכות שנאמר בהם ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך בעמידת התפלה בהיכל המלך אדנ"י מלך שלה יהו"ה והם חכמים ונבונים ראשי ישראל ולא ראשי ערב רב³⁰¹ דאתמר בהון 'היו צריה לראש איהי אתפשטת עלייהו בעשר ספירן דילה בהווא זמנא נחית עלת העלות ביו"ד ה"א וא"ו ה"א לנחתא עלייהו לאקמא שכינתא עלייהו</p>	<p>מדות בעלי חסד חסידים גבורים בעלי תורה נביאים וכתובים צדיקים אנשי מלכות שנאמר בהם ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך בעמידת התפלה בהיכל המלך אדנ"י מלך שלה יהו"ה והם חכמים ונבונים ראשי ישראל ולא ראשי ערב רב שנאמר בהם היו צריה לראש היא התפשטה עליהם בעשר ספירות שלה באותו זמן ירד עילת העילות ביו"ד ה"א וא"ו ה"א לרדת עליהם ולהקים שכינה עליהם.</p>
<p>ובזמנא דויפן כה וכה וירא כי אין איש 'איהי אמרת 'שלמה אהיה כעוטיה מעוטפת בנרמא דלא אתפשטת עלייהו וקב"ה צווח עלה ואמר (איכה א א) איכה ישבה בדד³⁰²</p>	<p>ובזמן של ויפן כה וכה וירא כי אין איש היא אומרת שלמה אהיה כעוטיה מעוטפת בעצמה שלא התפשטה עליהם והקדוש ברוך הוא צווח עליו ואומר איכה ישבה בדד.</p>
<p>אדהכי קם בוצינא קדישא ואמר רבון עלמא הא הכא רעיא מהימנא דאתמר ביה 'והאיש משה³⁰³ ענו מאד עד כען³⁰⁴ וירא³⁰⁵ כי אין איש הא הכא³⁰⁶ והאיש משה דשקיל לשתין רבוא³⁰⁷ דישראל וביה 'ממכון שבתו השגיא דביה אתמר לגבי דרא דגלותא בתראה 'ויי הפגיע בו את עון כלנו ואיהו כליל בעשר מדות³⁰⁸ דבגינייהו אמרת 'לא אשהית בעבור</p>	<p>בין כך קם הנר הקדוש ואמר רבוננו של עולם הרי כאן רועה הנאמן שבו נאמר והאיש משה ענו מאד עד כעת וירא כי אין איש הרי כאן והאיש משה ששקול לשישים רבוא של ישראל ובו ממכון שבתו השגיא שבו נאמר על דור הגלות האחרונה וה' הפגיע בו את עוון כולנו והוא כלול בעשר מדות שבגללן אמרת לא אשהית בעבור העשרה רד עליו</p>

²⁹⁸ קא חשיב עשר מדות, ומתחיל מחסד. נביאים וכתובים נו"ה כידוע, אח"כ חכמים ונבונים חו"ב, ראשי ישראל כ"ע (יהל אור).

²⁹⁹ ר"ל בעל מדה דידה, הוא מארי דצלותא (יהל אור).

³⁰⁰ אדנ"י גי' היכל, והיא היכל של מלך הו"ה, שבו מתעלם, לעלם כתיב, לא כשאני נכתב כו' {פסחים נ ע"ב קידושין עב.}, וה' בהיכל קדשו, וזהו לעמוד בעמידה כמש"ו (יהל אור).

³⁰¹ ר"ל ודאי בכל דור אית ראשים, רק שיהיו בני ישראל (יהל אור). עי' בראשית כה ע"ב (הקדו"ש כז ע"ד).

³⁰² איך ה' ישבה בדד, כנ"ל בגרמ' יחדאה (יהל אור).

³⁰³ פירשו באדרא כי כל מקום שנאמר והאיש סודו היות בו תיקונין דגופא, וכבר פירשנו לעיל כי להשכין סוד שכינה בתחתונים צריך שיהיה למטת תיקונין דגופא דהיינו מארי מדות, והשתא קאמר כי רעיא מהימנא הוא בעל מדות" מדאתקרי איש מורה דאיהו בתיקוני גופא (אור יקר).

³⁰⁴ לא היתה שכינת מתפשטת למטה והיתה כעוטיה משום וירא כי אין איש, עתה כבר נמצא מרע"ה והאיש משה, ואם תאמר שצריך שיהיו מתתקנים בתיקון איש רבים ולא יחיד (אור יקר).

³⁰⁵ ר"ל עד עכשיו אין איש, משה שנק' איש (יהל אור).

³⁰⁶ בשבילו עשה, שעליו השגיא, שבו ממכון שבתו כו' ר"ת משה, וכתב השגיא (יהל אור).

³⁰⁷ והוא. שקול כנגד הכל להשגחה בתחתונים והעד מ'מכון ש'בתו ה'שגיא ראשי תיבות משה, והוא נמצא בתחתונים בסוד גלות שכינה, והוא מכפר על הרבים [הבנים] וזהו וה' הפגיע בו את עדן כולנו, ומשום דאי ייתי משיחא יהיה נקמה רבה בשונאיהם של ישראל כאומרו הנני שולח להם את אליה וכד' פן אבא והכתי את הארץ חרם מפני רוע מעללינו שבידינו (אור יקר).

³⁰⁸ שקול כנגד עשר צדיקים שתלה הקב"ה ההצלה בהם כאומרו לא אשהית בעבור העשרה, דהיינו כדי שיהיו מרכבה לעשר ספירות כענין צדיקים נביאים מארי תורה וכו', והיינו מצד השכינה, וגם כן מצד הזכר יש בו כח להמשיך הזכר אל הייחוד דהיינו ראשונה שמאלו תחת לראשי וימינו תחבוקני (אור יקר).

<p>העשרה נחית עליה לאשנחא על עלמא וקים מילך דאנת קשוט וכל מילך קשוט</p>	<p>להשגיח על העולם וקיים דבריך שאתה אמת וכל דבריך אמת.</p>
<p>דאיהו גמל³⁰⁹ חסד עם שכנתא³¹⁰ וקטיר שפחה דילה בגבורה³¹¹ למהוי שפחה אסירא תחות גבירתה בקשורא דתפלין ואשתדל בגינה בתורת אמת³¹² תורת אמת היתה בפיהו ואשתדל בה בגביאים³¹² וכתובים בגביאים בכמה נחמות בכתובים בעשרה מיני תהלים בצדיק ב"ח ברכאן דצלוחא</p>	<p>שהוא גמל חסד עם השכינה וקשר שפחתה בגבורה להיות שפחה אסורה תחת גבירתה בקשר של תפלין והשתדל בגללה בתורת אמת תורת אמת היתה בפיהו והשתדל בה בגביאים ובכתובים בגביאים בכמה נחמות בכתובים בעשרה מיני תהלים בצדיק בשמונה עשרה ברכות התפלה.</p>
<p>ומארי מתניתין לא אשתמודען ליה לרעיא מהימנא אליהו באומאה עלך בשמא דיהו"ה³¹³ ובשמיה מפרש גלי ליה לכל רישי מארי מתניתין דישתמודעון ליה ולא יתחלל יתיר דאתמר ביה (לגבי עלמא³¹⁴) והוא מחולל מפשעינו לית לך צורך למיטל רשו דהא אנא שליחא דמארי עלמא וידענא דאי אנת עביד דא דיודי לך קב"ה עליה ויסתלקון בנך בגיניה עילא ותתא ולא תתעכב למעבד לא שבוע ולא חדש ולא שנה אלא מיד (כאן חסר)</p>	<p>ובעלי המשנה לא נודעו לרועה הנאמן אליהו בשבועה עליך בשם יהו"ה ובשמו המפרש גלה אותו לכל ראשי בעלי המשנה שידעו אותו ולא יתחלל יותר שבו נאמר (לגבי העולם) והוא מחולל מפשעינו אין לך צורך לקחת רשות שהרי אני שליח של רבונו של עולם וידעתי שאם אתה עושה בן שיודה לך הקדוש ברוך הוא עליו ויעלו בניך בגללו מעלה ומטה ולא תתעכב לעשות לא שבוע ולא חדש ולא שנה אלא מיד.</p>
<p>רעיא מהימנא מארי דפסחא בזמנא דשליט עליהו ליל שמורים³¹⁶ כלהו צריכים למהוי שמורים ונטורים מחמין ושאר בכל שהוא וכל מאכלים ומשקים (ס"א מאני דפסחא) כלהו נטורין ומאן דנטיר לון מחמין ושאר גופיה איהו נטיר מיצה"ר לתתא ונשמתא לעילא ואתמר ביה 'לא יגורך רע בגין דהא אתעביד גופיה קדש ונשמתיה קדש קדשים ואתמר ביצר הרע 'וכל זר לא יאכל קדש 'והזר הקרב יומת</p>	<p>רועה הנאמן בעלי הפסח בזמן ששולט עליהם ליל שמורים כולם צריכים להיות שמורים ושמורים³¹⁵ מחמין ושאר בכל שהוא וכל המאכלים והמשקים (כלי הפסח) כולם שמורים ומי ששומרם מחמין ושאר גופו שמור מיצר הרע למטה ונשמתו למעלה ובו נאמר לא יגורך רע משום שהרי גופו נעשה קודש ונשמתו קודש קדשים ונאמר ביצר הרע וכל זר לא יאכל קדש והזר הקרב יומת.</p>
<p>פסח דרועא ימינא דאברהם כסף מזוקק מאן דערב ביה עופרת משקר ליה הכי מאן דערב חמין או שאור כל שהוא במצה כאלו משקר</p>	<p>פסח זרוע ימין של אברהם כסף מזוקק מי שערב בו עופרת משקר אותו כך מי שערב חמין או שאור כל שהוא במצה</p>

³⁰⁹ שש מדות דר"ק, דרגיה דר"מ, ובהן כלילין כל המדות כידוע (יהל אור).

³¹⁰ מצד ימין חסד עילאה שבזכר עם שכינתא (או ריקר).

³¹¹ דהיינו הכנעת החצונים ושעבודם אל. הקדושה מצד השמאל, והיינו על ידי קשר התפילין בשמאל ששם החצונים ואחר כך מתייחדים עמה, כי אחר שהיא בין תרין דרועין היא מתייחדת והיינו אומרנו "ואשתדל בגינה בתורת אמת" (אור יקר).

³¹² ואחר כך סוד תזווג בסוד תרין ביעין דדכורא ואמה וזהו שאמר "ואשתדל בה בגביאים" דהיינו נבואה מצד הנצח ובכתובים היינו רוח הקדש מצד ההוד, ולהיות שהזכר בנצח והנקבה בהוד מצד הזכר משבח הנקבה ומנחם אותה (או ריקר).

³¹³ ב"ש בפשוטו ומלואו, שכלילין כל המדות (יהל אור).

³¹⁴ שהת"ח, שבהן נהירו דשמא דר"מ, מבוזין בעלמא (יהל אור).

³¹⁵

³¹⁶ מלכותא קדישא (יהל אור).

<p>חותמא דמלכא והכי מאן דערב במטפה³¹⁷ דיליה שום תערובת כאילו משקר חותמא דמלכא דא בדא תלייא</p>	<p>כאלו משקר בחותם המלך וכך מי שערב במטפה שלו שום תערובת כאילו משקר את חותם המלך זה בזה תלוי.</p>
<p>ראש השנה דרועא שמאלא דיצחק תמן דיני נפשות ועקדה דיצחק תמן הוה דעקיד ליה אברהם קשורא דתפלה דיד דומיא דעקדה דיצחק זכאה איהו ברא דאתעקד באבוי ואתקשר ביה למעבד עובדוהי באורייתא ובמצוה וזכאה עבד דאתקשר תחת רבו למעבד רעותיה איהו באתר דברא דמלכא</p>	<p>ראש השנה זרוע שמאל של יצחק שם דיני נפשות ועקדת יצחק שם היתה שעקדו אברהם קשר של תפלה של יד כמו עקדת יצחק אשרי הבן שנעקד באביו ונקשר בו לעשות מעשהו בתורה ובמצוה ואשרי העבד שנקשר תחת רבו לעשות רצונו הוא במקום של בן המלך.</p>
<p>מטטרו"ן זכאה אנת וזכאין בנג דאינון קשירין ועקדין בתפלין תחות רשותא דמארך ובג"ד אע"ג דאנת עבד למארך מלכא אנת על כל ממנן דשאר עמין מלכא על כל מלאכין מלכא דשדים ובל³¹⁸ משרייתיה דחלין מנג מאן גרים דא בגין דאנת שרפרף למארך ואנת משמש למארך שדי דמוזזה לבר שומר הפתח יהו"ה דאיהו מארך מלאגאו</p>	<p>מטטרו"ן אשריך ואשרי בניך שהם קשורים ועקודים בתפלין תחת רשות רבונך ולכן אף על גב שאתה עבד לרבונך מלך אתה על כל הממונים של שאר העמים מלך על כל המלאכים מלך השדים וכל מחנותיהם פוחדים ממך מי גרם את זה משום שאתה שרפרף לרבונך ואתה משמש את רבונך שדי של המוזזה מבחוץ שומר הפתח יהו"ה שהוא רבונך מבפנים.</p>
<p>והכי איהו כד קודשא בריך הוא נחית לשלטאה על עין הדעת טוב ורע דאיהו טוב מטטרו"ן רע סמאל שד מלכא דשדים</p>	<p>וכך הוא כשהקדוש ברוך הוא יורד לשלוט על עין הדעת טוב ורע שהוא טוב מטטרו"ן רע סמאל שד מלך השדים</p>
<p>רפנ"א</p>	
<p>רע"מ</p>	
<p>מטטרו"ן מלאך מלכא דמלאכים אבל מסטרא דאילנא דחיי שדי איהו יסוד³¹⁹ ובג"ד למטה שנים³²⁰ עבד ורבו³²¹ דלאו אינון יחודא חדא ולמעלה אחד תפארת יסוד דגוף וברית השבינן³²² דאיהו עמודא דאמצעיתא וצדיק</p>	<p>מטטרו"ן מלאך מלך המלאכים אבל מצד עין החיים שדי הוא יסוד ולכן למטה שנים עבד ורבו שאינם יחוד אחד ולמעלה אחד תפארת יסוד שגוף וברית נחשבים לאחד שהיא עמוד האמצעי וצדיק.</p>

³¹⁷ ר"ל שאין מקדש עצמו שלא ישלוט בו יצה"ר כל שהוא (יהל אור).
³¹⁸ שהוא יסוד שד"י כידוע, וכל הקליפות מתייראין משם זה. (וז"ש להעביר גלולים כו', לתקן עולם במלכות שדי. ד"ל) (יהל אור).
³¹⁹ ושם נשמות הצדיקים בנים לא עבדים כימות החול, ולכן ביום שבת בנים דבקים בתפארת מפגי שהנשמות דאצילות ביסוד כדכתיב ויתן אותם אלהים ברקיע השמים (או ריקר).
³²⁰ שהוא יסוד שד"י ומלכא הו"ה מתלב בו אבל באצילות גוף וברית כו' (יהל אור).
³²¹ שאין קשר מטטרו"ן כאצילות בעצם לכך יהו"ה ושד"י אינם חד כגוף וברית באצילות דחשבינן חד, והיינו מה שבין עבד לבן כדפירשנו. ומצד העבד הרע דהיינו מי שאין לו נשמה מצד מטטרו"ן אלא בסוד עמי הארץ שיש להם נפש כענין קין וכיזא, הנחת תפילין כדפירשו בתיקונים כעול לשור ומתג לחמור דהיינו שייצר הרע החצוני נקשר ומשתעבד תחת יצר הטוב, שהוא לשעבד סמאל תחת מטטרו"ן כדמפרש ואזיל "אבל מסטרא דעץ הדעת וכו'" (או ריקר).
³²² ונשמות בנים דבקות באביהם, והם סוד נשמה בינה ורוח תפארת ונפש מלכות, והבן שמניח תפילין משם סוד תפיליו לייחד תפלה של יד שהיא מלכות עם של ראש שהיא בינה, אימא חופפת בכנפיה שהם תרין רצועין על בן שהוא תפארת המניח הנקשר בה' דהיינו תפלה של יד, וזהו שאמר כגוונא דתפילין וכו' אמנם העבד הוא למטה כימות החול סוד נשמה רוח נפש, היינו נשמה מבריא

<p>כנוונא דתפלין³²³ דראש דאיהו בינה על תפארת מסטרא דאילנא דחיי דאצילות ומלכות תפלה דיד הכי לתתא באילנא דחיי דבריאה מסטרא דכרסייא עלאה³²⁴ תפלין דראש מטטרון תפלין דיד דיליה כסא תחתון³²⁵ והאי איהו דאמר נביא עליה 'כסא כבוד מרום מראשון אבל מסטרא דעין הדעת³²⁶ טוב ורע בקשורא דתפלין אתקשר יצה"ר תחות יצר הטוב כעבדא תחות מאריה בקלא דאורייתא³²⁷ בקלא דצלותא בקול דשופר קלא איהו רומ"ח לגביה³²⁸ ודא קול השופר קול דעמודא דאמצעיתא דאיהו כליל³²⁹ אשא מיא ורוחא דאינון תלת אבהן דבהון³³⁰ הי"ו ה' באברהם י' ביצחק בכל אתר ה' דשליט על י' דינא הוא והאי איהו הי"ו מן אלהים ובג"ד 'עלה אלהים בתרועה³³¹ ו' מן ואלהי יעקב ודא רוח השופר שכינתא מנא דכלהו תלת³³² ואיהו ה' מן השופר</p>	<p>כדונמא שתפלין של ראש שהוא בינה על תפארת מצד של עין החיים של אצילות ומלכות תפלה של יד כך למטה בעין החיים של בריאה מצד הכסא העליון תפלין של ראש מטטרון תפלין של יד שלו כסא תחתון וזהו מה שאמר עליו הנביא כסא כבוד מרום מראשון. אבל מצד עין הדעת טוב ורע בקשר התפלין נקשר יצר הרע תחת יצר הטוב כמו עבד תחת רבו בקול התורה בקול התפלה בקול השופר קול שהוא רומ"ח אליו וזה קול השופר קול העמוד האמצעי שהוא כולל אש מים ורוח שהם שלשה אבות שבהם הי"ו ה' באברהם י' ביצחק בכל מקום ה' ששולטת על י' דין הוא וזהו הי"ו מאלהים ולכן עלה אלהים בתרועה ו' מן ואלהי יעקב וזה רוח השופר שכינה כלי של כל השלש והוא ה' מן השופר.</p>
---	---

כסא הכבוד, ורוח ממטטרון, ונפש מעשיה, ולכן תפלה של ראש כסא הכבוד והמניח מטטרון, תפלה דיד כסא תחתון דהיינו עשיה בסוד אופן אחד בארץ אצל החיות כדפירשנו בספ"ר בשער אבי"ע. כסא כבוד שהוא התחתון מרום ונקשר עם מטטרון שהם חיות הקדש מכח כסא עליון שהוא ראשון, ואם כן אין תפלה של יד ושל ראש והמניח אחד בעצם (אור יקר).³²³ זהו ענין בפ"ע (יהל אור).

³²⁴ הכסא עליון, בינה דבריאה, הוא תפלין של ראש על מט"ט, שהוא ת"ת דבריאה, שש מעלות לכסא, שש אותיות שבשמו כידוע (יהל אור).

³²⁵ ר"ל סנדל, והוא שרפרף הכסא. והן שני כסאות, כסא עליון וכסא תחתון. מרום מראשון, כסא עליון, שנק' מרום כידוע (יהל אור).³²⁶ ר"ל ביצירה (יהל אור).

³²⁷ הענין כי הוא פירש היות סוד התפלין לפי בחינת המניח, אם בן רחמים בסוד האצילות, ואם עבד טוב לשעבדו לעבודה, ואם עבד רע להכניע החצוני תחת הקדושה, וכל זה הביאו לענין ראש השנה דהיינו עקידה לבן ולעבד טוב ולעבד רע כדפירשנו, ועתה פירש כי קול יש בו בחינות "קול דצלותא" דהיינו קול דמלכות, ו"קול דאורייתא" דהיינו קול דתפארת, "קול דשופר" דהיינו קול דבינה (אור יקר).

³²⁸ כמש"ו דכליל מרום ומים ואש. וזהו אותיות רוח שברומ"ח, ומ"ם שבו, הוא מים שנכלל בו, לכן הוא בר"ת. ושמאלא נכלל בימין לעולם, וכן נכלל ג"כ כאן במ"ם דמים, והוא בכולל א' (יהל אור).³²⁹ דהיינו מציאות התפארת במציאותו מבינה ששם הוא כולל בעצמותו שלש אבות דהיינו אש מים ורוח, והם בו בדקות דהיינו שהקול ההוא בעת יציאה הוא מתלהב בחומו ולכן אש תחלה, ואחר כן מתלחלח במים, וסופו רוח ולמטה הם שלשה אבות. (או ריקר).

³³⁰ היינו מצד הבינה מצד נקביותה ודינה משלטת ה' ראשונה על י' ולכן מהפכת המדות ממטה למעלה, והיינו בסוד גבורה שבחסד וחסד שבגבורה קשורות בשורשם, חסד שבגבורה קשורה בי' דהיינו מים קו החסד, וגבורה שבחסד קשורה בה' דהיינו אש קו הדין בענין דהיינו "ה"י מן אלהים" דהיינו מצד אלהים שבגבורה מצד הבינה שהיא נקראת אלהי אברהם אלהי יצחק דבתרווייהו. שליט ה' על י' אמנם ו' אינה מתהפכת, לעולם בתפארת (או ריקר).

³³¹ אלקים בתרועה ה' על י' שופרות כו'. ר"ל שופר ג' אותיות הי"ו, ה' דהשופר ה', הרי השם בו במילואו ופשוטו, שהן ע"ס, ועילת העילות דמתייחד בהן, שצריך להיות כן בכל פקודא ופקודא (יהל אור).

³³² והיינו ה' דהשופר שאינה זזה ממקומה, לכך שם זה הו"ה, ועם כל זה שופר סתם בינה בכל מקום, וסדר זה פרטיות הספירות בבינה, וכבר פירשנו פעמים הרבה כי הספירות מצד הבינה נכללות בשם יהו"ה ומצד החכמה בשם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ומטעם זה עתה שהם בסוד דשליט ה' על י' בכלל בקול השופר הם הי"ה, ובפרט מצד החכמה הם ה"א יו"ד וא"ו ה"א והיינו עשרה אותיות (או ריקר).

<p>דאינון י' שופרות דאינון קשר"ק קש"ק קר"ק מתלבשין בהון ה"א 333 יו"ד וא"ו ה"א דכל אתוין אלין (ס"א אינון) דינין לסטריין אחרנין ולחייביא (חסר ועיין בסוף הספר סימן יז)</p>	<p>שהם עשרה שופרות שהם קשר"ק קש"ק קר"ק מתלבשים בהם ה"א יו"ד וא"ו ה"א שכל האותיות הללו (הן) דינים לצדדים אחרים ולרשעים.</p>
<p>אינון כשלשלאין ורומחין וסייפין תרועה שלשלת 334 איהי ותרי תרועות אית בעשרה שופרות ואינון חד (חסר) דאתמר בה 'והאם רובצת על האפרוחים (או על הביצים ואינון) ישראל מצפצפן לה בכמה צפצופין דצלותין ואיהי לא 335 בעיא לנחתא לגבייהו ישראל מה עבדין נטלין אימא דאיהי שכנתא בהדייהו וקשרין לה בקשורא דתפלין כד מטאן לק"ש קראן בנין דילה בשית תיבין דיחודא דאינון (דברים ו ד) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד הא קא נחתין לגבי אמהון קשרין לון 336 עמה והאי איהי אשר תקראו אותם דאיהו עונתה 337 כמו מועדי</p>	<p>הם כמו שלשלאות ורומחים וחרבות תרועה היא שלשלת ושתי תרועות יש בעשרה שופרות והן אחת. שנאמר בה והאם רובצת על האפרוחים (או על הביצים והם) ישראל מצפצפים לה בכמה צפצופי תפלה והיא לא רוצה לרדת אליהם מה עושים ישראל לוקחים את האמא שהיא שכינה אליהם וקושרים אותה בקשר של תפלין וכשמגיעים לקריאת שמע קוראים בניה בשש תיבות היחוד שהן שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד הרי הם יורדים לאמם וקושרים אותם עמה וזוהי אשר תקראו אותם שהוא עונתה כמו מועדי.</p>
<p>הכי כגונא דא מצה בה מזומנין לשבעה יומין דפסח מזומנין לשבעה יומין דסכות בשבעה מיני דאינון לולב ואתרוג וג' הדסים וב' בדי ערבה שבועות קראן לון באורייתא ר"ה יומא דדינא כל חד במיניה כל מאן דקרא כל דרגא במיניה יתקיים ביה 338 'אז תקרא 339 ויי' יענה א"ז ז' יומין דסכות וחג שמיני עצרת א"ז מצה וז' יומין דפסח א"ז סוכה וז' מינין דלולב דאינון שלש הדסים ושני ערבות לולב ואתרוג וכלילין בד' 340 הא חד סרי כחושבן ה"ו וצריך לומר הלל עלייהו הללויה לאשלמא שם יהו"ה</p>	<p>כך כדוגמא זה מצה בה מזומנים לשבעת ימי הפסח מזומנים את שבעת ימי הסוכה בשבעה מינים שהם לולב ואתרוג ושלשה הדסים ושני בדי ערבה שבועות קוראים להם בתורה ראש השנה יום הדין כל אחד במינו. כל מי שקרא כל דרגה במינה יתקיים בו אז תקרא וה' יענה א"ז שבעה ימי סכות וחג שמיני עצרת א"ז מצה ושבעה ימי הפסח א"ז סוכה ושבעה מיני הלולב שהם שלשה הדסים ושתי ערבות לולב ואתרוג וכלולים בארבעה הרי אחד עשר כחשבון ה"ו וצריך לומר הלל עליהם הללויה להשלים שם ה'.</p>

³³³ שכאן ה"א על יו"ד (יהל אור).

³³⁴ ורומח נתבאר לעיל. וסייף הוא חרבא דקוב"ה, י' ברישא, וא"ו בגופא דחרבא, ה' ה' ב' פיות כידוע (יהל אור).

³³⁵ ר"ל עד"א (יהל אור).

³³⁶ אמהון קשרין לון בג' קשרין עמה כו'. כצ"ל. ר"ל ג' קשרין שעל האצבע, ג"פ קדוש (יהל אור).

³³⁷ ר"ל ק"ש בעונתה, כמו אשר תקראו אותם שית בנין, במועדס ר"ל בק"ש. וכן ברגלים. וז"ש הכי בג"ד כו' (יהל אור).

³³⁸ עיי' שער הכוונות ר"ה א שתשרי היא עטרא דחסדים (כללים ח"א לז ע"ד), כל הזמנים אשר יש בהם איזה תוספות קדושה הנה נעשה אז עילוי ותיקון לכולם לכל א' לפי ערכו, אלא שכל זמן זמן המיוחד לאיזה ספי' ולאיזה פרצוף, [ע' פרשת אמור צו ע"א ובהגהות מהרח"ו שם, וכן שם סע"ב, וע' עוד ברע"מ פינחס רנז רע"ב, וברע"מ ס"פ תצא רפג ע"א] (כללים ח"ב לה ע"ג).

³³⁹ ר"ל בכל מועד הוא אז כמש"ו, והן ז"ת, ואימא עילאה עלייהו, זהו אז תקרא, כמו אשר תקראו כו', וה' יענה השם שנשלם בכל מועד כמש"ו (יהל אור).

³⁴⁰ ר"ל בד' מינים שבלולב (יהל אור).

<p>וצריך לסלקא לה במחשבה בארבע מינין הה"ד 'אמרתי אעלה³⁴¹ בתמר אעל"ה סימן אתרו"ג ערב"ה לול"ב הד"ס ומחשבה שמא מפרש אשתלים בה י"ד³⁴² כגוונא די"ד פרקין דידא דימינא דביה צריך לנטלא לולב והרי מתן תורה שבעות³⁴³ שבעה בשבעה י"ד בר"ה י"ד בקול השופר³⁴⁴ ובעשר שופרות כדאוקימנא לעילא</p>	<p>וצריך להעלותה במחשבה בארבעה מינים זהו שכתוב אמרתי אעלה בתמר אעל"ה סימן אתרו"ג ערב"ה לול"ב הד"ס ומחשבה שם המפורש נשלם בה י"ד כדוגמת י"ד פרקי יד ימין שבה צריך ליטול הלולב הרי מתן תורה שבעות שבעה בשבעה י"ד בראש השנה י"ד בקול השופר ובעשר שופרות כמו שבארנו למעלה.</p>
<p>בפסח איהי שכינתא י"ד הגדולה מסטרא דחסד³⁴⁵ בראש השנה איהי י"ד החזקה מסטרא דגבורה במתן תורה י"ד רמה מסטרא דעמודא דאמצעייתא ותלת זמנין י"ד מ"ב ותלת אבהן דתליין מנייהו סלקין המשה וארבעים כחושבן יו"ד ה"א וא"ו ה"א בילא"ו יילא"ו (קפו ב פקודא ליתן מהצית השקל)</p>	<p>בפסח היא שכינה י"ד הגדולה מצד החסד בראש השנה היא י"ד החזקה מצד הגבורה במתן תורה י"ד רמה מצד העמוד האמצעי ושלוש פעמים י"ד מ"ב ושלושה אבות שתלויים מהם עולים ארבעים וחמשה כחשבון יו"ד ה"א וא"ו ה"א</p>
	<p>ברוך ה' לעולם אמן ואמן ימלך ה' לעולם אמן ואמן.</p>

³⁴¹ ר"ל אעלה במחשבה, דמחשבה צריך לסלקא לעילת העילות דטמיר וגניז, זהו אעלה. ובתיבת אעלה רומז ארבע מינים כמש"ו. וז"ש לעיל וצריך לסלקא לה במחשבה בד' מינים (יהל אור).

³⁴² בה אשתלים י' י"ד. כצ"ל. ר"ל דד' מינים הן הו"ה פשוטה כנ"ל, שהן עצמן ה"ו, והלל י"ה, הרי הו"ה, ולכן צריך ליטול לולב בהלל. ומחשבה בה י' אותיות דשמא מפרש, הרי י"ד, דע"ס הו"ה פשוטה מחכמה למטה, ושמא מפרש מכ"ע (יהל אור).

³⁴³ ר"ל ז' שבתות דספי', ושבעות עצמה שבעה ימים דתשלומין, שנק' שבעות. והן נגד ז' וז' דעד"א וכ"י, הרי י"ד (יהל אור).

³⁴⁴ כנ"ל דשופר יק"ו, והשופר ה'. וי' שופרות י' דשמא מפרש (יהל אור).

³⁴⁵ עי' לעיל צו ע"א ורנז רע"ב (לש,ו).